

ŚWIATOWY KODEKS ANTYDOPINGOWY

MIĘDZYNARODOWY
STANDARD

BADAŃ I ŚLEDZTW

2021

Międzynarodowy standard badań i śledztw

Międzynarodowy standard badań i śledztw, będący uzupełnieniem Światowego Kodeksu Antydopingowego jest obowiązującym międzynarodowym standardem opracowanym jako część światowego programu zwalczania dopingu w sporcie. Został on opracowany w porozumieniu z sygnatariuszami, władzami publicznymi oraz innymi zainteresowanymi stronami.

Międzynarodowy standard badań został przyjęty po raz pierwszy w 2003 r. i wszedł w życie w styczniu 2004 r. Był on zmieniany sześciokrotnie: pierwsza zmiana weszła w życie w styczniu 2009 r., druga w styczniu 2011 r., trzecia – po zmianie tytułu dokumentu na *Międzynarodowy standard badań i śledztw* - w styczniu 2015 r., czwarta w styczniu 2017 r., piąta w marcu 2019 r., a szósta w marcu 2020 r. Kolejna zmieniona wersja została przyjęta przez Komitet Wykonawczy Światowej Agencji Antydopingowej (WADA) dnia 7 listopada 2019 r. podczas światowej konferencji antydopingowej w Katowicach, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2021 r.

Wydawca:

Światowa Agencja Antydopingowa
Stock Exchange Tower
800 Place Victoria (Suite 1700)
PO Box 120
Montreal, Quebec
Kanada H4Z 1B7

www.wada-ama.org

Tel: +1 514 904 9232
Faks: +1 514 904 8650
E-mail: code@wada-ama.org

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ PIERWSZA: WSTĘP, POSTANOWIENIA KODEKSU, STANDARDÓW MIĘDZYNARODOWYCH ORAZ DEFINICJE.....	6
1.0 WSTĘP I ZAKRES	6
2.0 POSTANOWIENIA KODEKSU.....	6
3.0 DEFINICJE I INTERPRETACJA	7
3.1 Pojęcia zdefiniowane w Kodeksie, stosowane w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw	7
3.2 Pojęcia zdefiniowane w Międzynarodowym standardzie dla laboratoriów.....	13
3.3 Pojęcia zdefiniowane w Międzynarodowym standardzie zarządzania wynikami	14
3.4 Pojęcia zdefiniowane w Międzynarodowym standardzie ochrony prywatności i danych osobowych.....	14
3.5 Pojęcia zdefiniowane w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw.....	14
3.6 Interpretacja:	17
CZĘŚĆ DRUGA: STANDARDY DOTYCZĄCE BADAŃ.....	19
4.0 PLANOWANIE SKUTECZNYCH BADAŃ	19
4.1 Cel	19
4.2 Ocena ryzyka.....	19
4.3 Definiowanie zawodników klasy międzynarodowej i zawodników klasy krajowej	21
4.4 Wybór sportów i/lub dyscyplin sportu priorytetowo traktowanych w badaniach	22
4.5 Określenie zawodników i próbek priorytetowo poddawanych badaniom.....	23
4.6 Ustalenie hierarchii poszczególnych rodzajów badań i próbek	26
4.7 Analiza, przechowywanie i dalsze analizy próbek.....	27
4.8 Zbieranie informacji na temat miejsca pobytu.....	28
4.9 Koordynowanie działań z innymi organizacjami antydopingowymi	43
5.0 POWIADAMIANIE ZAWODNIKÓW	44
5.1 Cel	44
5.2 Informacje ogólne	45
5.3 Wymagania przed powiadomieniem zawodnika	45
5.4 Wymagania dotyczące powiadamiania zawodników	47
6.0 PRZYGOTOWANIE DO SESJI POBIERANIA PRÓBEK	50
6.1 Cel	50
6.2 Informacje ogólne	50
6.3 Wymagania dotyczące przygotowań do sesji pobierania próbek.....	51
7.0 PRZEPROWADZENIE SESJI POBIERANIA PRÓBEK	54
7.1 Cel	54
7.2 Informacje ogólne.....	55
7.3 Wymagania przed pobraniem próbki	55
7.4 Wymagania dotyczące pobierania próbek	56
8.0 BEZPIECZEŃSTWO/CZYNNOŚCI PO WYKONANIU BADANIA	59
8.1 Cel	59
8.2 Informacje ogólne	59
8.3 Wymagania dotyczące bezpieczeństwa/czynności po przeprowadzeniu badania	59
9.0 TRANSPORT PRÓBEK I DOKUMENTACJI.....	60
9.1 Cel	60
9.2 Informacje ogólne.....	60
9.3 Wymagania dotyczące transportu oraz przechowywania próbek i dokumentacji	60
10.0 PRAWO WŁASNOŚCI PRÓBEK	61
CZĘŚĆ TRZECIA: STANDARDY DOTYCZĄCE POZYSKIWANIA INFORMACJI I PROWADZENIA ŚLEDZTW	63

11.0	ZBIERANIE, OCENA I WYKORZYSTANIE INFORMACJI	63
11.1	Cel	63
11.2	Zbieranie informacji antydopingowych	63
11.3	Ocena i analiza informacji istotnych dla zwalczania dopingu	64
11.4	Przeznaczenie pozyskanych informacji	64
12.	ŚLEDZTWA	65
12.1	Cel	65
12.2	Badanie możliwych naruszeń przepisów antydopingowych	66
12.3	Wyniki śledztwa.....	67
ZAŁĄCZNIK A – ZMIANY DOTYCZĄCE ZAWODNIKÓW Z UPOŚLEDZENIAMI		68
A.1	Cel	68
A.2	Zakres	68
A.3	Odpowiedzialność.....	68
A.4	Wymagania.....	68
ZAŁĄCZNIK B – ZMIANY DOTYCZĄCE ZAWODNIKÓW NIEPEŁNOLETNICH.....		70
B.1	Cel	70
B.2	Zakres	70
B.3	Odpowiedzialność.....	70
B.4	Wymagania.....	70
ZAŁĄCZNIK C – POBIERANIE PRÓBEK MOCZU.....		72
C.1	Cel	72
C.2	Zakres	72
C.3	Odpowiedzialność	72
C.4	Wymagania	73
ZAŁĄCZNIK D – POBIERANIE PRÓBEK KRWI		76
D.1	Cel	76
D.2	Zakres	76
D.3	Odpowiedzialność.....	76
D.4	Wymagania.....	76
ZAŁĄCZNIK E – PRÓBKİ MOCZU O NIEWYSTARCZAJĄCEJ OBJĘTOŚCI		80
E.1	Cel	80
F.2	Zakres	80
E.3	Odpowiedzialność	80
E.4	Wymagania	80
ZAŁĄCZNIK F – PRÓBKİ MOCZU, KTÓRE NIE MAJĄ CIĘŻARU WŁAŚCIWEGO ODPOWIEDNIEGO DO ANALIZY.....		82
F.1	Cel	82
F.2	Zakres	82
F.3	Odpowiedzialność	82
F.4	Wymagania	82
ZAŁĄCZNIK G – WYMAGANIA DOTYCZĄCE PRACOWNIKÓW POBIERAJĄCYCH PRÓBKİ.....		84
G.1	Cel	84
G.2	Zakres	84
G.3	Odpowiedzialność.....	84
G.4	Wymagania – kwalifikacje i szkolenie.....	84
G.5	Wymagania – akredytacja, przedłużenie akredytacji i delegowanie pracowników	86

ZAŁĄCZNIK H – BADANIA PODCZAS WYDARZEŃ SPORTOWYCH	87
H.1. Cel	87
H.2. Zakres	87
H.3. Odpowiedzialność.....	87
H.4. Wymagania.....	87
ZAŁĄCZNIK I - POBIERANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT PRÓBEK KRWI BADANYCH W RAMACH PASZPORTU BIOLOGICZNEGO ZAWODNIKA	90
I.1. Cel	90
I.2. Wymagania	90
I.3. Procedura pobierania próbek	92
I.4. Wymagania dotyczące transportu	93

CZĘŚĆ PIERWSZA: WSTĘP, POSTANOWIENIA KODEKSU, STANDARDÓW MIĘDZYNARODOWYCH ORAZ DEFINICJE

1.0 Wstęp i zakres

Głównym celem Międzynarodowego standardu badań i śledztw jest umożliwienie planowania przemyślanych i skutecznych badań podczas zawodów i poza zawodami, a także zapewnienie nienaruszalności i możliwości identyfikacji pobranych próbek, od momentu powiadomienia zawodnika o badaniu do momentu dostarczenia próbek do laboratorium do analizy. W tym celu Międzynarodowy standard badań i śledztw (wraz z załącznikami) określa obowiązujące normy dotyczące planowania rozkładu badań (w tym gromadzenia i wykorzystywania informacji na temat miejsca pobytu zawodnika), powiadamiania zawodników, przygotowania i wykonywania pobrań próbek, zabezpieczenia oraz obiegu próbek i dokumentacji po wykonaniu badania, a także transportu próbek do laboratorium w celu analizy.

Drugim celem Międzynarodowego standardu badań i śledztw jest określenie obowiązujących norm, które dotyczą sprawnego i skutecznego zbierania, oceny i wykorzystania informacji na temat stosowania dopingu oraz prowadzenia śledztw w sprawach o naruszenie przepisów antydopingowych.

Międzynarodowy standard badań i śledztw zostanie uzupełniony dokumentami technicznymi opracowanymi przez WADA. Będą one zawierały bardziej szczegółowe informacje mające pomóc organizacjom antydopingowym w realizacji ich obowiązków w ramach światowego programu zwalczania dopingu w sporcie. Dokumenty techniczne mają charakter obowiązujący. Procesy zarządzania wynikami, które wcześniej były opisane w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw są obecnie przedstawione w Międzynarodowym standardzie zarządzania wynikami.

Stosowane w niniejszym międzynarodowym standardzie pojęcia, które zostały zdefiniowane w Kodeksie zaznaczono kursywą. Pojęcia, które są zdefiniowane w niniejszym międzynarodowym standardzie lub też w innym międzynarodowym standardzie zaznaczono przez podkreślenie.

2.0 Postanowienia Kodeksu

Poniższe artykuły Kodeksu są bezpośrednio powiązane z Międzynarodowym standardem badań i śledztw; artykuły te można znaleźć w treści Kodeksu:

- Artykuł 2: Naruszenia przepisów antydopingowych
- Artykuł 5: Badania i śledztwa
- Artykuł 6: Analiza próbek
- Artykuł 8: Zarządzanie wynikami: prawo do sprawiedliwej rozprawy i powiadomienie o postanowieniu
- Artykuł 10: Kary nakładane na osoby fizyczne

- Artykuł 12 Kary nakładane przez sygnatariuszy na inne organy sportowe
- Artykuł 13 Zarządzanie wynikami: odwołania
- Artykuł 14 Poufność i sprawozdawczość
- Artykuł 20 Dodatkowe zadania i obowiązki sygnatariuszy oraz WADA
- Artykuł 21 Dodatkowe zadania i obowiązki zawodników i innych osób
- Artykuł 23 Przyjęcie i wdrażanie Kodeksu

3.0 Definicje i interpretacja

3.1 Pojęcia zdefiniowane w Kodeksie, stosowane w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw

ADAMS: Anti-Doping Administration and Management System [Antydopingowy System Administracyjno-Zarządzający] - internetowa baza danych służąca do wprowadzania, przechowywania, udostępniania i raportowania danych, ułatwiająca zainteresowanym podmiotom i WADA realizację działań antydopingowych zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

Niekorzystny wynik analizy: Raport sporządzony przez laboratorium akredytowane przez WADA lub inne laboratorium zatwierdzone przez WADA stwierdzający, zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów, obecność w próbce substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów, albo potwierdzający użycie metody zabronionej.

Niekorzystny wynik paszportowy: Raport określany jako niekorzystny wynik paszportowy, opisany w odpowiednich standardach międzynarodowych.

Organizacja antydopingowa: WADA lub sygnatariusz, który ma obowiązek przyjęcia przepisów określających zasady wszczynania, prowadzenia lub egzekwowania jakiegokolwiek części procesu kontroli antydopingowej. Sygnatariuszami są na przykład Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, inni organizatorzy dużych wydarzeń sportowych, którzy przeprowadzają badania podczas swoich wydarzeń sportowych, federacje międzynarodowe oraz krajowe organizacje antydopingowe.

Zawodnik: Dowolna osoba, która uczestniczy w sporcie na szczeblu międzynarodowym (zgodnie z definicją każdej federacji międzynarodowej) lub szczeblu krajowym (zgodnie z definicją krajowej organizacji antydopingowej). Organizacja antydopingowa może także stosować przepisy antydopingowe wobec zawodników, którzy nie są ani zawodnikami klasy międzynarodowej, ani zawodnikami klasy krajowej, przyjmując, że są oni objęci pojęciem „zawodnik”. Zawodników, którzy nie są zawodnikami klasy międzynarodowej ani zawodnikami klasy krajowej organizacja antydopingowa może: poddawać badaniom ograniczonym lub zrezygnować w ogóle z ich badania; analizować próbki w zakresie mniejszym niż pełna lista substancji zabronionych; wymagać ograniczonej informacji o miejscu pobytu lub nie wymagać jej wcale; nie wymagać uzyskania wyłączenia dla celów terapeutycznych z góry. Jeżeli jednak którykolwiek zawodnik, w stosunku do którego organizacja antydopingowa postanowiła skorzystać ze swoich uprawnień do badań i który uczestniczy w zawodach rangi niższej niż zawody międzynarodowe lub krajowe naruszy przepisy antydopingowe określone w artykułach 2.1, 2.3 lub 2.5, wówczas należy stosować kary określone w Kodeksie. Dla celów art. 2.8 i art. 2.9 oraz dla celów informacji i edukacji antydopingowej zawodnikiem jest każda osoba, która

uczestniczy w sporcie podlegającym jakimukolwiek sygnatariuszowi, rządowi lub innej organizacji sportowej, która przyjęła Kodeks.

[Komentarz do definicji pojęcia „zawodnik”: Osoby, które uczestniczą we współzawodnictwie sportowym mogą należeć do jednej z pięciu kategorii: 1) zawodnik klasy międzynarodowej 2) zawodnik klasy krajowej 3) osoba, która nie jest zawodnikiem klasy międzynarodowej ani krajowej, ale wobec której federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa zdecydowała się egzekwować swoje uprawnienia 4) zawodnik uprawiający sport rekreacyjnie; oraz 5) osoba, wobec której federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa nie zdecydowała się egzekwować swoich uprawnień. Wszyscy zawodnicy klasy międzynarodowej i klasy krajowej podlegają przepisom Kodeksu Antydopingowego. Dokładne definicje sportu na poziomie międzynarodowym i sportu na poziomie krajowym zostaną określone w przepisach antydopingowych federacji międzynarodowych i krajowych organizacji antydopingowych].

Paszport biologiczny zawodnika: Program i metody służące gromadzeniu danych, opisane w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw oraz Międzynarodowym standardzie dla laboratoriów. Badanie ukierunkowane: Wybór zawodników do badań według kryteriów ustalonych w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw.

Personel pomocniczy zawodnika: Każdy trener, menadżer, agent, pracownik zespołu, działacz, członek personelu medycznego lub paramedycznego, rodzic lub dowolna inna osoba pracująca z zawodnikiem, prowadząca jego leczenie lub pomagająca zawodnikowi w uczestnictwie lub przygotowaniach do zawodów sportowych.
Kodeks: Światowy Kodeks Antydopingowy.

Usiłowanie: Świadome zachowanie stanowiące istotny element zaplanowanego działania mającego na celu naruszenie przepisów antydopingowych. Usiłowanie naruszenia przepisów antydopingowych nie stanowi ich naruszenia, jeżeli osoba zrezygnuje z próby naruszenia przepisów antydopingowych zanim zostanie wykryta i ujawniona przez osobę trzecią, nieuczestniczącą w próbie naruszenia tych przepisów.

Wynik nietypowy: Raport laboratorium akredytowanego przez WADA lub innego laboratorium zatwierdzonego przez WADA, wymagający przed podjęciem decyzji o niekorzystnym wyniku analizy przeprowadzenia dalszych badań zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów lub związanych z nim dokumentów technicznych.

Nietypowy wynik paszportowy: Raport określony jako nietypowy wynik paszportowy, zgodnie z opisem zawartym w odpowiednich standardach międzynarodowych.

CAS: Court of Arbitration for Sport, Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu.

Kodeks: Światowy Kodeks Antydopingowy.

Zawody: Pojedynczy wyścig, mecz, rozgrywka lub konkurs sportowy, na przykład mecz koszykówki lub bieg finałowy na 100 m podczas Igrzysk Olimpijskich. W przypadku wyścigów etapowych lub innych konkursów sportowych, w których nagrody przyznawane są codziennie lub w pewnych odstępach czasu, różnicę między zawodami a wydarzeniem sportowym określają przepisy odpowiedniej federacji międzynarodowej.

Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych („kary”): Za naruszenie przepisów antydopingowych przez zawodnika lub inną osobę może być nałożona jedna z następujących kar: (a) unieważnienie - oznacza unieważnienie wyników zawodnika uzyskanych podczas

konkretnych zawodów lub wydarzenia sportowego oraz wszystkie wynikające z tego konsekwencje, w tym przepadek wszelkich medali, punktów i nagród; (b) dyskwalifikacja - oznacza, że zawodnik lub inna osoba nie może przez określony czas uczestniczyć w jakichkolwiek zawodach lub innych działaniach ani być beneficjentem środków finansowych zgodnie z art. 10.14.1; oraz (c) tymczasowe zawieszenie - oznacza, że zawodnik lub inna osoba nie może tymczasowo uczestniczyć w jakichkolwiek zawodach lub innych działaniach przed ostateczną decyzją podjętą na rozprawie przeprowadzonej zgodnie z art. 8; (d) kara finansowa oznacza karę finansową nałożoną za naruszenie przepisów antydopingowych lub w celu odzyskania kosztów związanych z naruszeniem przepisów antydopingowych; oraz (e) podanie do publicznej wiadomości - oznacza podanie do wiadomości publicznej lub do wiadomości osób innych niż osoby uprawnione do wcześniejszego otrzymania powiadomienia zgodnie z art. 14. Zespoły w sportach zespołowych również mogą podlegać konsekwencjom/karom opisanym w art. 11 Kodeksu.

Limit decyzyjny: wynik badania próbki wskazujący graniczną wartość substancji, powyżej której należy zgłosić niekorzystny wynik analizy, zgodnie z definicją zawartą w Międzynarodowym standardzie dla laboratoriów.

Wyznaczona strona trzecia: Każda osoba, na którą organizacja antydopingowa przeniesie realizację jakiegokolwiek aspektu kontroli antydopingowej lub prowadzenia programów edukacji antydopingowej, w tym między innymi osoby trzecie lub inne organizacje antydopingowe, które pobierają próbki, świadczą inne usługi dotyczące kontroli antydopingowej lub prowadzą programy edukacji antydopingowej w imieniu organizacji antydopingowej, albo osoby fizyczne, które są niezależnymi wykonawcami, którzy świadczą usługi dotyczące kontroli antydopingowej w imieniu organizacji antydopingowej (np. niebędący pracownikami kontrolerzy antydopingowi lub opiekunowie) Niniejsza definicja nie obejmuje Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu.

Kontrola antydopingowa: Wszystkie kroki i procesy poczynając od planowania rozkładu badań a skończywszy na ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym i egzekwowaniu odbycia kary, w tym wszystkie kroki i procesy pośrednie, między innymi takie jak prowadzenie badań, śledztw, korzystanie z informacji o miejscu pobytu, wyłączenia dla celów terapeutycznych, pobieranie próbek, postępowanie z próbkami, analizy laboratoryjne, zarządzanie wynikami i postępowanie dyscyplinarne, postępowanie odwoławcze, śledztwa lub postępowania dotyczące naruszenia przepisów art. 10.14 (status w okresie dyskwalifikacji lub tymczasowego zawieszenia).

Edukacja: Proces nauki, którego celem jest wpajanie wartości i kształtowanie zachowań utrzymujących i chroniących ducha sportu, a także zapobieganie celowemu, jak i niezamierzonemu stosowaniu dopingu.

Wydarzenie sportowe: Seria indywidualnych zawodów organizowanych łącznie przez jeden organ (np. Igrzyska Olimpijskie, mistrzostwa świata organizowane przez konkretną federację sportową, Igrzyska Panamerykańskie).

Miejsce wydarzenia sportowego: Miejsce wyznaczone przez organ zarządzający wydarzeniem sportowym.

Podczas zawodów: Okres trwający od 23.59 w dniu poprzedzającym zawody, w których zawodnik ma uczestniczyć, aż do zakończenia tych zawodów oraz związanego z tymi zawodami procesu pobierania próbek. WADA może dla konkretnej dyscypliny sportu wyrazić zgodę na inną definicję jeżeli federacja międzynarodowa przedstawi przekonujące uzasadnienie, że w tej

dyscyplinie konieczna jest inna definicja. Po udzieleniu zgody przez WADA wszyscy organizatorzy dużych wydarzeń sportowych w tej dyscyplinie będą stosować się do tej alternatywnej definicji.

[Komentarz do definicji pojęcia „podczas zawodów”]: Przyjęcie mającej powszechne zastosowanie definicji pojęcia „podczas zawodów” zapewnia większe ujednolicenie jej zrozumienia wśród zawodników wszystkich dyscyplin sportu, eliminuje lub zmniejsza liczbę nieporozumień dotyczących granic czasowych badań podczas zawodów, pozwala uniknąć nieumyślnych niekorzystnych wyników analizy próbek między poszczególnymi zawodami podczas wydarzenia sportowego, a także zapobiec możliwości poprawy wyników sportowych za pomocą substancji zabronionej poza zawodami, która mogłaby być obecna podczas trwania zawodów.]

Program „niezależny obserwator”: Zespół obserwatorów i/lub audytorów działających pod nadzorem WADA, którzy prowadzą obserwację i doradzają w sprawie procedur kontroli antydopingowej przed pewnymi wydarzeniami sportowymi lub podczas nich oraz sporządzają sprawozdanie z poczynionych obserwacji w ramach programu monitorowania zgodności przez WADA.

Kara dyskwalifikacji: Zob. *Konsekwencje naruszeń przepisów antydopingowych.*

Międzynarodowe wydarzenie sportowe: Wydarzenie sportowe, w stosunku do którego Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, federacja międzynarodowa, organizator dużych wydarzeń sportowych lub inna międzynarodowa organizacja sportowa jest organem decyzyjnym lub na które powołuje działaczy funkcyjnych.

Zawodnik klasy międzynarodowej: Zawodnik, który uczestniczy we współzawodnictwie sportowym na szczeblu międzynarodowym zgodnie z definicją właściwej federacji międzynarodowej oraz zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw.

Standard międzynarodowy: Standard przyjęty przez WADA i będący uzupełnieniem Kodeksu. Aby stwierdzić zgodność ze *standardem międzynarodowym* (w przeciwieństwie do innego alternatywnego standardu, praktyki lub procedury) wystarczy ustalić, że procedury określone w tym standardzie zostały właściwie przeprowadzone. *Standard międzynarodowy* obejmuje wszelkie dokumenty techniczne wydane na jego podstawie.

Marker: Związek, grupa związków lub parametrów biologicznych, które wskazują na użycie substancji zabronionej lub zastosowanie metody zabronionej.

Niepełnoletni: Osoba fizyczna, która nie ukończyła osiemnastego roku życia.

Krajowa organizacja antydopingowa: organ ustanowiony w danym kraju, uprawniony i zobowiązany do przyjęcia i wprowadzenia przepisów antydopingowych, kierowania pobieraniem próbek, zarządzania wynikami badań oraz przeprowadzania rozpraw na szczeblu krajowym. Jeżeli taki organ nie został powołany przez właściwe organy rządowe, funkcje krajowej organizacji antydopingowej pełni krajowy komitet olimpijski danego kraju lub organ przez ten komitet wyznaczony.

Krajowe wydarzenie sportowe: Wydarzenie sportowe lub zawody, w których uczestniczą zawodnicy klasy międzynarodowej lub krajowej, a które nie jest międzynarodowym wydarzeniem sportowym.

Zawodnik klasy krajowej: Zawodnik, który nie jest zawodnikiem klasy międzynarodowej, uczestniczący we współzawodnictwie sportowym na szczeblu krajowym zgodnie z definicją właściwej krajowej organizacji antydopingowej oraz zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw.

Narodowy Komitet Olimpijski: Organizacja uznana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski. Pojęcie „narodowy komitet olimpijski” obejmuje także krajową konfederację sportową w kraju, gdzie pełni ona typowe obowiązki narodowego komitetu olimpijskiego w obszarze zwalczania dopingu w sporcie.

Poza zawodami: Każdy okres, który nie jest okresem zawodów.

Osoba: Osoba fizyczna, organizacja lub inny podmiot.

Metoda zabroniona: Każda metoda opisana jako zabroniona na liście substancji i metod zabronionych.

Substancja zabroniona: Każda substancja lub klasa substancji określona jako zabroniona na liście substancji i metod zabronionych.

Osoba chroniona: zawodnik lub inna osoba fizyczna, która w momencie naruszenia przepisów antydopingowych: (i) nie ukończyła szesnastu lat; (ii) nie osiągnęła wieku osiemnastu lat, nie była wpisana do żadnej zarejestrowanej grupy zawodników i nigdy nie brała udziału w żadnych zawodach międzynarodowych w kategorii otwartej; lub (iii) z powodów innych niż wiek na mocy obowiązujących przepisów krajowych orzeczono, że nie ma ona zdolności do czynności prawnych.

[Komentarz do definicji pojęcia „osoba chroniona”: Kodeks w pewnych sytuacjach traktuje osoby inaczej niż pozostałych zawodników lub osoby, zakładając, że poniżej określonego wieku i możliwości intelektualnych zawodnik lub inna osoba może nie być w stanie zrozumieć i przyjąć zakazu pewnych rodzajów postępowania, zawartych w Kodeksie. Osobą taką jest na przykład zawodnik paraolimpijski z udokumentowanym brakiem zdolności do czynności prawnych z powodu niepełnosprawności intelektualnej. Termin „kategoria otwarta” ma na celu wyłączenie zawodów ograniczonych do kategorii wiekowej juniorów lub konkretnych grup wiekowych.]

Tymczasowe zawieszenie: zob. konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych.

Zawodnik uprawiający sport rekreacyjnie: osoba fizyczna określana tak przez krajową organizację antydopingową. Pojęcie to nie odnosi się jednak do osoby, która w okresie pięciu lat poprzedzających popełnienie naruszenie przepisów antydopingowych była zawodnikiem klasy międzynarodowej (według definicji federacji międzynarodowej, zgodnej z Międzynarodowym standardem badań i śledztw); zawodnikiem klasy międzynarodowej (według definicji organizacji antydopingowej, zgodnej z Międzynarodowym standardem badań i śledztw), reprezentowała jakiegokolwiek kraj na zawodach międzynarodowych w kategorii otwartej lub została wpisana do jakiegokolwiek zarejestrowanej grupy zawodników lub innej grupy, od której członków wymagane jest podawanie informacji o miejscu pobytu i która prowadzona jest przez jakąkolwiek federację międzynarodową lub krajową organizację antydopingową.

[Komentarz do definicji pojęcia „zawodnik uprawiający sport rekreacyjnie”: Termin „kategoria otwarta” ma na celu wykluczenie zawodów ograniczonych do kategorii juniorów lub konkretnych grup wiekowych].

Zarejestrowana grupa zawodników: Grupa zawodników najwyższej klasy, określana na poziomie międzynarodowym przez federację międzynarodową, a na poziomie krajowym przez krajową organizację antydopingową. Zawodnicy ci są poddawani badaniom podczas zawodów i poza zawodami w ramach harmonogramu badań przyjętego przez federację międzynarodową lub krajową organizację antydopingową. W związku z tym mają obowiązek podawania informacji o miejscu pobytu zgodnie z art. 5.5 Kodeksu oraz Międzynarodowym standardem badań i śledztw.

Zarządzanie wynikami: proces obejmujący przedział czasowy od powiadomienia zawodnika zgodnie z art. 5 Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami lub w niektórych przypadkach (np. wynik nietypowy, paszport biologiczny zawodnika, naruszenie wymagań dotyczących miejsca pobytu) od kroków, które poprzedzają powiadomienie zawodnika i które jasno określono w art. 5 Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami, poprzez postawienie zarzutu aż do ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, w tym do zakończenia rozprawy przed organem pierwszej instancji lub rozprawy w postępowaniu odwoławczym (jeżeli wniesiono odwołanie).

Próbka: Każdy materiał biologiczny pobrany na potrzeby kontroli antydopingowej.

[Komentarz do definicji pojęcia „próbka”: Czasami twierdzi się, że pobranie próbki krwi jest sprzeczne z zasadami pewnych grup religijnych lub kulturowych. Ustalono, że nie ma podstaw do takich twierdzeń].

Sygnatariusze: Podmioty, które przyjęły Kodeks i wyraziły zgodę na jego przestrzeganie zgodnie z art. 23 Kodeksu.

Znacząca pomoc: Na potrzeby art. 10.7.1 przyjmuje się, że osoba udzielająca znaczącej pomocy musi: (1) ujawnić w formie pisemnego lub nagranego oświadczenia wszystkie informacje, jakie posiada w związku z naruszeniami przepisów antydopingowych lub innym postępowaniem, określonym w art. 10.7.1.1; oraz (2) w pełni współpracować podczas śledztwa i podejmowania decyzji w każdej sprawie związanej z tymi informacjami, w tym na przykład zeznawać podczas rozprawy na prośbę organizacji antydopingowej lub organu orzekającego. Ponadto przekazane informacje muszą być wiarygodne i muszą stanowić istotny element wszczętej sprawy lub postępowania, a jeżeli żadnej sprawy lub postępowania dotychczas nie wszczęto, muszą stanowić wystarczającą podstawę do jego wszczęcia.

Manipulowanie: umyślne zachowanie, które zakłóca proces kontroli antydopingowej i jest objęte definicją metody zabronionej. Manipulowanie obejmuje między innymi oferowanie lub przyjęcie łapówki w celu popełnienia jakiegoś czynu lub zaniechania jego popełnienia, uniemożliwienie pobrania próbki, wpływanie na proces analizy lub uniemożliwienie analizy próbki, fałszowanie dokumentów przekazywanych organizacji antydopingowej, komitetowi ds. wyłączeń dla celów terapeutycznych lub organowi orzekającemu, nakłonienie świadka do fałszywych zeznań, dopuszczając się jakiegokolwiek innego oszukańczego czynu wobec organizacji antydopingowej lub organu orzekającego w celu wywarcia wpływu na proces zarządzania wynikami lub nałożoną karę, a także wszelkie inne podobne celowe usiłowanie zakłócenia lub zakłócenie jakiegokolwiek aspektu kontroli dopingowej.

[Komentarz do definicji pojęcia „manipulowanie”: Artykuł ten zabrania na przykład zmieniania numerów identyfikacyjnych w protokole kontroli antydopingowej podczas badania; stłuczenia pojemnika B w czasie analizy próbki B; zmiany próbki poprzez dodanie do niej obcej substancji; zastraszania lub usiłowania zastraszania potencjalnego świadka lub świadka, który już złożył zeznania lub przekazał informacje w procesie kontroli antydopingowej. Manipulowanie obejmuje

niewłaściwe postępowanie podczas zarządzania wynikami oraz rozprawy – zob. art. 10.9.3.3. Działania podejmowane w ramach uzasadnionej obrony przed niesłusznym zarzutem naruszenia przepisów antydopingowych nie są uznawane za manipulację. Obrażliwe zachowanie wobec kontrolera antydopingowego lub innej osoby uczestniczącej w kontroli antydopingowej, które pod innym względem nie stanowi manipulowania powinno być określone w przepisach dyscyplinarnych organizacji sportowych.]

Badanie ukierunkowane: Wybór zawodników do badań według kryteriów ustalonych w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw.

Sport zespołowy: Sport, w którym dozwolona jest zmiana zawodników podczas zawodów.

Dokument techniczny: Dokumenty takie są co pewien czas przyjmowane i publikowane przez WADA; zawierają obowiązkowe wymagania techniczne dotyczące konkretnych zagadnień w obszarze zwalczania dopingu, określonych w standardzie międzynarodowym.

Badania: Części procesu kontroli antydopingowej obejmujące planowanie rozkładu badań, pobieranie próbek, obchodzenie się z próbkami oraz przewożenie próbek do laboratorium.

WADA: Światowa Agencja Antydopingowa.

3.2 Pojęcia zdefiniowane w Międzynarodowym standardzie dla laboratoriów.

Model adaptacyjny: model matematyczny opracowany do wykrywania nietypowego rozkładu wyników zawodnika w czasie. Model ten oblicza prawdopodobny rozkład wartości markerów na przestrzeni czasu przy założeniu, że stan fizjologiczny zawodnika jest normalny.

Badania analityczne: części procesu kontroli antydopingowej realizowane w laboratorium, obejmujące postępowanie z próbkami, ich badanie oraz podanie wyników.

Jednostka zarządzająca paszportem zawodnika (ang.: Athlete Passport Management Unit - APMU): jednostka złożona z osoby/osób odpowiedzialnych za terminowe zarządzanie paszportami biologicznymi zawodników w systemie ADAMS w imieniu podmiotu będącego dysponentem paszportów.

Procedura potwierdzająca: procedura badań analitycznych, której celem jest potwierdzenie obecności i/lub w stosownych przypadkach stężenia/stosunku/wartości substancji zabronionej w próbce i/lub określenie pochodzenia (egzogenne lub endogenne) zawartej w próbce jednej lub kilku konkretnych substancji zabronionych, ich metabolitów albo markerów wykrywających użycie substancji lub metody zabronionej.

Laboratorium/laboratoria: Laboratorium/laboratoria akredytowane przez WADA, stosujące metody i procedury badań, które dostarczają danych będących dowodem na wykrycie i/lub zidentyfikowanie substancji lub metody zabronionej znajdującej się na liście substancji i metod zabronionych, a także, w stosownych przypadkach, na ilościowe określenie substancji progowej w próbce moczu i innych próbkach biologicznych w ramach działań antydopingowych.

Laboratorium/laboratoria zatwierdzone przez WADA do badań w ramach paszportu biologicznego zawodnika: laboratorium/laboratoria nieposiadające innej akredytacji WADA,

stosujące metody i procesy analizy, które zapewniają obsługę modułu hematologicznego w programie paszportu biologicznego zawodnika i które spełniają kryteria dopuszczające laboratoria nieakredytowane do wykonywania badań w ramach paszportu biologicznego zawodnika.

3.3 Pojęcia zdefiniowane w Międzynarodowym standardzie zarządzania wynikami

Niezgodność z przepisami: Pojęcie oznaczające naruszenia przepisów antydopingowych wskazane w art. 2.3 i/lub 2.5 Kodeksu.

Niewskazanie miejsca pobytu: nieprzekazanie przez zawodnika (lub osobę trzecią, której zawodnik powierzył to zadanie) dokładnego, pełnego zgłoszenia miejsca pobytu, które zawiera informacje umożliwiające zlokalizowanie zawodnika w celu przeprowadzenia badań w godzinach i miejscach wskazanych w tym zgłoszeniu, albo brak aktualizacji tego zgłoszenia w przypadku, gdy jest to konieczne do zapewnienia dokładności i kompletności informacji, jak wskazano w art. 4.8 Międzynarodowego standardu badań i śledztw oraz załączniku B.2 do Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami.

Niestawienie się na badanie: Niedostępność zawodnika do badań w miejscu i w 60-minutowym przedziale czasowym, które wskazał w zgłoszeniu miejsca pobytu na dany dzień, zgodnie z art. 4.8 Międzynarodowego standardu badań i śledztw oraz załącznikiem B.2 do Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami.

Paszport: Zbiór wszystkich istotnych danych unikalnych dla konkretnego zawodnika, które mogą obejmować rozkład wartości markerów na przestrzeni czasu, różnorodne czynniki unikalne dla tego zawodnika oraz inne istotne informacje, które mogą być pomocne przy ocenie markerów.

Dysponent paszportu: Organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami z paszportu zawodnika oraz udostępnianie odpowiednich informacji związanych z paszportem zawodnika innym organizacjom antydopingowym.

Organ zarządzający wynikami: Organizacja antydopingowa, która w danym przypadku jest odpowiedzialna za zarządzanie wynikami.

Naruszenie wymagań dotyczących miejsca pobytu: niewskazanie miejsca pobytu albo niestawienie się na badanie.

3.4 Pojęcia zdefiniowane w Międzynarodowym standardzie ochrony prywatności i danych osobowych

Przetwarzanie (oraz wyrazy pokrewne: przetwarzać, przetworzone): gromadzenie, uzyskiwanie dostępu, zachowywanie, przechowywanie, ujawnianie, przenoszenie, przekazywanie, zmiana, usuwanie lub innego rodzaju wykorzystywanie danych osobowych.

3.5 Pojęcia zdefiniowane w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw

Osoba pobierająca próbki krwi: Osoba posiadająca odpowiednie kwalifikacje i upoważniona przez organizację antydopingową do pobierania próbek krwi od zawodników.

Łańcuch dozoru nad próbkami: osoby lub organizacje kolejno odpowiedzialne za dozór nad próbką od momentu jej pobrania aż do momentu otrzymania próbki przez laboratorium do analizy.

Opiekun: Osoba odpowiednio przeszkolona i upoważniona przez organizację antydopingową do wykonywania określonych obowiązków (wskazanych przez organ odpowiedzialny za pobieranie próbek), które obejmują między innymi: powiadamianie zawodnika wybranego do pobrania próbki, towarzyszenie zawodnikowi oraz obserwowanie go do chwili zgłoszenia się do stacji kontroli antydopingowej; towarzyszenie zawodnikom obecnym w stacji kontroli antydopingowej oraz ich obserwowanie i/lub obserwowanie i weryfikowanie oddania próbki, jeżeli opiekun został do tego przeszkolony.

Artykuł 2.4 Kodeksu: wymagania dotyczące zgłaszania miejsca pobytu [art. 2.4 Kodeksu ma obecnie tytuł „Naruszenie wymagań dotyczących zgłoszenia miejsca pobytu”!]: wymagania dotyczące zgłaszania miejsca pobytu, określone w art. 4.8 [obecnie nie istnieje w Kodeksie!] i mające zastosowanie do zawodników z zarejestrowanej grupy zawodników konkretnej federacji międzynarodowej lub krajowej organizacji antydopingowej.

Koordynator badań antydopingowych: organizacja antydopingowa lub wyznaczona strona trzecia, która koordynuje jakikolwiek aspekt kontroli antydopingowej w imieniu organizacji antydopingowej. Na mocy Kodeksu organizacja antydopingowa zawsze ponosi ostateczną odpowiedzialność za zgodność z wymogami Międzynarodowego standardu badań i śledztw, Międzynarodowego standardu wyłączeń dla celów terapeutycznych, Międzynarodowego standardu ochrony prywatności i danych osobowych oraz Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami.

Pracownik kontroli antydopingowej: Osoba przeszkolona i upoważniona przez organ odpowiedzialny za pobieranie próbek do wykonywania obowiązków pracownika kontroli antydopingowej, określonych w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw.

Stacja kontroli antydopingowej: Miejsce, w którym dokonuje się pobrania próbek zgodnie z art. 6.3.2.

Ekspert: ekspert/eksperci i/lub zespół ekspertów, którzy dysponują wiedzą w danej dziedzinie, zostali wybrani przez organizację antydopingową i/lub jednostkę zarządzającą paszportem zawodnika i są odpowiedzialni za ocenę paszportów zawodników. Ekspert musi być osobą/grupą osób spoza organizacji antydopingowej.

W przypadku modułu hematologicznego zespół ekspertów powinien składać się z minimum trzech (3) ekspertów mających kwalifikacje w co najmniej jednej z następujących dziedzin: hematologia kliniczna i laboratoryjna, medycyna sportowa oraz fizjologia wysiłku fizycznego, w zakresie związanym z dopingiem krwi. W przypadku modułu sterydowego zespół ekspertów powinien składać się z minimum trzech (3) osób mających kwalifikacje w dziedzinie badań laboratoryjnych dotyczących sterydów, dopingu z wykorzystaniem sterydów i metabolizmu

sterydów, i/lub endokrynologii klinicznej. W przypadku każdego z modułów zespół ekspertów powinien składać się z osób, których wiedza wzajemnie się uzupełnia obejmując wszystkie właściwe dziedziny. W skład zespołu ekspertów może wchodzić grupa co najmniej trzech (3) ekspertów mianowanych oraz dodatkowy ekspert/eksperci wyznaczeni doraźnie, na wniosek jednego z ekspertów mianowanych albo jednostki zarządzającej paszportem zawodnika, która działa w ramach organizacji antydopingowej.

Dzień podczas zawodów: Zgodnie z definicją zawartą w art. 4.8.8.4.

Badanie bez uprzedzenia: Pobranie próbki bez wcześniejszego ostrzeżenia zawodnika, w sytuacji, gdy zawodnik od chwili powiadomienia do czasu oddania próbki cały czas przebywał w towarzystwie opiekuna.

Wybór losowy: Wybór zawodnika do badań, które nie są badaniami ukierunkowanymi.

Ocena ryzyka: ocena ryzyka stosowania dopingu w danym sporcie lub dyscyplinie sportu, przeprowadzona przez organizację antydopingową zgodnie z art. 4.2.

Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek: organizacja odpowiedzialna za pobieranie próbek zgodnie z wymaganiami Międzynarodowego standardu badań i śledztw, czyli (1) organ zlecający badania lub (2) wyznaczona strona trzecia, której nadano lub podzlecono prawo prowadzenia badań. Zgodnie z Kodeksem organ zlecający badania zawsze ponosi ostateczną odpowiedzialność za przestrzeganie wymagań dotyczących pobierania próbek, które określono w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw.

Sprzęt do pobierania próbek: butelki, zestawy lub naczynia A i B, pojemniki do pobierania próbek, próbówki lub inne urządzenia używane do pobierania, przetrzymania lub przechowywania próbek w jakimkolwiek momencie, podczas sesji pobierania próbek i po jej zakończeniu, które muszą spełniać wymagania określone w art. 6.3.4.

Pracownicy pobierający próbki: Pojęcie zbiorowo określające wykwalifikowane osoby, upoważnione przez organ odpowiedzialny za pobieranie próbek do realizacji obowiązków lub pomocy podczas sesji pobierania próbek.

Sesja pobierania próbek: Wszystkie kolejne działania, w których bezpośrednio uczestniczy zawodnik, od momentu nawiązania z nim pierwszego kontaktu do opuszczenia przez niego stacji kontroli antydopingowej po pobraniu od niego próbki/próbek.

Ciężar właściwy odpowiedni do analizy: Dla próbek o objętości minimalnej 90ml, ale mniejszej niż 150 ml, ciężar właściwy wynoszący minimum 1.005 przy pomiarze refraktometrem, albo minimum 1.010 przy pomiarze z użyciem gęstościomierza. Dla próbek o objętości 150ml lub większej, ciężar właściwy nie mniejszy niż 1.003, zmierzony wyłącznie refraktometrem.

Odpowiednia ilość moczu do analizy: Minimum 90 ml bez względu na to, czy laboratorium ma badać próbkę na obecność wszystkich, czy tylko niektórych substancji zabronionych lub metod zabronionych.

Zabezpieczony przed próbami manipulacji: sprzęt do pobierania próbek wyposażony w jeden lub więcej wbudowanych, albo w stosownych przypadkach dołączonych do sprzętu wskaźników albo zabezpieczeń, których naruszenie, brak lub inne uszkodzenie stanowi widoczny dowód manipulowania lub próby manipulowania sprzętem do pobierania próbek.

Zajęcia zespołowe: Zajęcia sportowe, które zawodnik realizuje wspólnie z zespołem jako jego członek (np. treningi, podróże, sesje poświęcone taktyce), albo pod kierownictwem zespołu (np. leczenie prowadzone przez lekarza drużyny).

Dokument techniczny: badania w poszczególnych dyscyplinach sportu: Dokument techniczny określający minimalne poziomy badań analitycznych, które organizacje antydopingowe muszą prowadzić w poszczególnych dyscyplinach sportu pod kątem wykrycia niektórych substancji zabronionych i/lub metod zabronionych, najczęściej stosowanych w poszczególnych dyscyplinach.

Badanie: Próbką/każda kombinacja próbek pobranych od jednego zawodnika (i zbadanych) podczas jednej sesji pobierania próbek.

Plan rozkładu badań: Dokument sporządzony przez organizację antydopingową, przedstawiający plan badań zawodników podlegających uprawnieniom organu zlecającego badania, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 4¹ [Międzynarodowego standardu badań i śledztw].

Organ odpowiedzialny za badania: Organizacja antydopingowa zlecająca badania zawodników, którzy podlegają jej uprawnieniom. Może ona upoważnić wyznaczoną stronę trzecią do prowadzenia badań na mocy uprawnień nadanych przez tę organizację antydopingową i zgodnie z jej przepisami. Upoważnienie takie musi być udokumentowane. Organizacja antydopingowa upoważniająca do prowadzenia badań pozostaje organem odpowiedzialnym za badania i zgodnie z Kodeksem ponosi ostateczną odpowiedzialność za zapewnienie, że wyznaczona strona trzecia przeprowadza badania zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu badań i śledztw.

Protokół z nieudanej próby: Szczegółowy protokół z nieudanej próby pobrania próbki od zawodnika z zarejestrowanej grupy zawodników, zawierający datę próby, miejsce, w którym próbę podjęto, dokładny czas przyjazdu w to miejsce i odjazdu z niego, kroki podjęte w celu odszukania zawodnika (w tym szczegółowe informacje na temat wszelkich kontaktów ze stronami trzecimi) oraz wszystkie inne istotne informacje na temat tej próby.

Zgłoszenie miejsca pobytu: Informacje przekazane przez (lub w imieniu) zawodnika należącego do zarejestrowanej grupy (lub w stosownych przypadkach innej grupy) zawodników poddawanych badaniom, określające miejsce pobytu zawodnika w następnym kwartale, zgodnie z art. 4.8

3.6 Interpretacja:

¹ art. 4 Międzynarodowego standardu badań i śledztw

3.6.1 Oficjalny tekst Międzynarodowego standardu badań i śledztw jest opublikowany w języku angielskim i francuskim. W przypadku sprzeczności między wersją angielską a wersją francuską moc obowiązującą ma wersja angielska.

3.6.2 Podobnie jak Kodeks, Międzynarodowy standard badań i śledztw został opracowany z uwzględnieniem zasad proporcjonalności, praw człowieka i innych mających zastosowanie zasad prawnych, w świetle których standard ten musi być interpretowany.

3.6.3 Komentarze do poszczególnych postanowień Międzynarodowego standardu badań i śledztw powinny służyć jako wskazówki przy jego interpretacji.

3.6.4 Jeżeli nie określono inaczej, odniesienia do rozdziałów lub artykułów są odniesieniami do rozdziałów lub artykułów Międzynarodowego standardu badań i śledztw.

3.6.5 Pojęcie „dni” używane w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw oznacza dni kalendarzowe, chyba że określono inaczej.

3.6.6 Załączniki do Międzynarodowego standardu badań i śledztw mają taki sam status i moc obowiązującą, jak pozostała część tego standardu.

CZĘŚĆ DRUGA: STANDARDY DOTYCZĄCE BADAŃ

4.0 Planowanie skutecznych badań

4.1 Cel

4.1.1 Każda organizacja antydopingowa jest zobowiązana do planowania i przeprowadzania przemyślanych i skutecznych badań zawodników, którzy podlegają jej uprawnieniom. Badania te muszą być proporcjonalne do ryzyka stosowania dopingu, skutecznie go wykrywać i zniechęcać do jego stosowania. Celem art. 4.0 jest określenie kroków niezbędnych do analizy ryzyka oraz do opracowania zgodnego z wymaganiami planu rozkładu badań. Zgodnie z art. 23.3 Kodeksu sygnatariusze przeznaczą wystarczające środki na realizację programów antydopingowych we wszystkich obszarach wymagających przestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych.

4.1.2 Organizacja antydopingowa zapewnia, aby osoby z personelu pomocniczego zawodnika lub inne osoby pozostające w konflikcie interesów nie uczestniczyły w planowaniu rozkładu badań obejmujących ich zawodników, ani w procesie wyboru zawodników do badań.

4.1.3 Organizacja antydopingowa opracowuje analizę ryzyka oraz plan rozkładu badań w formie dokumentów, które przesyła WADA w przypadku takiego żądania. Organizacja antydopingowa musi być w stanie wykazać w sposób satysfakcjonujący dla WADA, że dokonała właściwej oceny ryzyka, a w oparciu o jej wyniki opracowała i/lub wdrożyła odpowiedni plan rozkładu badań.

4.1.4 Organizacja antydopingowa monitoruje, ocenia i aktualizuje ocenę ryzyka i plan rozkładu badań w ciągu roku/sezonu, uwzględniając zmieniające się okoliczności oraz realizację planu.

4.2 Ocena ryzyka

4.2.1 Punktem wyjściowym dla planu rozkładu badań jest przeprowadzona w dobrej wierze ocena ryzyka. Podczas tej oceny należy wziąć pod uwagę co najmniej następujące informacje:

- a) wymagania fizyczne i inne wymagania w danym sporcie i/lub dyscyplinie sportu, w tym szczególnie wymagania fizjologiczne;
- b) to, jakie substancje zabronione i/lub metody zabronione zawodnicy uznaliby za dające największą możliwość poprawy wyników w swoim sporcie i/lub dyscyplinie sportu;
- c) nagrody możliwe do zdobycia na poszczególnych poziomach rywalizacji sportowej w danym sporcie i/lub dyscyplinie sportu oraz inne czynniki, które mogą powodować (również u uczestniczących w rywalizacji krajów) chęć stosowania dopingu;
- d) historię dopingu w danym sporcie/dyscyplinie sportu i/lub konkurencji oraz w danym kraju;

[Komentarz do art. 4.2.1.d: Jeżeli w danym sporcie nie istnieje skuteczny program badań podczas zawodów i poza zawodami, to brak historii niekorzystnych wyników analizy albo mała liczba takich wyników nie stanowią informacji o ryzyku stosowania dopingu w tym sporcie].

- e) dostępne dane statystyczne i badania na temat tendencji w stosowaniu dopingu (np. publikowane przez WADA liczby badań antydopingowych i sprawozdania na temat naruszeń przepisów antydopingowych, artykuły ocenione przez specjalistów);
- f) otrzymane lub zebrane informacje na temat możliwego stosowania dopingu w sporcie (np. zalecenia laboratorium lub jednostki zarządzającej paszportem zawodnika; informacje od pracowników pobierających próbki; zeznania zawodników; informacje uzyskane w sprawach karnych i/lub inne informacje uzyskane zgodnie z Wytycznymi WADA w sprawie gromadzenia i wymiany informacji), zgodnie z art. 11;
- g) wyniki z wcześniejszych cykli planowania rozkładu badań, w tym poprzednich strategii badań,
- h) informacje o tym, w jakich momentach kariery zawodnika w danym sporcie/dyscyplinie najprawdopodobniej odniósłby on korzyści ze stosowania substancji zabronionych i/lub metod zabronionych;
- i) uwzględniając układ sezonu w danym sporcie/dyscyplinie sportu (w tym typowe harmonogramy zawodów i plany treningowe) - w jakim okresie roku/sezonu zawodnik odniósłby największe korzyści ze stosowania substancji zabronionych i/lub metod zabronionych

4.2.2 Opracowując plan rozkładu badań organizacja antydopingowa uwzględni, działając w dobrej wierze, przeprowadzoną przez inną organizację antydopingową ocenę ryzyka w danym sporcie/dyscyplinie sportu, jeżeli kompetencje i uprawnienia obu organizacji w zakresie badań nakładają się. Federacja międzynarodowa nie jest jednak związana oceną ryzyka stosowania dopingu w danym sporcie lub dyscyplinie sportu, dokonaną przez krajową organizację antydopingową, zaś krajowa organizacja antydopingowa nie jest związana oceną dokonaną przez federację międzynarodową.

4.2.3 Planowanie rozkładu badań jest procesem ciągłym, a nie jednorazowym. Organizacja antydopingowa w ciągu roku/sezonu regularnie ocenia plan rozkładu badań i dostosowuje go, aby uwzględnić nowe zebrane lub otrzymane przez siebie informacje, a także badania wykonane przez inne organizacje antydopingowe.

4.2.4 Opracowując plan rozkładu badań organizacja antydopingowa uwzględni wymagania określone w „Dokumencie technicznym: badania w poszczególnych dyscyplinach sportu”.

4.3 Definiowanie zawodników klasy międzynarodowej i zawodników klasy krajowej

4.3.1 Zgodnie z art. 5.2 Kodeksu poszczególne organizacje antydopingowe są uprawnione do badania bardzo dużych grup zawodników i zawodniczek. Niemniej jednak, z uwagi na ograniczone środki tych organizacji, zawarta w Kodeksie definicja zawodnika pozwala na zawężenie liczby zawodników i zawodniczek objętych krajowym programem zwalczania dopingu (a szczególnie badaniami) do uczestników zawodów krajowych najwyższego szczebla (czyli zawodników klasy krajowej, według definicji krajowej organizacji antydopingowej). Z kolei federacje międzynarodowe mogą skoncentrować swoje programy zwalczania dopingu (w tym badania) na zawodnikach i zawodniczkach, którzy regularnie uczestniczą w zawodach sportowych na szczeblu międzynarodowym (czyli na zawodnikach klasy międzynarodowej, według definicji właściwej federacji międzynarodowej).

[Komentarz do art. 4.3.1: Nic nie stoi na przeszkodzie, aby federacja międzynarodowa prowadziła badania objętego swoimi uprawnieniami zawodnika niebędącego zawodnikiem klasy międzynarodowej, jeżeli uzna to za uzasadnione, np. gdy zawodnik uczestniczy w międzynarodowym wydarzeniu sportowym. Ponadto zgodnie z definicją pojęcia „zawodnik” podaną w Kodeksie organizacja antydopingowa może rozszerzyć swój program antydopingowy (w tym badania) na zawodników uczestniczących w zawodach na poziomie niższym niż krajowy. Plan rozkładu badań przygotowany przez federację międzynarodową powinien jednak obejmować przede wszystkim zawodników klasy międzynarodowej, a plan rozkładu badań przygotowany przez krajową organizację antydopingową powinien obejmować przede wszystkim zawodników klasy krajowej lub wyższej].

4.3.2 Po zakończeniu oceny ryzyka i opracowaniu planu rozkładu badań, opisanych w art. 4.2, kolejnym etapem jest właściwe określenie definicji zawodnika klasy międzynarodowej (w przypadku federacji międzynarodowej) i zawodnika klasy krajowej (w przypadku krajowej organizacji antydopingowej) na potrzeby objęcia badaniami przez organizację antydopingową:

- a) federacja międzynarodowa może swobodnie kształtować kryteria klasyfikowania zawodników jako zawodników klasy międzynarodowej, np. w oparciu o ranking zawodników, uczestnictwo w konkretnych międzynarodowych wydarzeniach sportowych itd. Kryteria takie powinny być ustalone w dobrej wierze, zgodnie z obowiązkiem federacji międzynarodowej w zakresie ochrony uczciwości sportu na szczeblu międzynarodowym (wzorzec sportu dla ogółu społeczeństwa), poprzez przyjęcie definicji obejmującej (zgodnie z oceną ryzyka w danym sporcie/dyscyplinie) wszystkich zawodników, którzy regularnie biorą udział we współzawodnictwie na szczeblu międzynarodowym i/lub na poziomie, na którym może zostać ustanowiony rekord świata.

[Komentarz do art. 4.3.2.a: Zgodnie z Kodeksem federacja międzynarodowa ma obowiązek publikowania w jasnej i zwięzłej formie kryteriów, które stosuje przy klasyfikowaniu zawodników do grupy zawodników klasy międzynarodowej, aby dla wszystkich jasna była linia podziału oraz sposób klasyfikowania poszczególnych zawodników. Jeżeli na przykład kryteria dotyczą

współzawodnictwa w konkretnych międzynarodowych wydarzeniach sportowych, to właściwa federacja międzynarodowa musi opublikować ich listę].

- b) Krajowa organizacja antydopingowa może również swobodnie kształtować kryteria, które będzie stosowała do klasyfikowania zawodników jako zawodników klasy krajowej. Te kryteria również powinny być ustalone w dobrej wierze, zgodnie z obowiązkiem ochrony uczciwości sportu na szczeblu krajowym (który jest źródłem dumy narodowej w poszczególnych dyscyplinach, a także etapem na drodze do współzawodnictwa międzynarodowego, w tym do reprezentacji kraju w międzynarodowych wydarzeniach lub zawodach sportowych). Definicja ta będzie obejmować co najmniej (zgodnie z oceną ryzyka w danym sporcie/dyscyplinie) wszystkich zawodników, którzy biorą udział we współzawodnictwie na najwyższych szczeblach krajowych i/lub na poziomie, na którym może zostać ustanowiony rekord świata). Definicją takich zawodników należy objąć wszystkich, którzy uczestniczą na najwyższym szczeblu zawodów krajowych w danym sporcie (np. w mistrzostwach kraju lub innych wydarzeniach sportowych, które decydują lub które liczą się przy ustalaniu, kto jest najlepszy w kraju w danej kategorii/dyscyplinie i/lub kto powinien być wybrany do reprezentowania kraju w międzynarodowych wydarzeniach sportowych lub zawodach sportowych). Definicja powinna także obejmować tych obywateli kraju, którzy głównie lub często uczestniczą w zawodach sportowych na szczeblu międzynarodowym i/lub w międzynarodowych wydarzeniach sportowych (w przeciwieństwie do zawodów lub wydarzeń rozgrywanych na szczeblu krajowym), ale którzy nie zostali zakwalifikowani przez swoją federację międzynarodową jako zawodnicy uczestniczący w sporcie na szczeblu międzynarodowym.

4.4 Wybór sportów i/lub dyscyplin sportu priorytetowo traktowanych w badaniach

4.4.1 W następnej kolejności organizacja antydopingowa rozważy, czy jakiekolwiek czynniki uzasadniają przydzielenie środków na badania w jednym sporcie/jednej dyscyplinie/jednym kraju (w zależności od sytuacji) w wymiarze priorytetowym w stosunku do innych. Oznacza to, że po przeprowadzeniu oceny porównawczej ryzyka stosowania dopingu:

- a) w przypadku federacji międzynarodowej – określi ona sposób podziału badań w swoim sporcie między poszczególne dyscypliny i kraje na podstawie kalendarza wydarzeń sportowych.
- b) w przypadku krajowej organizacji antydopingowej – określi ona sposób podziału badań między poszczególne sporty, z uwzględnieniem ewentualnych założeń krajowej polityki antydopingowej, zgodnie z którą pewne sporty będą traktowane priorytetowo w stosunku do innych.

[Komentarz do art. 4.4.1.b: Krajowe organizacje antydopingowe mają różne wymagania i priorytety wynikające z krajowej polityki antydopingowej. Jedna organizacja antydopingowa może na przykład mieć uzasadnione powody, dla których priorytetowo traktuje (wszystkie lub niektóre) sporty olimpijskie, a inna, z uwagi na odmienne uwarunkowania, priorytetowo traktuje na przykład pewne sporty „narodowe”. Krajowa organizacja antydopingowa powinna te kwestie uwzględnić w swoim planie rozkładu badań oraz w porównawczej ocenie ryzyka stosowania dopingu w różnych sportach objętych swoimi uprawnieniami. Krajowa organizacja antydopingowa może na przykład zdecydować, że plan rozkładu badań ustalony dla określonego okresu (1) przewiduje badania zawodników reprezentujących tylko niektóre sporty oraz (2) pewne sporty są traktowane priorytetowo w stosunku do innych nie z uwagi na wyższe ryzyko dopingu w tych sportach, ale z uwagi na większą wagę przywiązywaną przez dany kraj do zapewnienia uczciwości w tych właśnie sportach].

- c) w przypadku organizatora dużych wydarzeń sportowych – określi on sposób podziału badań między poszczególne sporty i/lub dyscypliny sportu obecne podczas danego wydarzenia sportowego.
- d) Innym czynnikiem istotnym w przydziale środków na badania przewidziane w planie rozkładu badań jest liczba zawodników uczestniczących na danym poziomie w danym sporcie i/lub dyscyplinie sportu i/lub kraju. Jeżeli według przeprowadzonej oceny stopień ryzyka w przypadku dwóch różnych sportów/dyscyplin sportu/krajów, jest równy, to więcej środków należy przeznaczyć na sport/dyscyplinę sportu/kraj, w którym liczba zawodników jest większa.

4.5 Określenie zawodników i próbek priorytetowo poddawanych badaniom

4.5.1 Po określeniu zawodników klasy międzynarodowej i zawodników klasy krajowej (zob. art. 4.3) oraz hierarchii sportów/dyscyplin sportu/krajów priorytetowo traktowanych w badaniach (zob. art. 4.4) należy opracować przemyślany plan rozkładu badań, w ramach którego prowadzone będą badania ukierunkowane, co pozwoli przeznaczyć środki na badania najbardziej potrzebne na tle całej grupy zawodników. Badania ukierunkowane powinny być więc traktowane priorytetowo, tzn. powinny stanowić istotną część badań przeprowadzanych w ramach planu rozkładu badań danej organizacji antydopingowej wśród zawodników objętych jej uprawnieniami.

[Komentarz do art. 4.5.1: Badania ukierunkowane stanowią priorytet, gdyż badania prowadzone według wyboru losowego lub nawet ważonego wyboru losowego nie dają pewności, że wszyscy zawodnicy przeszli wystarczającą liczbę badań. Kodeks nie nakłada żadnego wymogu przeprowadzania badań ukierunkowanych na podstawie podejrzeń czy prawdopodobieństwa. Badania ukierunkowane nie powinny być jednak wykorzystywane w żadnym celu innym niż prawnie uzasadniona kontrola antydopingowa].

4.5.2 Organizacje antydopingowe rozważą objęcie badaniami ukierunkowanymi następujących kategorii zawodników:

- a) w przypadku federacji międzynarodowej – zawodnicy (szczególnie reprezentujący dyscypliny lub kraje priorytetowe), którzy regularnie uczestniczą w zawodach na najwyższym szczeblu współzawodnictwa międzynarodowego (np. kandydaci do medali olimpijskich, paraolimpijskich lub w mistrzostwach świata), według rankingu lub innych właściwych kryteriów;
- b) w przypadku krajowej organizacji antydopingowej – następujących zawodnicy, reprezentujący sporty priorytetowe dla danej krajowej organizacji antydopingowej:
 - (i) zawodnicy - członkowie drużyn narodowych, które uczestniczą w ważnych wydarzeniach sportowych (np. igrzyska olimpijskie, igrzyska paraolimpijskie, mistrzostwa świata, inne wydarzenia sportowe obejmujące wiele sportów) lub drużyn w sportach priorytetowych dla danego kraju (lub zawodnicy, którzy mogą być wybrani do takich drużyn);
 - (ii) zawodnicy, którzy trenują indywidualnie, ale biorą udział w ważnych wydarzeniach sportowych (np. igrzyska olimpijskie, igrzyska paraolimpijskie, mistrzostwa świata, inne wydarzenia sportowe obejmujące wiele sportów) lub mogą być wybrani do udziału w takich wydarzeniach;
 - (iii) zawodnicy, którzy otrzymują finansowanie ze środków publicznych;
 - (iv) zawodnicy wyczynowi, którzy mieszkają, trenują albo uczestniczą w wydarzeniach sportowych za granicą;
 - (v) zawodnicy wyczynowi, którzy są obywatelami innych krajów, ale przebywają (mieszkają, trenują, uczestniczą w wydarzeniach sportowych itp.) w kraju danej krajowej organizacji antydopingowej; oraz
 - (vi) zawodnicy klasy międzynarodowej – w porozumieniu z federacjami międzynarodowymi.
- c) w przypadku wszystkich organizacji antydopingowych uprawnionych do przeprowadzania badań:
 - (i) zawodnicy odbywający karę dyskwalifikacji lub tymczasowej dyskwalifikacji oraz
 - (ii) zawodnicy, którzy priorytetowo byli poddawani badaniom przed wycofaniem się ze sportu, a którzy chcą wrócić do aktywnego uczestnictwa w sporcie.

[Komentarz do art. 4.5.2: Koordynacja pomiędzy federacjami międzynarodowymi, krajowymi organizacjami antydopingowymi i innymi organizacjami antydopingowymi będzie prowadzona zgodnie z art. 4.9]

4.5.3 Organizacja antydopingowa uwzględni również inne czynniki istotne dla ustalenia, którzy zawodnicy powinni być przedmiotem badań ukierunkowanych. Mogą to być między innymi następujące czynniki:

- a) wcześniejsze naruszenia przepisów antydopingowych, historia badań, w tym wszelkie nieprawidłowe parametry biologiczne (parametry krwi, profile sterydowe – zgodnie z zaleceniami jednostki zarządzającej paszportem zawodnika, itp.);
- b) historia wyników sportowych, rozkład wyników w czasie i/lub wysokie wyniki uzyskane bez odpowiadającej im historii badań;
- c) wielokrotne niezastosowanie się do wymagań dotyczących podawania miejsca pobytu;
- d) podejrzane zgłoszenia miejsca pobytu (np. aktualizacje zgłoszeń w ostatniej chwili);
- e) wyjazd do bardzo odległej miejscowości lub trenowanie w takiej miejscowości;
- f) wycofanie się lub nieobecność na zawodach, w których spodziewano się udziału zawodnika;
- g) powiązania zawodnika z osobą trzecią (taką jak kolega z drużyny, trener lub lekarz), która była uwikłana w doping;
- h) kontuzja;
- i) wiek/etap kariery (np. przejście z klasy juniorów do klasy seniorów, zbliżające się zakończenie kontraktu, zbliżający się moment odejścia ze sportu);
- j) bodźce finansowe za lepsze wyniki, takie jak nagroda pieniężna lub możliwości w zakresie sponsorowania; i/lub
- k) wiarygodne informacje otrzymane od strony trzeciej lub dane przekazane organizacji antydopingowej zgodnie z art. 11.

4.5.4 Badanie niebędące badaniem ukierunkowanym zostanie określone na podstawie wyboru losowego i będzie przeprowadzone zgodnie z możliwościami wyboru wskazanymi w „Wytycznych w sprawie realizacji skutecznych programów badań”. Wybór losowy zostanie

dokonany na podstawie udokumentowanego systemu, opisującego sposób jego dokonania. Wybór losowy może być ważony (gdy ustala się ranking zawodników na podstawie wcześniej ustalonych kryteriów w celu zwiększenia lub zmniejszenia szans wyboru), albo w pełni losowy (gdy nie bierze się pod uwagę żadnych wcześniej ustalonych kryteriów, a nazwiska zawodników są wybierane losowo z listy lub grupy). Wybór losowy, który jest wyborem ważonym jest rozwiązaniem preferowanym i jest przeprowadzany zgodnie z określonymi kryteriami. Może też uwzględnić (odpowiednie) czynniki wymienione w art. 4.5.3, aby zapewnić wybór większej liczby zawodników bardziej „narażonych” na doping.

[Komentarz do art. 4.5.4: Badania ukierunkowane, jak i badania na podstawie wyboru losowego mogą odgrywać istotną rolę odstraszającą, a także chronić uczciwy przebieg wydarzenia sportowego].

4.5.5 Aby uniknąć wątpliwości: niezależnie od kryteriów wyboru zawodników do badań, a szczególnie badań ukierunkowanych zawodników, a od faktu, że zgodnie z zasadą ogólną badanie powinno odbywać się między godziną 6.00 a 23.00, chyba że (i) zawodnik wskazał 6-minutowe okno czasowe od 5.00 lub (ii) istnieją ważne podstawy do wykonania badania w godzinach nocnych, obowiązuje podstawowa zasada (określona w art. 5.2 Kodeksu), że organizacja antydopingowa uprawniona do przeprowadzania badań może zażądać od zawodnika oddania próbki w dowolnym czasie i w dowolnym miejscu bez względu na to, czy wyboru zawodnika do badań dokonano zgodnie z takimi kryteriami. Zawodnik nie może odmówić oddania próbki twierdząc, że takie badanie nie zostało uwzględnione w planie rozkładu badań organizacji antydopingowej i/lub nie jest przeprowadzane między 6.00 a 23.00 i/lub że zawodnik ten nie spełnia właściwych kryteriów wyboru do badania lub nie powinien być zostać wybrany do badania.

4.6 Ustalenie hierarchii poszczególnych rodzajów badań i próbek

4.6.1 W oparciu o ocenę ryzyka i proces ustalania priorytetów, opisany w art. 4.2 do 4.5, organizacja antydopingowa musi ustalić, w jakim zakresie każdy z poniższych rodzajów badań jest wymagany do sprawnego i skutecznego wykrywania procederu dopingu w danym sporcie, dyscyplinie sportu i/lub kraju oraz do zniechęcania do niego:

- a) badania podczas zawodów i poza zawodami;
 - i) w sportach i/lub dyscyplinach sportu uznanych za charakteryzujące się wysokim ryzykiem dopingu w okresach poza zawodami, priorytetem powinny być badania poza zawodami, a znaczna część wszystkich badań powinna być przeprowadzona w tych okresach. Mimo tego trzeba jednak przeprowadzać pewną istotną ilość badań podczas zawodów;
 - ii) w sportach i/lub dyscyplinach sportu uznanych za charakteryzujące się niskim ryzykiem dopingu poza zawodami (tzn. gdy można wyraźnie

wykazać, że stosowanie dopingu poza zawodami nie przyczynia się w istotny sposób do poprawy wyników lub osiągnięcia innych niedozwolonych korzyści), priorytetem powinny być badania podczas zawodów, a znaczna część wszystkich badań powinna być przeprowadzona w tych okresach. Mimo tego trzeba jednak przeprowadzać pewną istotną ilość badań poza zawodami, w zakresie proporcjonalnym do ryzyka stosowania dopingu poza zawodami w tych sportach/dyscyplinach. W bardzo wyjątkowych okolicznościach, tzn. w niewielkiej liczbie sportów i/lub dyscyplin, gdy w dobrej wierze zostanie ustalone, że nie istnieje istotne ryzyko stosowania dopingu w okresach poza zawodami, badań poza zawodami nie trzeba przeprowadzać. W takim przypadku federacja międzynarodowa wystąpi do WADA o zezwolenie na niewykonywanie badań poza zawodami zgodnie z właściwym protokołem wydanym przez WADA.

- b) badania moczu;
- c) badania krwi, oraz
- d) badania wykorzystywane do analizy rozkładu wyników w czasie, tzn. do programu paszportu biologicznego zawodnika.

4.7 Analiza, przechowywanie i dalsze analizy próbek

- 4.7.1** Organizacje antydopingowe zwracają się do laboratoriów o analizę próbek według standardowego zakresu, który zależy od tego, czy próbki pobrano podczas zawodów, czy poza zawodami. pobranych przez nie w sposób dostosowany do konkretnych okoliczności danego sportu/dyscypliny/kraju. Organizacje antydopingowe mogą również rozważyć szerszy zakres analizy próbek pod kątem substancji lub metod zabronionych, wykraczający poza zakresy (lub wymagane poziomy) przewidziane w „Dokumencie technicznym: badania w poszczególnych dyscyplinach sportu”, kierując się ryzykiem występującym w danym sporcie/ dyscyplinie/ kraju lub też informacjami, które otrzymała organizacja antydopingowa.
- 4.7.2** Organizacja antydopingowa może zwrócić się do WADA o elastyczne podejście do osiągnięcia minimalnych poziomów analiz, określonych dla substancji lub metod zabronionych w „Dokumencie technicznym: badania w poszczególnych dyscyplinach sportu”.
- 4.7.3** Organizacja antydopingowa opracuje pisemną strategię opisującą przechowywanie próbek oraz dokumentację dotyczącą pobierania próbek, aby umożliwić ich dalszą analizę w późniejszym terminie zgodnie z art. 6.5 i 6.6 Kodeksu. Strategia ta musi być zgodna z wymogami Międzynarodowego standardu dla laboratoriów oraz Międzynarodowego standardu ochrony prywatności i danych osobowych, musi

uwzględniać cele analizy próbek określone w art. 6.2 Kodeksu, a także (między innymi) następujące elementy:

- a) zalecenia laboratorium i jednostki zarządzającej paszportem biologicznym zawodnika;
- b) ewentualną potrzebę przeprowadzenia analizy wstecznej w związku z programem paszportu biologicznego zawodnika;
- c) nowe metody wykrywania, które będą wprowadzone w najbliższej przyszłości w stosunku do zawodników, sportu i/lub dyscypliny;
- d) próbki pobrane od zawodników spełniających niektóre lub wszystkie kryteria określone w art. 4.5;
- e) wszelkie inne informacje udostępnione organizacji antydopingowej, uzasadniające długoterminowe przechowywanie i późniejszą analizę próbek, prowadzoną według uznania organizacji antydopingowej.

4.8 Zbieranie informacji na temat miejsca pobytu

4.8.1 Zbieranie informacji na temat miejsca pobytu nie jest celem samym w sobie, ale krokiem do osiągnięcia celu, którym jest sprawne i skuteczne przeprowadzenie badań bez uprzedzenia. Jeżeli organizacja antydopingowa ustaliła, że musi przeprowadzić badania (w tym badania poza zawodami) konkretnych zawodników, musi ona określić, jakie informacje na temat miejsca pobytu zawodników są jej potrzebne do przeprowadzenia tych badań w sposób skuteczny, bez uprzedzenia. Organizacja antydopingowa musi zebrać wszystkie informacje na temat miejsca pobytu, które będą jej potrzebne do skutecznego i sprawnego przeprowadzenia badań określonych w planie rozkładu badań. Ponadto ilość gromadzonych informacji o miejscu pobytu musi być proporcjonalna do grupy zawodników objętych obowiązkiem zgłaszania miejsca pobytu oraz do liczby badań danego zawodnika, planowanej przez organizację antydopingową.

4.8.2 Zgodnie z art. 5.5 i 14.5 Kodeksu organizacje antydopingowe mogą zbierać informacje o miejscu pobytu i wykorzystywać system ADAMS do prowadzenia skutecznych kontroli antydopingowych. W efekcie informacje te będą w systemie ADAMS automatycznie udostępniane WADA i innym właściwym organizacjom antydopingowym, których uprawnienia do prowadzenia badań nakładają się. Informacje te:

- a) będą zawsze traktowane jako ściśle poufne;
- b) będą wykorzystywane w celu planowania, koordynowania lub prowadzenia kontroli antydopingowych;
- c) będą związane z paszportem biologicznym zawodnika lub innymi wynikami analiz;
- d) będą pomocne w śledztwach dotyczących możliwych naruszeń przepisów antydopingowych; i/lub

- e) będą pomocne w postępowaniach w sprawie domniemanego naruszenia przepisów antydopingowych.

4.8.3 W przypadku, gdy organizacja antydopingowa po przeprowadzeniu oceny ryzyka (zgodnie z art. 4.2) i ustaleniu priorytetów (art. 4.3 do 4.7) stwierdzi, że musi przeprowadzić badania pewnych zawodników poza zawodami, powinna ona zastanowić się, jaki zakres informacji o miejscu pobytu tych zawodników musi zgromadzić, aby skutecznie przeprowadzić ich badania bez uprzedzenia.

4.8.4 Federacja międzynarodowa albo krajowa organizacja antydopingowa powinny rozważyć przyjęcie systemu w formie „piramidy” lub „kolejnych poziomów” kwalifikowania zawodników do poszczególnych grup, takich jak zarejestrowana grupa zawodników objętych badaniami, grupa zawodników objęta badaniami oraz inna grupa/inne grupy zawodników - w zależności od tego, ile informacji o miejscu pobytu jest wymagane do przeprowadzenia wśród tych zawodników liczby badań przewidzianej w planie rozkładu badań.

4.8.5 Federacja międzynarodowa albo krajowa organizacja antydopingowa muszą być w stanie wykazać przed WADA, że przypisując zawodników do poszczególnych grup przyjęły odpowiednie podejście oparte na analizie ryzyka oraz przewidziały w planie rozkładu badań wystarczającą liczbę badań poza zawodami, jak wymagają tego art. 4.8.6.1 i 4.8.10.1.

4.8.6 Zarejestrowana grupa zawodników

4.8.6.1 Najwyższy poziom to zarejestrowana grupa zawodników objętych badaniami. Obejmuje ona zawodników, którzy są poddawani największej liczbie badań i dlatego są zobowiązani do zgłaszania miejsca pobytu zgodnie z art. 4.8.6.2. Zawodnicy należący do zarejestrowanej grupy zawodników objętych badaniami podlegają wymaganiom dotyczącym zgłaszania miejsca pobytu, zawartym w art. 2.4 Kodeksu.

Federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa rozważy następujące kryteria przypisywania zawodników do zarejestrowanej grupy zawodników objętych badaniami:

- a) zawodnicy, którzy spełniają kryteria wymienione w art. 4.5.2 i 4.5.3;
- b) zawodnicy, których federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa planuje badać co najmniej trzy (3) razy w roku poza zawodami (samodzielnie lub w porozumieniu z inną organizacją antydopingową uprawnioną do badania tych zawodników)
- c) zawodnicy objęci programem modułu hematologicznego w ramach paszportu biologicznego zawodnika, zgodnie z wymogami „Dokumentu technicznego: badania w poszczególnych dyscyplinach sportu”;
- d) zawodnicy wpisani do grupy zawodników objętych badaniami, którzy nie spełniają obowiązujących dla tej grupy wymagań dotyczących miejsca pobytu;
- e) zawodnicy, w przypadku których federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa nie ma wystarczających informacji o miejscu pobytu, pozwalających na ich zlokalizowanie na potrzeby badania;

- f) zawodnicy w sporcie drużynowym, którzy od pewnego czasu nie uczestniczą w zajęciach zespołowych (np. poza sezonem);
- g) zawodnicy, którzy odbywają karę dyskwalifikacji.

[Komentarz do art. 4.8.6.1: Po rozważeniu powyższych punktów a) - g) i po określeniu zawodników wpisanych do zarejestrowanej grupy zawodników objętych badaniami federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa zaplanuje, samodzielnie lub w porozumieniu z innymi organizacjami antydopingowymi, badania każdego z zawodników wpisanych do zarejestrowanej grupy zawodników objętych badaniami, które będą prowadzone poza zawodami co najmniej trzy (3) razy w ciągu roku.]

4.8.6.2 Zawodnik wpisany do zarejestrowanej grupy zawodników objętych badaniami:

a) składa kwartalne zgłoszenia miejsca pobytu, wskazujące dokładne i pełne informacje o swoim miejscu pobytu w nadchodzącym kwartale, w tym miejsca zamieszkania, treningu i udziału w zawodach, a także - jeśli to konieczne - aktualizuje zgłoszenia miejsca pobytu, aby w danym kwartale można go było zlokalizować w celu przeprowadzenia badań w godzinach i miejscach określonych w zgłoszeniu, zgodnie z art. 4.8.8. Niezastosowanie się do tego wymogu może zostać uznane za niewskazanie miejsca pobytu;

b) wskazuje w zgłoszeniu miejsca pobytu, na każdy dzień nadchodzącego kwartału, jeden 60-minutowy przedział czasowy, w którym będzie dostępny do badań w określonym miejscu, zgodnie z art. 4.8.8.3. Nie ogranicza to w żaden sposób wynikającego z art. 5.2 obowiązku poddania się badaniu przez zawodnika w dowolnym czasie i miejscu na żądanie organizacji antydopingowej uprawnionej do prowadzenia takich badań. Jeżeli zawodnik nie jest dostępny do badań we wskazanym miejscu w 60-minutowym przedziale czasowym wskazanym na ten dzień w zgłoszeniu miejsca pobytu, może zostać uznane za niestawienie się na badanie.

[Komentarz do art. 4.8.6.2.b: Celem wskazywania 60-minutowego przedziału czasowego jest znalezienie równowagi między potrzebą zlokalizowania zawodnika do badań a niepraktycznym i niesprawiedliwym pociąganiem zawodnika do odpowiedzialności za niestawienie się na badanie za każdym razem, gdy zmieni wcześniej podany plan dnia].

4.8.6.3 Organizacja antydopingowa uprawniona do przeprowadzania badań zawodnika wpisanego do zarejestrowanej grupy zawodników przeprowadza badania zawodnika poza zawodami, korzystając z informacji podanych w zgłoszeniu miejsca pobytu. Chociaż wymagania dotyczące miejsca pobytu, określone w art. 2.4 Kodeksu przewidują 60-minutowy przedział czasowy, prowadzenie badań nie musi być ograniczone do 60-minutowego przedziału czasowego podanego przez zawodnika. Aby upewnić się, że badania poza zawodami były dla zawodnika niemożliwe do przewidzenia, organizacja antydopingowa bierze również pod uwagę inne informacje o miejscu pobytu, np. regularnie wykonywane przez niego czynności.

4.8.6.4 Federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa prowadząca zarejestrowaną grupę zawodników korzysta z systemu ADAMS, aby zapewnić, że:

- a) informacje przekazane przez zawodnika są przechowywane w bezpieczny sposób;

b) dostęp do informacji mają: (i) upoważnione osoby działające w imieniu federacji międzynarodowej lub (w stosownych przypadkach) krajowej organizacji antydopingowej wyłącznie w przypadku konieczności; (ii) WADA; oraz (iii) inne organizacje antydopingowe uprawnione do przeprowadzania badań zawodnika zgodnie z art. 5.2 Kodeksu; oraz

c) informacje są przez cały czas traktowane jako ściśle poufne, są wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w art. 5.5 Kodeksu i zostaną zniszczone zgodnie z Międzynarodowym standardem ochrony prywatności i danych osobowych, gdy nie będą już potrzebne.

4.8.6.5 Zawodnik, podlega uprawnieniom krajowej organizacji antydopingowej oraz uprawnieniom federacji międzynarodowej do prowadzenia badań powinien być wpisany tylko do jednej zarejestrowanej grupy zawodników. Z tego powodu powinien składać tylko jeden komplet informacji o miejscu pobytu. Jeżeli zawodnik znajduje się w międzynarodowej zarejestrowanej grupie zawodników federacji międzynarodowej oraz zarejestrowanej grupie zawodników krajowej organizacji antydopingowej (lub w zarejestrowanej grupie zawodników więcej niż jednej krajowej organizacji antydopingowej lub więcej niż jednej federacji międzynarodowej), wówczas każdy z tych podmiotów powiadomi zawodnika, że jest on wpisany do jego grupy zawodników. Wcześniej jednak podmioty te ustalą między sobą, któremu z nich zawodnik ma przekazywać informacje o miejscu pobytu i że organizacja antydopingowa będzie dysponentem informacji o miejscu pobytu. Każde zawiadomienie wysłane zawodnikowi będzie zawierało informację, że tylko tej organizacji zawodnik ma przekazywać informacje o miejscu pobytu (i że organizacja ta przekaze podane informacje pozostałym organizacjom, a także wszelkim innym organizacjom antydopingowym uprawnionym do badania zawodnika).

[Komentarz do art. 4.8.6.5: Jeżeli organizacje antydopingowe nie mogą uzgodnić między sobą, która z nich będzie odpowiedzialna za gromadzenie informacji o miejscu pobytu zawodnika i za udostępnianie ich innym organizacjom antydopingowym uprawnionym do jego badania, każda z nich powinna wyjaśnić WADA w formie pisemnej w jaki sposób jej zdaniem sprawa powinna zostać rozwiązana. WADA podejmie decyzję w oparciu o najlepiej pojęty interes zawodnika. Decyzja WADA jest ostateczna i nie podlega odwołaniu.]

4.8.7 Zakwalifikowanie zawodnika do zarejestrowanej grupy zawodników oraz usunięcie z zarejestrowanej grupy zawodników.

4.8.7.1 Federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa (w zależności od sytuacji) powiadomi każdego zawodnika, który ma być zakwalifikowany do prowadzonej przez nią zarejestrowanej grupy zawodników o:

- a) zakwalifikowaniu zawodnika do zarejestrowanej grupy zawodników z mocą obowiązującą od określonego dnia w przyszłości;
- b) wymogu informowania o miejscu pobytu, do którego zawodnik musi się stosować, oraz
- c) konsekwencjach nieprzekazania informacji o miejscu pobytu, oraz

- d) fakcie, że zawodnik może też być badany przez inne organizacje antydopingowe uprawnione do prowadzenia jego badań.

[Komentarz do art. 4.8.7.1: Zawodnik może otrzymać powiadomienie o zakwalifikowaniu do zarejestrowanej grupy zawodników od krajowego związku sportowego lub narodowego komitetu olimpijskiego, gdy federacja międzynarodowa/krajowa organizacja antydopingowa uzna to za właściwe lub uzna, że taka forma powiadomienia będzie najszybsza. Powiadomienie w normalnych przypadkach zostanie przekazane z rozsądnie rozumianym wyprzedzeniem. W powiadomieniu należy także wyjaśnić obowiązki zawodnika, tzn. obowiązek przestrzegania postanowień art. 2.4 Kodeksu, który dotyczy informowania o miejscu pobytu (albo podać adres strony internetowej lub inne źródło, w którym zawodnicy mogą takie informacje znaleźć). Zawodnicy zakwalifikowani do zarejestrowanej grupy zawodników zostaną poinformowani i przeszkoleni, aby rozumieli jakie wymagania w zakresie wskazania miejsca pobytu muszą spełnić, jak działa ten system, jakie są konsekwencje niewskazania miejsca pobytu oraz niestawienia się na badanie oraz aby mieli świadomość, że przysługuje im prawo zakwestionowania zarzutów dotyczących niewskazania miejsca pobytu i niestawienia się na badanie.]

Organizacje antydopingowe powinny aktywnie pomagać zawodnikom w unikaniu naruszeń polegających na niewskazaniu miejsca pobytu. Wiele organizacji antydopingowych systematycznie przypomina na przykład zawodnikom zakwalifikowanym do zarejestrowanej grupy zawodników o kwartalnych terminach zgłaszania miejsca pobytu, a następnie przed upływem terminu zgłoszenia kontaktuje się z zawodnikami, którzy jeszcze nie przekazali niezbędnych informacji. Zawodnik ponosi jednak pełną odpowiedzialność za przestrzeganie wymogu zgłoszenia miejsca pobytu, bez względu na to, czy organizacja antydopingowa udzieliła mu wyżej opisanej pomocy, czy też nie].

4.8.7.2 Zawodnicy, którzy nie spełniają już kryteriów kwalifikujących do zarejestrowanej grupy zawodników zostaną z niej wykreśleni.

[Komentarz do art. 4.8.7.2: Obowiązujące przepisy mogą również wymagać powiadomienia krajowego związku sportowego o wycofaniu się ze sportu. Jeżeli zawodnik wycofał się z uprawiania sportu, a następnie wrócił do niego, okres niedostępności do badań poza zawodami nie jest brany pod uwagę przy obliczaniu 12-miesięcznego okresu, o którym mowa w art. 2.4 Kodeksu.]

4.8.7.3 Zawodnik zakwalifikowany do zarejestrowanej grupy zawodników podlega przepisom dotyczącym wskazania miejsca pobytu, zawartym w art. 2.4 Kodeksu, chyba że:

- a) otrzymał pisemne powiadomienie od każdej organizacji antydopingowej, która włączyła go do swojej zarejestrowanej grupy zawodników, że nie będzie już kwalifikowany do tej grupy; lub

- b) wycofał się z udziału w zawodach w danym sporcie zgodnie z obowiązującymi przepisami i pisemnie zgłosił ten fakt każdej organizacji antydopingowej, która włączyła go do swojej zarejestrowanej grupy zawodników.

4.8.8 Wymagania dotyczące zgłoszenia miejsca pobytu

4.8.8.1 Organizacje antydopingowe sprawdzają zgłoszenia miejsca pobytu zawodników, aby upewnić się, że zostały one złożone zgodnie z art. 4.8.8.2 i 4.8.8.3.

4.8.8.2 Organizacja antydopingowa, która zbiera informacje o miejscu pobytu zawodnika może określić termin przypadający przed pierwszym dniem każdego kwartału (tzn. odpowiednio przed 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca i 1 października), w którym zawodnik wpisany do zarejestrowanej grupy zawodników ma przekazać zgłoszenie miejsca pobytu zawierające co najmniej następujące informacje:

[Komentarz do art. 4.8.8.2: Aby ułatwić planowanie i zapewnić gotowość do badań już pierwszego dnia kwartału (zgodnie z art. 4.8.8.2), organizacje antydopingowe mogą wymagać zgłoszenia miejsca pobytu 15-ego dnia miesiąca poprzedzającego początek kwartału. Za niezłożenie zgłoszenia w terminie wcześniejszym niż pierwszy dzień kwartału nie mogą być jednak stosowane żadne kary.]

- a) pełny adres pocztowy i własny adres e-mail, na który można przysyłać zawodnikowi korespondencję o charakterze formalnych powiadomień. Każde powiadomienie lub inna korespondencja wysłana na ten adres będzie uważana za odebraną przez zawodnika siedem (7) dni po jej wysłaniu pocztą, a w przypadku poczty elektronicznej - natychmiast po otrzymaniu powiadomienia o odebraniu wiadomości elektronicznej (z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów);

[Komentarz do art. 4.8.8.2.a: W tym celu zawodnik powinien podać adres, pod którym mieszka lub z którego, według jego wiedzy, przesyłana na ten adres korespondencja zostanie mu niezwłocznie przekazana. Organizacje antydopingowe zachęca się, aby w swoich przepisach dodały do tego podstawowego postanowienia inne postanowienia dotyczące sposobu przekazywania powiadomień i/lub „domniemanych powiadomień” (na przykład zezwalając na użycie faksu, poczty elektronicznej, sms-sów, zatwierdzonych stron portali społecznościowych, aplikacji lub innych metod przekazywania powiadomień; zezwalając na traktowanie dowodu odbioru jako równoważnego z „domniemanym dostarczeniem”; zezwalając na poinformowanie krajowego związku sportowego zawodnika, że powiadomienie wróciło jako niedostarczone po jego wysłaniu na adres podany przez zawodnika). Celem takich postanowień powinno być skrócenie czasu przewidzianego na proces zarządzania wynikami].

- b) wyraźne potwierdzenie, że zawodnik rozumie, iż jego zgłoszenie miejsca pobytu będzie udostępniane innym organizacjom antydopingowym uprawnionym do badania zawodnika;
- c) dla każdego dnia w nadchodzącym kwartale – pełny adres miejsca, w którym zawodnik będzie nocował (np. dom, kwatera tymczasowa, hotel itp.);

d) dla każdego dnia w nadchodzącym kwartale – nazwa i adres każdego miejsca, w którym zawodnik będzie trenował, pracował lub wykonywał inne regularne czynności (np. uczęszczanie do szkoły), a także zwyczajowe ramy czasowe wykonywania tych czynności; oraz

[Komentarz do art. 4.8.8.2.d Wymóg ten stosuje się jedynie do zajęć, które są częścią typowego rozkładu dnia zawodnika. Na przykład jeżeli typowy rozkład dnia obejmuje trening zawodnika na sali gimnastycznej, na basenie, na bieżni oraz regularne sesje z fizjoterapeutą, zawodnik powinien w zgłoszeniu miejsca pobytu podać nazwę i adres sali gimnastycznej, bieżni, pływalni oraz gabinetu fizjoterapeuty, a następnie przesłać swój typowy rozkład zajęć, np. „poniedziałki 9-11 sala gimnastyczna, 13-17 sala gimnastyczna; wtorki 9-11 sala gimnastyczna, 16-18 sala gimnastyczna; środy 9-11 bieżnia, 15-17 zajęcia z fizjoterapeutą; czwartki, 9-12 sala gimnastyczna, 16-18 bieżnia; piątki 9-11 basen, 15-17 zajęcia z fizjoterapeutą; soboty 9-12 bieżnia, 13-15 basen; niedziele 9-11 bieżnia, 13-15 basen”. Jeżeli zawodnik aktualnie nie trenuje, powinien to wskazać w zgłoszeniu miejsca pobytu oraz szczegółowo opisać inne zajęcia, jakie będzie wykonywał w nadchodzącym kwartale, np. typowy dzień pracy, rozkład zajęć w szkole, rozkład zajęć rehabilitacyjnych lub innych zajęć oraz podać nazwę i adres każdego miejsca, w którym zajęcia te się odbywają a także godziny, w jakich są prowadzone.

W przypadku sportów drużynowych lub innych sportów, w których zawodnicy trenują lub biorą udział w zawodach jako drużyna, regularne zajęcia zawodnika pokrywają się w większości lub całości z zajęciami zespołowymi].

e) harmonogram zawodów/wydarzeń sportowych zawodnika na nadchodzący kwartał, w tym nazwa i adres każdego miejsca, w którym zawodnik będzie uczestniczył w zawodach w tym kwartale oraz planowane daty i godziny jego udziału w zawodach we wskazanych miejscach.

4.8.8.3 Z zastrzeżeniem postanowień art. 4.8.8.4 w zgłoszeniu miejsca pobytu na każdy dzień nadchodzącego kwartału należy wskazać jeden 60-minutowy przedział czasowy między godziną 5.00 a 23.00, w którym zawodnik będzie dostępny i będzie mógł być poddany badaniom w określonym miejscu.

[Komentarz do art. 4.8.8.3: Zawodnik może wybrać przedział czasowy między godziną 5.00 a 23.00 pod warunkiem, że w podanym czasie będzie dostępny dla pracownika kontroli antydopingowej. Może to być miejsce zamieszkania zawodnika, miejsce jego treningów lub zawodów, albo inne miejsce (np. praca lub szkoła). Zawodnik może określić 60-minutowy przedział czasowy w czasie którego będzie przebywał w hotelu, budynku mieszkalnym, zamkniętym osiedlu mieszkaniowym lub innym miejscu, w którym dostęp do zawodnika jest możliwy po wcześniejszym kontakcie z recepcją, portierem lub ochroną. Zawodnik musi zapewnić, że będzie dostępny we wskazanym miejscu i wskazanym 60-minutowym przedziale czasowym bez wcześniejszego powiadomienia. Ponadto zawodnik może określić przedział czasowy, w którym uczestniczy w zajęciach zespołowych. Sytuacja, w której zawodnik nie jest dostępny we wskazanym

miejscu i przedziale czasowym, więc nie można go można poddać badaniom może być karane jako niestawienie się na badanie.

4.8.8.4 Wyjątkiem od postanowienia art. 4.8.8.3 może być wyłącznie sytuacja, gdy w pewne dni kwartału zawodnik ma zaplanowany udział w wydarzeniu sportowym (z wyjątkiem wydarzeń organizowanych przez organizatora dużych wydarzeń sportowych), a organizacja antydopingowa, która zakwalifikowała zawodnika do zarejestrowanej grupy zawodników ma pewność, że z innych źródeł można uzyskać informacje wystarczające do odszukania zawodnika w tych dniach na potrzeby badań. W takiej sytuacji organizacja antydopingowa, która zakwalifikowała zawodnika do zarejestrowanej grupy zawodników może znieść określony w art. 4.8.8.3 wymóg wskazania 60-minutowego przedziału czasowego na te dni („dni podczas zawodów”). Jeżeli zawodnik jest zakwalifikowany do zarejestrowanej grupy zawodników zarówno przez federację międzynarodową, jak i organizację antydopingową, to o zniesieniu wymogu wskazania 60-minutowego przedziału czasowego na dni podczas zawodów decyduje federacja międzynarodowa. W przypadku, gdy wymóg wskazania 60-minutowego przedziału czasowego na dni podczas zawodów został zniesiony, a zawodnik w swoim zgłoszeniu miejsca pobytu podał kilka dni i miejsc, w których planuje udział w zawodach (a więc nie podał 60-minutowych przedziałów czasowych na te dni), ale następnie został wyeliminowany z zawodów przed upływem tych dni, więc dni te nie będą dniami podczas zawodów, musi on zaktualizować swoje zgłoszenie miejsca pobytu i przekazać niezbędne informacje na temat tych dni, w tym określić 60-minutowy przedział czasowy, o którym mowa w art. 4.8.8.3.

4.8.8.5 Zawodnik jest zobowiązany do podania w zgłoszeniu miejsca pobytu wszystkich wymaganych informacji zgodnie z art. 4.8.8.2 i 4.8.8.3 w sposób dokładny oraz wystarczająco szczegółowy, aby każda organizacja antydopingowa mogła odszukać zawodnika i poddać go badaniom w dowolnym dniu danego kwartału, w godzinach i miejscach podanych przez zawodnika w zgłoszeniu miejsca pobytu dla tego dnia, w tym między innymi podczas 60-minutowego przedziału czasowego wskazanego w zgłoszeniu miejsca pobytu.

a) Mówiąc bardziej precyzyjnie, zawodnik musi przekazać informacje wystarczające dla pracownika kontroli antydopingowej do odszukania miejsca pobytu zawodnika, uzyskania dostępu do tego miejsca oraz znalezienia zawodnika bez wcześniejszego uprzedzenia go o tym. Nieprzekazanie takich informacji przez zawodnika *może być karane jako niewskazanie miejsca pobytu i/lub (jeżeli uzasadniają to okoliczności) unikanie oddania próbki w rozumieniu art. 2.3 Kodeksu i/lub manipulowanie lub próbę manipulowania kontrolą antydopingową w rozumieniu art. 2.5 Kodeksu.* W każdym takim przypadku organizacja antydopingowa rozważy prowadzenie badań ukierunkowanych zawodnika.

[Komentarz do art. 4.8.8.5.a: Informacje takie jak „bieganie w „czarnym lesie”” są niewystarczające i mogą zostać uznane za niewskazanie miejsca pobytu. Wskazanie miejsca, do którego pracownik kontroli antydopingowej nie może dotrzeć (np. budynku lub obszaru, do którego wejście jest zastrzeżone) również być uznane za niewskazanie miejsca pobytu. Organizacja antydopingowa może sama stwierdzić, że informacje w zgłoszeniu miejsca pobytu są niewystarczające lub ustalić, że informacje są niewystarczające dopiero w chwili podjęcia próby przeprowadzenia badania, gdy zawodnika nie można odszukać. Każdy taki przypadek będzie podlegał karze za niewskazanie

miejsca pobytu i/lub (jeżeli uzasadniają to okoliczności) za unikanie oddania próbki w rozumieniu art. 2.3 Kodeksu i/lub manipulowanie lub próbę manipulowania kontrolą antydopingową w rozumieniu art. 2.5 Kodeksu. Dalsze informacje na temat zgłoszenia miejsca pobytu można znaleźć w wydanych przez WADA „Wytycznych w sprawie realizacji skutecznych programów badań”. Jeżeli zawodnik nie wie dokładnie, gdzie będzie przebywał w każdym dniu nadchodzącego kwartału, musi on przekazać wszystkie informacje na temat planowanych miejsc pobytu, a następnie aktualizować te informacje w koniecznym zakresie zgodnie z art. 4.8.8.5].

b) Jeżeli zawodnik jest badany w 60-minutowym przedziale czasowym, musi on przebywać w obecności pracownika kontroli antydopingowej do chwili zakończenia pobierania próbek, nawet jeśli trwa to dłużej niż przedział 60-minutowy. Niezastosowanie się do tego wymogu podlega karze jako oczywiste naruszenie art. 2.3 (odmowa oddania próbki lub niestawienie się na pobranie próbki).

c) Jeżeli zawodnik nie jest dostępny do badania w chwili rozpoczęcia 60-minutowego przedziału czasowego, ale zgłosi się później w ciągu tego przedziału czasowego, to pracownik kontroli antydopingowej powinien pobrać próbkę i nie powinien traktować sytuacji jako nieudanej próby pobrania próbki. Powinien jednak opisać spóźnienie zawodnika w protokole. Każde takie zachowanie powinno być zbadane jako możliwe naruszenie przepisów antydopingowych polegające na unikaniu pobrania próbki, przewidziane w art. 2.3 lub art. 2.5 Kodeksu lub. Postępowanie takie może też spowodować badania ukierunkowane zawodnika. Jeżeli zawodnik nie jest dostępny do badania w 60-minutowym przedziale czasowym w miejscu określonym na dany dzień, zawodnik jest odpowiedzialny za niestawienie się na badanie, nawet jeżeli zostanie odszukany później tego dnia, a próbka zostanie od niego pobrana.

d) Jeżeli pracownik kontroli antydopingowej stawiał się w miejscu wskazanym dla 60-minutowego przedziału czasowego, ale nie jest w stanie natychmiast odszukać zawodnika, pracownik pozostanie tam aż do zakończenia 60-minutowego przedziału czasowego, a w tym czasie powinien zrobić wszystko, co jest w rozsądnych granicach możliwe, aby zawodnika odnaleźć.

[Komentarz do art. 4.8.8.5.d: Jeżeli mimo rozsądnych wysiłków podjętych przez pracownika kontroli antydopingowej zawodnika nie udało się odszukać, a pozostało tylko pięć minut do końca 60-minutowego przedziału czasowego, pracownik kontroli antydopingowej może (ale nie musi) zatelefonować do zawodnika, aby sprawdzić, czy znajduje się on we wskazanym miejscu (zakładając, że zawodnik w zgłoszeniu miejsca pobytu podał numer telefonu). Jeżeli zawodnik odbierze telefon od pracownika kontroli antydopingowej i jest dostępny na miejscu (lub w bezpośredniej bliskości) do natychmiastowego badania (tzn. podczas 60-minutowego przedziału czasowego), wówczas pracownik kontroli antydopingowej powinien poczekać na zawodnika i pobrać od niego próbkę. Pracownik kontroli antydopingowej powinien jednak ocenić wszystkie okoliczności, aby stwierdzić, czy należy podjąć dalsze postępowanie wyjaśniające. W szczególności pracownik kontroli antydopingowej powinien odnotować wszystkie fakty sugerujące, że mogło dojść do manipulowania parametrami moczu lub krwi zawodnika w czasie, jaki upłynął między telefonem a pobraniem próbki. Jeżeli zawodnik odbierze telefon pracownika kontroli antydopingowej, ale znajduje się w wyznaczonym miejscu lub w bezpośredniej bliskości i nie może

stawić się na pobranie próbki w 60-minutowym przedziale czasowym, pracownik kontroli antydopingowej powinien sporządzić protokół z nieudanej próby pobrania próbki.

4.8.8.6 Jeżeli zmiana okoliczności oznacza, że informacje w zgłoszeniu miejsca pobytu przestają być dokładne lub kompletne, jak wymaga tego art. 4.8.8.5, zawodnik musi zaktualizować te informacje, aby stały się dokładne i kompletne. W szczególności zawodnik musi zawsze aktualizować zgłoszenie miejsca pobytu, aby odzwierciedlało ono wszystkie zmiany dla każdego z dni w danym kwartale (a) w zakresie godziny lub miejsca pobytu podczas 60-minutowego przedziału czasowego, określonego w art. 4.8.8.3, i/lub (b) miejsca, w którym zawodnik będzie nocował. Zawodnik musi podać te informacje jak najszybciej po tym, jak dowiedział się o zmianie okoliczności, a zawsze przed rozpoczęciem 60-minutowego przedziału czasowego wskazanego w zgłoszeniu na dany dzień. Brak takiej aktualizacji może *podlegać karze za niewskazanie miejsca pobytu i/lub (jeżeli uzasadniają to okoliczności) za unikanie oddania próbki w rozumieniu art. 2.3 Kodeksu i/lub manipulowanie lub próbę manipulowania kontrolą antydopingową w rozumieniu art. 2.5 Kodeksu*. W każdym takim przypadku organizacja antydopingowa rozważy przeprowadzenie badań ukierunkowanych zawodnika.

[Komentarz do art. 4.8.8.6: Organizacja antydopingowa przyjmująca zgłoszenia miejsca pobytu zawodnika powinna zapewnić właściwy mechanizm umożliwiający i ułatwiający aktualizację informacji w zgłoszeniu (np. telefonicznie, faksem, przez internet, za pomocą poczty elektronicznej, sms-sów, zatwierdzonych stron portali społecznościowych lub aplikacji). Każda organizacja antydopingowa uprawniona do badania zawodnika musi, przed podjęciem próby pobrania próbki od zawodnika w oparciu o zgłoszenie miejsca pobytu, sprawdzić, czy zawodnik zaktualizował informacje o miejscu pobytu. Aby uniknąć wątpliwości: zawodnik, który zaktualizował informacje o 60-minutowym przedziale czasowym dla konkretnego dnia przed rozpoczęciem pierwotnie wskazanego przedziału i tak musi poddać się badaniom podczas pierwotnie określonego 60-minutowego przedziału, jeżeli podczas niego zostanie odszukany na potrzeby badań].

4.8.9 Dostępność zawodnika do badań

4.8.9.1 Każdy zawodnik w każdym czasie i miejscu musi poddać się badaniom na żądanie organizacji antydopingowej uprawnionej do badania tego zawodnika. Zawodnik zakwalifikowany do zarejestrowanej grupy zawodników musi być obecny i poddać się badaniom w każdym dniu danego kwartału, podczas 60-minutowego przedziału czasowego wskazanego na ten dzień w zgłoszeniu miejsca pobytu, we wskazanym w nim miejscu.

[Komentarz do art. 4.8.9.1: Aby badanie miało skuteczny efekt odstrasżający i pozwalało wykrywać oszustwa, powinno być w maksymalnym stopniu niemożliwe do przewidzenia. Dlatego też celem wyznaczenia 60-minutowego przedziału czasowego nie jest ograniczania badań do tego okresu ani tworzenie 'standardowego' okresu prowadzenia badań. Celem jest natomiast:

- a) jasne wskazanie, że każda nieudana próba zbadania zawodnika będzie traktowana jako niestawienie się na badanie;*

- b) *zagwarantowanie, że zawodnika można znaleźć oraz że można od niego pobrać próbkę przynajmniej raz na dzień (co powinno odstraszać od stosowania dopingu lub przynajmniej znacznie utrudnić jego stosowanie);*
- c) *zwiększenie wiarygodności pozostałych informacji na temat miejsca pobytu przekazanych przez zawodnika, a tym samym pomoc organizacji antydopingowej w odszukaniu zawodnika na potrzeby badania poza 60-minutowym przedziałem czasowym. 60-minutowy przedział czasowy „przywiązuje” zawodnika do konkretnego miejsca w konkretnym dniu. Łącząc to z informacjami, które zawodnik musi przekazać o miejscu, w którym nocuje, miejscach treningu, zawodów oraz wykonywania innych ‘stałych’ czynności w ciągu danego dnia, organizacja antydopingowa powinna być w stanie odszukać zawodnika na potrzeby badania poza 60-minutowym przedziałem czasowym; oraz*
- d) *uzyskanie informacji przydatnych w zwalczaniu dopingu, np. o tym, czy zawodnik regularnie wskazuje przedziały czasowe, które rozdzielone są dużymi przerwami i/lub zmienia te przedziały czasowe i/lub miejsca pobytu w ostatniej chwili. Takie informacje mogą stanowić podstawę do prowadzenia badań ukierunkowanych zawodnika.*

4.8.10 Grupa/grupy zawodników poddawanych badaniom

4.8.10.1 Poziomem niższym niż zarejestrowana grupa zawodników poddawanych badaniom jest grupa zawodników poddawanych badaniom, którzy muszą przekazywać pewne informacje o miejscu pobytu, umożliwiające odnalezienie i zbadanie tych zawodników co najmniej raz w roku poza zawodami. Informacje te muszą obejmować co najmniej adres noclegu, harmonogram zawodów/wydarzeń sportowych oraz regularny plan treningów. Zawodnicy z grupy zawodników poddawanych badaniom nie podlegają wymaganiom art. 2.4 Kodeksu. Federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa rozważy następujące kryteria włączenia sportowców do grupy poddawanej badaniom:

- a) zawodnicy, których federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa planuje badać co najmniej raz w roku poza zawodami (samodzielnie lub w porozumieniu z inną organizacją antydopingową uprawnioną do badania tych zawodników);
- b) zawodnicy uprawiający sporty, w których do odnalezienia zawodnika do badań istnieją wystarczające informacje o miejscu pobytu, związane z regularnie rozgrywanymi zawodami/wydarzeniami sportowymi oraz zajęciami zespołowymi.

4.8.10.2 Jeżeli treningi sportowe są organizowane i prowadzone zespołowo a nie indywidualnie, czyli wiążą się z zajęciami zespołowymi, federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa może uznać, że wystarczy zakwalifikować do grupy objętej badaniami zawodników będących częścią drużyny. Jednakże w takich przypadkach w okresach, w których nie zaplanowano żadnych zajęć zespołowych (np. poza sezonem) lub gdy zawodnik nie uczestniczy w zajęciach zespołowych federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa w swoich przepisach lub procedurach może wymagać od zawodnika podawania indywidualnych informacji na temat miejsca jego pobytu, aby umożliwić w tych okresach

badania zawodnika bez uprzedzenia. Jeżeli żądane informacje o miejscu pobytu nie będą wystarczające do przeprowadzenia w tych okresach badań bez uprzedzenia, należy zakwalifikować zawodników do zarejestrowanej grupy zawodników, a wówczas będą miały zastosowanie wymagania dotyczące miejsca pobytu określone w art. 2.4 Kodeksu.

4.8.10.3 Aby zapewnić, że zawodnicy zakwalifikowani do grupy objętej badaniami przekazują dokładne informacje o miejscu pobytu, federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa w swoich przepisach i procedurach uwzględni odpowiednie, proporcjonalne konsekwencje inne niż przewidziane w art. 2.4 Kodeksu wobec poszczególnych zawodników lub drużyn objętych badaniami – w przypadku, gdy:

- a) informacja o miejscu pobytu nie została przekazana w terminie (terminach) określonych w przepisach; lub
- b) po próbie wykonania badania okazało się, że informacje o miejscu pobytu nie były dokładne; lub
- c) uzyskano informacje sprzeczne z podanymi informacjami o miejscu pobytu.

[Komentarz do art. 4.8.10.3: Konsekwencje takie mogą być uzupełnieniem zakwalifikowania zawodnika do wyższej w hierarchii zarejestrowanej grupy zawodników objętych badaniami, opisanej w art. 4.8.6.1].

4.8.10.4 Miejsce pobytu zawodnika zakwalifikowanego do zarejestrowanej grupy zawodników powinno być również wpisane do systemu ADAMS, aby umożliwić lepszą koordynację badań między organizacjami antydopingowymi. Federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa w swoich przepisach lub procedurach może również wymagać planów zgłaszania miejsca pobytu w bardziej regularnych odstępach czasu, np. co tydzień, miesiąc lub kwartał, jeżeli taki system lepiej odpowiada potrzebom i wymaganiom zajęć zespołowych w danym sporcie.

4.8.10.5 Zawodnicy, którzy mają być zakwalifikowani do zarejestrowanej grupy zawodników objętej badaniami zostaną z wyprzedzeniem powiadomieni przez federację międzynarodową i krajową organizację antydopingową o tym fakcie, o wymaganiach dotyczących informowania o miejscu pobytu i o obowiązujących karach.

4.8.11 Inne grupy zawodników

4.8.11.1 Federacje międzynarodowe i krajowe organizacje antydopingowe mogą tworzyć inne grupy zawodników, którzy nie spełniają kryteriów art. 4.5.2. Dla takich grup federacja międzynarodowa i krajowa organizacja antydopingowa mogą przyjąć mniejsze wymagania dotyczące informowania o miejscu pobytu. Zawodnicy należący do takich grup nie podlegają wymaganiom dotyczącym informowania o miejscu pobytu, wskazanym w art. 2.4 Kodeksu.

4.8.12 Wybór zawodników do grup o różnych wymaganiach dotyczących zgłaszania miejsca pobytu oraz koordynacja między federacjami międzynarodowymi a krajowymi organizacjami antydopingowymi

4.8.12.1 Każda federacja międzynarodowa i krajowa organizacja antydopingowa samodzielnie decyduje o zakwalifikowaniu poszczególnych zawodników do poszczególnych grup różniących się wymaganiami dotyczącymi zgłaszania miejsca pobytu. Federacja międzynarodowa i krajowa organizacja antydopingowa muszą jednak być w stanie wykazać, że dokonały właściwej oceny ryzyka, że właściwie określiły priorytety zgodnie z art. 4.2 - 4.7 oraz że na podstawie tej oceny przyjęły odpowiednie kryteria.

4.8.12.2 Po wyborze zawodników do zarejestrowanej grupy zawodników federacja międzynarodowa i krajowa organizacja antydopingowa udostępnią i będą prowadziły listę tych zawodników w systemie ADAMS, udostępniając ją odpowiednim federacjom międzynarodowym i krajowym organizacjom antydopingowym.

4.8.12.3 Jeżeli federacja międzynarodowa zakwalifikuje zawodnika do jednej grupy zawodników zgłaszających miejsce pobytu, a krajowa organizacja antydopingowa zakwalifikuje go do innej grupy, to zawodnik zgłasza miejsce pobytu tej organizacji, której wymagania w zakresie zgłaszania miejsca pobytu są większe.

4.8.12.4 Federacje międzynarodowe i krajowe organizacje antydopingowe koordynują kwalifikowanie zawodników do grup zgłaszających miejsce pobytu, a także prowadzenie badań, aby uniknąć powielania działań i maksymalnie wykorzystać środki. W wyniku tej koordynacji i skutecznego wykorzystania środków federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa rozważy zakwalifikowanie większej liczby zawodników do swojej zarejestrowanej grupy zawodników, aby zapewnić szerszy zakres badań wśród zawodników narażonych na większe ryzyko dopingu.

4.8.12.5 Każda federacja międzynarodowa i każda krajowa organizacja antydopingowa:

- a) Regularnie ocenia i w razie potrzeby aktualizuje kryteria kwalifikowania zawodników do zarejestrowanej grupy zawodników i innych grup objętych badaniami, aby kryteria te zawsze były odpowiednie do celu, jakim jest uwzględnienie wszystkich właściwych zawodników. Należy wziąć pod uwagę kalendarz zawodów/wydarzeń sportowych w danym okresie. Można zmienić lub zwiększyć liczbę zawodników w zarejestrowanej grupie zawodników lub innej grupie zgłaszającej miejsce pobytu w okresie poprzedzającym igrzyska olimpijskie, igrzyska paraolimpijskie, mistrzostwa świata lub inne duże wydarzenia sportowe obejmujące wiele sportów., aby zapewnić liczbę badań poza zawodami, która będzie odpowiednia w świetle oceny ryzyka.
- b) okresowo (ale nie rzadziej niż raz na kwartał) analizuje listę zawodników ze swojej zarejestrowanej grupy zawodników i innych grup objętych badaniami, aby sprawdzić, czy każdy zakwalifikowany i zawodnik nadal spełnia właściwe kryteria. Zawodnicy, którzy już nie spełniają kryteriów powinni być usunięci z zarejestrowanej grupy

zawodników, a zawodnicy spełniający kryteria powinni być dodani do zarejestrowanej grupy zawodników. Federacja międzynarodowa i krajowa organizacja antydopingowa muszą poinformować takich zawodników o zmianie ich statusu oraz niezwłocznie opracować nową listę zawodników wchodzących w skład danej grupy.

4.8.13 Organizatorzy dużych wydarzeń sportowych

4.8.13.1 W okresach, w których zawodnicy podlegają badaniom prowadzonym przez organizatora dużych wydarzeń sportowych:

- a) jeżeli zawodnicy znajdują się w zarejestrowanej grupie zawodników, organizator ważnych wydarzeń sportowych może uzyskać dostęp do przekazanych informacji na temat miejsca pobytu w danym okresie, aby przeprowadzić badania takich zawodników;
- b) jeżeli zawodnicy nie znajdują się w zarejestrowanej grupie zawodników, organizator ważnych wydarzeń sportowych może przyjąć przepisy obowiązujące podczas wydarzenia sportowego, zgodnie z którymi tacy zawodnicy muszą zgłaszać miejsce pobytu w danym okresie, w zakresie uznanym za konieczny i proporcjonalny, aby organizator dużych wydarzeń sportowych mógł przeprowadzić badania takich zawodników poza zawodami.

4.8.14 Obowiązek informowania o miejscu pobytu

4.8.14.1 Niezależnie od wszelkich innych postanowień artykułu 4.8:

- a) federacja międzynarodowa może zaproponować przeniesienie niektórych lub wszystkich swoich obowiązków związanych z informowaniem o miejscu pobytu, przewidzianych w art. 4.8, na krajową organizację antydopingową lub koordynatora badań antydopingowych, pod warunkiem zachowania zgodności z punktem f) poniżej, a podmiot ten może się na to zgodzić;
- b) federacja międzynarodowa może przenieść niektóre lub wszystkie swoje obowiązki związane z informowaniem o miejscu pobytu, przewidziane w art. 4.8, na krajowy związek sportowy zawodnika lub koordynatora badań antydopingowych, pod warunkiem zachowania zgodności z punktem f) poniżej, lub
- c) krajowa organizacja antydopingowa może przenieść niektóre lub wszystkie swoje obowiązki związane z informowaniem o miejscu pobytu, przewidziane w art. 4.8, na krajowy związek sportowy zawodnika, koordynatora badań antydopingowych lub inną właściwą organizację antydopingową mającą uprawnienia w stosunku do zawodnika, pod warunkiem zachowania zgodności z punktem f) poniżej;

- d) jeżeli nie istnieje właściwa krajowa organizacja antydopingowa, jej obowiązki związane z informowaniem o miejscu pobytu, przewidziane w art. 4.8, przejmuje narodowy komitet olimpijski; oraz
- e) jeżeli WADA ustali, że federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa (w zależności od sytuacji) nie wykonuje niektórych lub wszystkich obowiązków związanych z informowaniem o miejscu pobytu, przewidzianych z art. 4.8, WADA może przenieść niektóre lub wszystkie z tych obowiązków na inną właściwą organizację antydopingową.
- f) przez cały czas organizacja antydopingowa (federacja międzynarodowa, krajowa organizacja antydopingowa czy inna organizacja antydopingowa mająca uprawnienia w stosunku do danego zawodnika), która przeniosła swoje obowiązki (w całości lub w części) na krajowy związek sportowy lub koordynatora badań antydopingowych ponosi ostateczną odpowiedzialność za działania i/lub zaniechania podmiotu, na który przeniosła swoje uprawnienia.

4.8.14.2 Krajowy związek sportowy musi podjąć wszelkie starania, aby pomóc swojej federacji międzynarodowej i/lub krajowej organizacji antydopingowej (w zależności od sytuacji) w zbieraniu informacji o miejscu pobytu od zawodników, którzy podlegają temu związkowi sportowemu, w tym (między innymi) wprowadzić w tym celu specjalne postanowienia do swoich przepisów.

4.8.14.3 Zawodnik może przenieść obowiązek zgłaszania swojego miejsca pobytu (oraz jego aktualizacji) na stronę trzecią, np. na swojego trenera, menadżera lub krajowy związek sportowy, pod warunkiem, że strona trzecia wyrazi na to zgodę. Organizacja antydopingowa gromadząca informacje o miejscu pobytu zawodnika może zażądać przesłania jej pisemnego powiadomienia o każdym takim uzgodnionym przeniesieniu; powiadomienie będzie podpisane przez zawodnika oraz stronę trzecią, na którą obowiązek przeniesiono.

[Komentarz do art. 4.8.14.3: Zawodnik uczestniczący w sporcie drużynowym lub innym sporcie, w którym współzawodnictwo i/lub treningi odbywają się zespołowo może przenieść obowiązek zgłaszania informacji o miejscu pobytu na drużynę, a obowiązek ten będzie wykonywany przez trenera, menadżera lub krajowy związek sportowy. Dla wygody oraz sprawności działania zawodnik uczestniczący w takim sporcie może przenieść obowiązek zgłaszania informacji o swoim miejscu pobytu na drużynę nie tylko w odniesieniu do okresów zajęć zespołowych, ale także w odniesieniu do okresów, w których nie przebywa on swoim zespołem, pod warunkiem uzyskania na to zgody zespołu. W takich okolicznościach zawodnik będzie musiał przekazywać informacje o miejscu pobytu w danym okresie zespołowi, w uzupełnieniu informacji, które zespół przekazuje na temat swoich zajęć].

4.8.14.4 Jednakże we wszystkich przypadkach, w tym w przypadku zawodników uczestniczących w sportach drużynowych:

- a) każdy zawodnik z zarejestrowanej grupy zawodników cały czas odpowiada za przesłanie dokładnych i pełnych zgłoszeń miejsca pobytu, bez względu na to, czy

informacje te przekazuje osobiście, czy obowiązek ten przeniósł na stronę trzecią. Obroną przed zarzutem dotyczącym niewskazania miejsca pobytu nie może być twierdzenie, że zawodnik przeniósł ten obowiązek na stronę trzecią, a ona nie spełniła obowiązujących wymagań; oraz

- b) taki zawodnik jest przez cały czas osobiście odpowiedzialny za swoją dostępność na potrzeby badań w miejscu określonym w zgłoszeniu miejsca pobytu. Obroną przed zarzutem dotyczącym niestawienia się na badanie nie może być twierdzenie, że zawodnik przeniósł obowiązek informowania o miejscu pobytu w danym okresie na stronę trzecią, a ona nie przekazała poprawnych informacji lub nie zaktualizowała wcześniej zgłoszonych informacji tak, aby informacje na temat miejsca pobytu podane w zgłoszeniu na dany dzień były poprawne i dokładne.

[Komentarz do art. 4.8.14.4: Jeżeli na przykład podjęta próba zbadania zawodnika w 60-minutowym przedziale czasowym wskazanym na dany okres zajęć zespołowych nie uda się, ponieważ pracownik zespołu złożył złe informacje na temat zajęć zespołowych lub nie zaktualizował wcześniej złożonych informacji, gdy uległy one później istotnej zmianie, na zespół może być nałożona kara zgodnie z odpowiednimi przepisami federacji międzynarodowej, ale zawodnik nadal ponosi osobistą odpowiedzialność za niewskazanie miejsca pobytu. Takie uregulowanie jest uzasadnione, gdyż zawodnik mógłby inaczej obwiniać zespół za to, że zawodnik nie był dostępny i nie można go było poddać badaniom w miejscu podanym przez zespół, a wówczas zawodnik uniknąłby odpowiedzialności za niewskazanie miejsca pobytu w celu badania. Oczywiście zespół jest tak samo zainteresowany jak zawodnik przekazaniem dokładnych informacji o miejscu pobytu i uniknięciem naruszenia przepisów antydopingowych polegającego na niewskazaniu miejsca pobytu w imieniu zawodnika].

4.9 Koordynowanie działań z innymi organizacjami antydopingowymi

4.9.1 Organizacje antydopingowe koordynują swoje badania z badaniami innych organizacji antydopingowych, które również mają prawo przeprowadzania badań, aby maksymalnie zwiększyć ich skuteczność, uniknąć zbędnych powtórzeń badań konkretnych zawodników i zapewnić, że zawodnicy uczestniczący w międzynarodowych wydarzeniach sportowych są z góry odpowiednio przebadani. W szczególności organizacje antydopingowe:

- a) konsultują się z innymi właściwymi organizacjami antydopingowymi w celu koordynacji badań (w tym w zakresie zakwalifikowania zawodnika do grupy zgłaszającej miejsce pobytu, planów rozkładu badań, w tym badań poza zawodami w okresie przed dużym wydarzeniem sportowym) oraz w celu niepowielania badań. Zgodnie z art. 5.3 Kodeksu należy wcześniej uzgodnić zadania i obowiązki dotyczące badań podczas wydarzeń sportowych. Gdy takie porozumienie nie jest możliwe, WADA rozstrzyga sprawę zgodnie z zasadami określonymi w załączniku H – Badania podczas wydarzeń sportowych;

- b) w ciągu dwudziestu jeden (21) dni od dnia pobrania próbki wprowadzają protokół kontroli antydopingowej do systemu ADAMS z uwzględnieniem wszystkich pobranych próbek;
- c) udostępniają za pośrednictwem systemu ADAMS informacje o wymaganiach dotyczących miejsca pobytu zawodników w przypadku nakładania się uprawnień do badań;
- d) udostępniają za pośrednictwem systemu ADAMS informacje o programach paszportów biologicznych zawodników w przypadku nakładania się uprawnień do badań;
- e) wymieniają informacje o zawodnikach w przypadku nakładania się uprawnień do badań.

4.9.2 Organizacja antydopingowa może zlecić innej organizacji antydopingowej lub wyznaczonej stronie trzeciej, aby w jej imieniu pełniła funkcję koordynatora badań antydopingowych lub organu odpowiedzialnego za pobieranie próbek. W warunkach kontraktu zlecająca organizacja antydopingowa (która dla tych celów jest organem odpowiedzialnym za przeprowadzanie badań) może określić sposób wykonywania uprawnień udzielonych organowi odpowiedzialnemu za pobieranie próbek zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw podczas pobierania próbek w jej imieniu.

[Komentarz do art. 4.9.2: Międzynarodowy standard badań i śledztw daje na przykład prawo decydowania: o określaniu kryteriów potwierdzania tożsamości zawodnika (art. 5.3.4); o okolicznościach, w jakich dozwolone może być spóźnione zgłoszenie się do stacji kontroli antydopingowej (art. 5.4.4); o kryteriach sprawdzania, czy każda pobrana próbka jest przechowywana w sposób chroniący jej nienaruszalność, możliwość bezbłędnego zidentyfikowania i bezpieczeństwo przed jej zabraniem ze stacji kontroli antydopingowej (art. 8.3.1); o wytycznych dla pracowników kontroli antydopingowej dotyczących stwierdzania, czy występują okoliczności wyjątkowe oznaczające, że należy przerwać sesję pobierania próbek bez pobrania próbki nie mającej ciężaru właściwego odpowiedniego do analizy (art. F.4.5) oraz o kryteriach udostępniania uzyskanych informacji (art. 11).].

4.9.3 Organizacje antydopingowe powinny konsultować i koordynować swoje działania ze sobą wzajemnie, z WADA, z organami ścigania i innymi właściwymi organami w zakresie zdobywania, opracowywania i wymiany informacji, które mogą być przydatne podczas opracowania planu rozkładu badań, zgodnie z art. 11.

5.0 Powiadamianie zawodników

5.1 Cel

Celem jest zapewnienie, że zawodnik wybrany do badań został we właściwy sposób, bez uprzedzenia, powiadomiony o pobraniu próbki, zgodnie z art. 5.3.1 i 5.4.1, że prawa zawodnika są przestrzegane, że nie ma możliwości manipulowania próbką, która zostanie oddana oraz że powiadomienie zostało udokumentowane.

5.2 Informacje ogólne

Powiadomienie zawodnika rozpoczyna się w momencie, w którym organ odpowiedzialny za pobieranie próbek uruchamia proces powiadamiania wybranych zawodników, a kończy się w chwili przybycia zawodnika do stacji kontroli antydopingowej lub gdy organ odpowiedzialny za pobieranie próbek zostanie powiadomiony o niezgodności z przepisami po stronie zawodnika. Najważniejsze czynności to:

- a) wyznaczenie pracowników kontroli antydopingowej, opiekunów i innych pracowników pobierających próbki w liczbie wystarczającej do przeprowadzenia badań bez uprzedzenia, oraz ciągła obserwacja zawodników powiadomionych, że zostali wybrani do oddania próbki;
- b) odszukanie zawodnika i potwierdzenie jego tożsamości;
- c) poinformowanie zawodnika, że został wybrany do oddania próbki fizjologicznej oraz o jego prawach i obowiązkach;
- d) stałe towarzyszenie zawodnikowi od momentu powiadomienia do czasu przybycia zawodnika do wyznaczonej stacji kontroli antydopingowej; oraz
- e) udokumentowanie powiadomienia lub próby powiadomienia.

5.3 Wymagania przed powiadomieniem zawodnika

5.3.1 Pobranie próbek fizjologicznych odbywa się metodą „bez uprzedzenia”, chyba że istnieją uzasadnione okoliczności wyjątkowe. Pierwszą osobą, która jest powiadamiana o wybraniu do pobrania próbki jest zawodnik, chyba że wymagany jest wcześniejszy kontakt z osobą trzecią zgodnie z art. 5.3.7. Aby mieć pewność, że badania są przeprowadzane zgodnie z kryterium „bez uprzedzenia”, organ przeprowadzający badanie (oraz organ odpowiedzialny za pobieranie próbek, jeżeli jest innym organem) dopilnuje, aby decyzje o wyborze zawodnika były ujawniane przed badaniem wyłącznie osobom, którym te informacje są niezbędne do przeprowadzenia badania. Każde powiadomienie strony trzeciej nastąpi w sposób bezpieczny i poufny, aby uniknąć ryzyka, że zawodnik z wyprzedzeniem otrzyma jakiekolwiek informacje o tym, że został wybrany do pobrania próbki. W przypadku badań podczas zawodów, w których zawodnik bierze udział, zawodnik jest powiadamiany po zakończeniu zawodów.

[Komentarz do art. 5.3.1: Należy dołożyć wszelkich starań, aby pracownicy obiektu, w którym odbywa się wydarzenie lub trening nie byli świadomi, że badanie może zostać przeprowadzone z góry. Krajowy związek sportowy ani inny organ nie powinny wymagać wcześniejszego powiadomienia o badaniu objętych ich uprawnieniami zawodników, aby zapewnić obecność ich przedstawiciela podczas badania. Każde takie działanie jest nieuzasadnione].

5.3.2 Do przeprowadzenia lub pomocy w przeprowadzaniu sesji pobierania próbek organ odpowiedzialny za pobieranie próbek wybiera i upoważnia pracowników pobierających próbki, którzy zostali przeszkoleni w zakresie wykonywanych czynności i którzy nie pozostają w konflikcie interesów mogącym wpłynąć na proces pobierania próbek. Wybrane osoby muszą być pełnoletnie.

5.3.3 Pracownicy pobierający próbki muszą posiadać oficjalne dokumenty wydane przez organ odpowiedzialny za pobieranie próbek, upoważniające ich do pobierania próbek, np. upoważnienie wystawione przez organ odpowiedzialny za badanie. Pracownicy kontroli antydopingowej powinni dodatkowo posiadać dowód tożsamości zawierający imię i nazwisko oraz zdjęcie (tzn. kartę identyfikacyjną wystawioną przez organ odpowiedzialny za pobieranie próbek, prawo jazdy, kartę ubezpieczenia zdrowotnego, paszport lub podobny ważny dokument) oraz datę ważności tego dowodu tożsamości.

5.3.4 Organ odpowiedzialny za badania lub organ odpowiedzialny za pobieranie próbek określi kryteria pozwalające sprawdzić tożsamość zawodnika wybranego do pobrania próbki, aby powiadomiony został zawodnik wybrany do badania. Metoda identyfikacji zawodnika zostanie udokumentowana w protokole kontroli antydopingowej.

5.3.5 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek, pracownik kontroli antydopingowej lub opiekun, w zależności od sytuacji, ustala miejsce pobytu wybranego zawodnika i planuje sposób oraz czas powiadomienia, biorąc pod uwagę konkretne okoliczności dotyczące danego sportu/zawodów/sesji treningowej/itp. oraz sytuację podczas zawodów.

5.3.6 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek opracuje system szczegółowego rejestrowania prób powiadamiania zawodników i efektów tych prób.

5.3.7 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek/pracownik kontroli antydopingowej/opiekun, w zależności od sytuacji, podejmuje decyzję o powiadomieniu strony trzeciej przed powiadomieniem zawodnika w sytuacji gdy:

- a) jest to wymagane z uwagi na upośledzenie zawodnika (zgodnie z załącznikiem A – Zmiany dotyczące zawodników z upośledzeniami) ;
- b) zawodnik jest niepełnoletni (zgodnie z załącznikiem B – Zmiany dotyczące zawodników niepełnoletnich);
- c) do powiadomienia potrzebna jest pomoc tłumacza;
- d) gdy strona trzecia jest potrzebna do pomocy pracownikowi kontroli antydopingowej w celu identyfikacji zawodnika, który ma być badany i powiadomienia go, że ma oddać próbkę.

[Komentarz do art. 5.3.7: Zezwala się na powiadomienie stron trzecich, że przeprowadzone zostanie badanie niepełnoletnich lub zawodników z upośledzeniami. Jednakże nie ma wymogu powiadamiania żadnej strony trzeciej (np. lekarza drużyny) o kontroli antydopingowej, gdy ich pomoc nie jest konieczna. Jeżeli strona trzecia jest powiadamiana przed powiadomieniem zawodnika, to musi jej towarzyszyć pracownik kontroli antydopingowej albo opiekun, który powiadamia zawodnika.]

5.4 Wymagania dotyczące powiadamiania zawodników

5.4.1 Po nawiązaniu wstępnego kontaktu organ odpowiedzialny za pobieranie próbek, pracownik kontroli antydopingowej lub opiekun, w zależności od sytuacji, ma obowiązek dopilnowania, aby zawodnik i/lub strona trzecia (jeżeli jest wymagana zgodnie z art. 5.3.7) zostali poinformowani:

- a) że od zawodnika musi być pobrana próbka;
- b) na polecenie jakiego organu będzie pobrana próbka;
- c) o rodzaju pobieranej próbki oraz warunkach, które muszą być spełnione przed pobraniem próbki;
- d) o prawach przysługujących zawodnikowi, w tym o prawie do:
 - i. obecności jego przedstawiciela oraz, w razie potrzeby, tłumacza, zgodnie z art. 6.3.3(a);
 - ii. żądania dodatkowych informacji na temat procesu pobierania próbki;
 - iii. poproszenia o zgodę na późniejsze zgłoszenie się do stacji kontroli antydopingowej z ważnych powodów zgodnie z art. 5.4.4; oraz
 - iv. żądania zmian zgodnie z załącznikiem A – Zmiany dotyczące zawodników z upośledzeniami.
- e) o obowiązkach zawodników, w tym wymogu:
 - i. pozostawania w zasięgu wzroku pracownika kontroli antydopingowej/opiekuna przez cały czas od momentu powiadomienia przez pracownika kontroli antydopingowej/opiekuna aż do zakończenia procedury pobierania próbki;
 - ii. przedstawienia dokumentu tożsamości zgodnie z art. 5.3.4;

- iii. przestrzegania procedury pobierania próbki (zawodnik powinien być poinformowany o ewentualnych konsekwencjach niezachowania zgodności z przepisami); oraz
 - iv. niezwłocznego zgłoszenia się w celu pobrania próbki, chyba że zgłoszenie zostanie opóźnione z ważnych powodów, zgodnie z art. 5.4.4
- f) o lokalizacji stacji kontroli antydopingowej;
- g) że jeżeli zawodnik podejmie decyzję o spożyciu pokarmu lub płynów przed oddaniem próbki, to robi to na własne ryzyko;
- h) że zawodnik powinien unikać odwodnienia, gdyż może to opóźnić oddanie odpowiedniej próbki; oraz
- i) że próbka moczu oddana przez zawodnika w obecności pracownika pobierającego próbkę powinna być pierwszym moczem oddanym przez zawodnika po powiadomieniu, tzn. zawodnik nie powinien oddawać moczu podczas brania prysznica lub przed oddaniem próbki w obecności pracownika pobierającego próbkę.

5.4.2 Po nawiązaniu kontaktu pracownik kontroli antydopingowej/opiekun:

- a) cały czas obserwuje zawodnika od tego momentu do momentu wyjścia przez zawodnika ze stacji kontroli antydopingowej po zakończeniu sesji pobrania próbek;
- b) przedstawia się zawodnikowi okazując oficjalny identyfikator/dokument tożsamości, o którym mowa w art. 5.3.3; oraz
- c) potwierdza tożsamość zawodnika zgodnie z kryteriami określonymi w art. 5.3.4. Potwierdzenie tożsamości zawodnika przy pomocy innej metody lub każdy przypadek niepotwierdzenia tożsamości zawodnika należy udokumentować i zgłosić organowi odpowiedzialnemu za badanie. W przypadkach, gdy tożsamości zawodnika nie można potwierdzić zgodnie z kryteriami określonymi w art. 5.3.4, organ odpowiedzialny za badanie podejmuje decyzję o tym, czy zasadne jest kontynuowanie sesji pobierania próbek zgodnie z załącznikiem A – Ocena potencjalnej niezgodności z przepisami do Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami.

5.4.3 Opiekun/pracownik kontroli antydopingowej prosi zawodnika o podpisanie formularza potwierdzającego przyjęcie przez niego powiadomienia o badaniu. Jeżeli zawodnik odmówi podpisania formularza potwierdzającego, że został powiadomiony o badaniu lub będzie unikał przyjęcia powiadomienia, opiekun/pracownik kontroli antydopingowej informuje zawodnika o konsekwencjach odmowy lub niezastosowania się do przepisów, a opiekun (jeżeli nie jest pracownikiem kontroli antydopingowej) natychmiast informuje o wszystkich istotnych faktach

pracownika kontroli antydopingowej. Jeżeli to możliwe, pracownik kontroli antydopingowej kontynuuje proces pobierania próbki. Pracownik kontroli antydopingowej dokumentuje fakty w szczegółowym protokole oraz informuje organ odpowiedzialny za przeprowadzanie badań o zaistniałych okolicznościach. Organ odpowiedzialny za przeprowadzenie badań postępuje zgodnie z procedurą opisaną w załączniku A – Ocena potencjalnej niezgodności z przepisami do Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami.

5.4.4 Pracownik kontroli antydopingowej/opiekun może według własnego uznania rozważyć każdą rozsądną prośbę strony trzeciej lub każdą prośbę zawodnika o wyrażenie zgody na późniejsze zgłoszenie się do stacji kontroli antydopingowej po potwierdzeniu i przyjęciu powiadomienia i/lub na chwilowe opuszczenie stacji kontroli antydopingowej po przybyciu do niej i może wyrazić na to zgodę, jeżeli zawodnik będzie znajdował się pod stałą opieką i będzie cały czas obserwowany w czasie takiego opóźnienia. Zgoda na opóźnione zgłoszenie się do stacji kontroli antydopingowej/na jej chwilowe opuszczenie może zostać wydana, gdy prośba wiąże się z następującymi czynnościami:

- a) w przypadku badań podczas zawodów:
 - i. uczestnictwo w ceremonii nagradzania zwycięzców;
 - ii. udzielanie wywiadów środkom masowego przekazu;
 - iii. uczestnictwo w kolejnych zawodach;
 - iv. odpoczywanie po wysiłku;
 - v. uzyskanie niezbędnej pomocy lekarskiej;
 - vi. poszukiwanie przedstawiciela i/lub tłumacza;
 - vii. poszukiwanie identyfikatora ze zdjęciem; lub
 - viii. wszelkie inne uzasadnione okoliczności stwierdzone przez pracownika kontroli antydopingowej, z uwzględnieniem wytycznych organu odpowiedzialnego za przeprowadzanie badania.
- b) w przypadku badań poza zawodami:
 - i. poszukiwanie przedstawiciela;
 - ii. zakończenie sesji treningowej;
 - iii. uzyskanie niezbędnej pomocy lekarskiej;
 - iv. poszukiwanie identyfikatora ze zdjęciem;

- v. wszelkie inne uzasadnione okoliczności stwierdzone przez pracownika kontroli antydopingowej, z uwzględnieniem wytycznych organu odpowiedzialnego za przeprowadzanie badania.

5.4.5 Pracownik kontroli antydopingowej/opiekun odrzuci prośbę zawodnika o opóźnienie, jeżeli nie ma możliwości ciągłej obserwacji zawodnika podczas tego opóźnienia.

5.4.6 Pracownik kontroli antydopingowej/opiekun lub inni upoważnieni pracownicy pobierający próbkę dokumentują wszystkie powody spóźnionego zgłoszenia się do stacji kontroli antydopingowej i/lub powody opuszczenia stacji kontroli antydopingowej, które mogą wymagać przeprowadzenia dalszych badań przez organ odpowiedzialny za przeprowadzanie badania..

5.4.7 Jeżeli zawodnik zgłosił się do stacji kontroli antydopingowej z opóźnieniem z powodów innych niż opisano w art. 5.4.4 i/lub nie udało się mieć zawodnika pod stałą obserwacją opiekuna, ale zawodnik zgłosił się do stacji przed wyjściem pracownika kontroli antydopingowej, pracownik ten rozważy, czy zgłosić potencjalną niezgodność z przepisami . Jeżeli będzie to w ogóle możliwe, pracownik kontroli antydopingowej przystąpi do pobrania próbki. Organ odpowiedzialny za przeprowadzenie badań oceni potencjalną niezgodność z przepisami zgodnie z załącznikiem A – Ocena potencjalnej niezgodności z przepisami do Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami.

5.4.8 Jeżeli pracownicy pobierający próbki zauważą cokolwiek, co mogłoby wpłynąć na proces pobierania próbki, okoliczności te zostaną zgłoszone pracownikowi kontroli antydopingowej, który je udokumentuje. Jeżeli pracownik kontroli antydopingowej uzna to za odpowiednie, rozważy, czy od zawodnika pobrać dodatkową próbkę. Organ odpowiedzialny za przeprowadzenie badań oceni potencjalną niezgodność z przepisami zgodnie z załącznikiem A – Ocena potencjalnej niezgodności z przepisami do Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami”.

6.0 Przygotowanie do sesji pobierania próbek

6.1 Cel

Przygotowanie do sesji pobierania próbek w sposób zapewniający sprawne i skuteczne przeprowadzenie sesji, w tym zapewnienie wystarczających środków np. pracowników i sprzętu.

6.2 Informacje ogólne

Przygotowanie do sesji pobierania próbek rozpoczyna się od opracowania systemu umożliwiającego zebranie odpowiednich informacji, które pozwolą na skuteczne

przeprowadzenie sesji, a kończy się po uzyskaniu potwierdzenia, że sprzęt do pobierania próbek odpowiada określonym kryteriom. Najważniejsze czynności to:

- a) opracowanie systemu zbierania szczegółowych danych na temat sesji pobierania próbek;
- b) określenie kryteriów obecności osób podczas sesji pobierania próbek;
- c) sprawdzenie, czy stacja kontroli antydopingowej spełnia minimalne kryteria określone w art. 6.3.2; oraz
- d) sprawdzenie, czy sprzęt do pobierania próbek spełnia minimalne kryteria określone w art. 6.3.4.

6.3 Wymagania dotyczące przygotowań do sesji pobierania próbek

6.3.1 Organ odpowiedzialny za badania lub organ odpowiedzialny za pobieranie próbek opracuje i wdroży system umożliwiający zebranie wszystkich informacji niezbędnych do przeprowadzenia sesji pobierania próbek w sposób skuteczny, w tym określi szczególne wymagania odpowiednie do potrzeb zawodników z upośledzeniami (zgodnie z załącznikiem A – Zmiany dotyczące zawodników z upośledzeniami), a także do potrzeb zawodników niepełnoletnich (zgodnie z załącznikiem B – Zmiany dotyczące zawodników niepełnoletnich).

6.3.2 Pracownik kontroli antydopingowej korzysta ze stacji kontroli antydopingowej, która jako warunek minimalny zapewnia prywatność zawodnika i która wykorzystywana jest wyłącznie jako stacja kontroli antydopingowej na czas sesji pobierania próbek. Pracownik kontroli antydopingowej rejestruje wszystkie istotne odchylenia od tych kryteriów. Jeżeli pracownik kontroli antydopingowej uzna, że stacja nie spełnia wymagań szuka innego miejsca spełniającego minimalne wyżej wskazane kryteria.

6.3.3 Organ odpowiedzialny za przeprowadzenie badań lub organ odpowiedzialny za pobieranie próbek ustali kryteria określające jakie osoby mogą być obecne podczas sesji pobierania próbek, oprócz pracowników pobierających próbki. Kryteria te muszą dopuszczać co najmniej:

- a) prawo zawodnika do obecności przedstawiciela i/lub tłumacza podczas pobierania próbki z wyjątkiem chwili, gdy zawodnik oddaje próbkę moczu;
- b) prawo zawodnika z upośledzeniem do pomocy przedstawiciela zgodnie z załącznikiem A – Zmiany dotyczące zawodników z upośledzeniami;
- c) prawo zawodnika niepełnoletniego (zgodnie z załącznikiem B – Zmiany dotyczące zawodników niepełnoletnich) oraz prawo pracownika kontroli

antydingowej/opiekuna występujących w charakterze świadka podczas pobierania próbki do obecności przedstawiciela i obserwowania pracownika kontroli antydingowej/opiekuna w czasie oddawania próbki moczu przez niepełnoletniego, przy czym przedstawiciel nie ma prawa bezpośredniego obserwowania oddawania moczu, chyba że niepełnoletni zawodnik o to poprosi;

- d) obserwatora WADA lub (w stosownym przypadku) audytora WADA w ramach programu „niezależny obserwator i/lub
- e) upoważnioną osobę szkolącą pracowników pobierających próbki lub nadzorującą organ odpowiedzialny za pobieranie próbek.

[Komentarz do art. 6.3.3 (d) i (e): Obserwator/ audytor WADA i/lub osoba upoważniona nie mogą bezpośrednio obserwować oddawania próbki moczu].

6.3.4 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek używa wyłącznie sprzętu do pobierania próbek, który spełnia następujące kryteria minimalne:

- a) ma unikalny system numerowania wszystkich butelek A i B, pojemników, probówek i innych naczyń, w których próbka zostaje zamknięta, a także w kod kreskowy lub inny podobny system kodowania danych, spełniający wymagania systemu ADAMS dotyczące sprzętu do pobierania próbek;
- b) jest wyposażony w zabezpieczenie przed próbą manipulowania;
- c) uniemożliwia stwierdzenie tożsamości zawodnika;
- d) przed użyciem przez zawodnika sprzęt jest zawsze czysty i zamknięty;
- e) sprzęt, w tym system zamknięcia jest wykonany z materiału wytrzymałego na warunki i środowisko, w których będzie używany i którym będzie poddawany, w tym podczas transportu, badań laboratoryjnych oraz długoterminowego zamrożenia aż do zakończenia okresu przechowywania próbki;
- f) sprzęt, w tym system zamknięcia:
 - (i) zapewnia nienaruszalność (właściwości chemiczne i fizyczne) próbki przeznaczonej do badań analitycznych;
 - (ii) jest wytrzymały na temperaturę -80°C w przypadku moczu i krwi. Badania techniczne przeprowadzone w celu stwierdzenia, czy sprzęt zapewnia nienaruszalność zamrożonej próbki muszą być przeprowadzone z substancją, która będzie przechowywana w butelkach, pojemnikach lub probówkach, tj. krew lub mocz;
 - (iii) sprzęt, w tym system zamknięcia jest wykonany z materiału wytrzymałego co najmniej trzy (3) cykle zamrażania / rozmrażania;

- g) butelki, pojemniki i próbki A i B są przezroczyste, aby próbka była widoczna;
- h) jest wyposażony w system zamykania, który umożliwia sprawdzenie zamknięcia przez zawodnika i pracownika kontroli antydopingowej, czy próbka jest prawidłowo zamknięta w butelkach lub pojemnikach A i B;
- i) ma wbudowane zabezpieczenie umożliwiające sprawdzenie, czy sprzęt jest oryginalny;
- j) spełnia normy opublikowane przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Transportu Lotniczego (IATA) dotyczące transportu fizjologicznych próbek pobranych od ludzi, w tym próbek moczu i/lub krwi, w zakresie zapobiegania wyciekom zawartości podczas transportu drogą powietrzną;
- k) został wyprodukowany w procesie zgodnym z uznanym w skali międzynarodowej certyfikatem ISO 9001, który obejmuje systemy kontroli jakości;
- l) po pierwszym otwarciu w laboratorium może być ponownie zamknięty – w celu długoterminowego przechowywania próbki i dalszych analiz - przy użyciu nowego zamknięcia, zabezpieczonego przed próbą manipulowania oraz wyposażonego w unikalny numer, co ma zapewnić nienaruszalność próbki oraz łańcuch dozoru nad próbkami, zgodnie z wymaganiami Międzynarodowego standardu dla laboratoriów;
- m) przeszedł badania techniczne przeprowadzone przez instytucję badawczą niezależną od producenta i mającą akredytację ISO 17025, wskazujące co najmniej, że sprzęt spełnia kryteria określone w podpunktach b), f), g), h), i), j) i l) powyżej;
- n) wszelkie zmiany materiału lub systemu zamknięcia sprzętu wymagają ponownego przeprowadzenia badań technicznych, aby upewnić się, że nadal spełnia on określone wymagania zgodnie z punktem m) powyżej.

W przypadku pobierania próbek moczu:

- o) w każdej butelce lub pojemniku A i B mieści się co najmniej 85 ml moczu
- p) na butelkach lub pojemnikach A i B oraz naczyniu do oddawania próbek znajdują się widoczne oznaczenia, które wskazują:
 - (i) minimalną objętość moczu, która musi znaleźć się w każdej butelce lub pojemniku A i B, zgodnie z załącznikiem C - Pobieranie próbek moczu;
 - (ii) poziom maksymalny, który uwzględnia zwiększenie objętości po zamrożeniu i który jest bezpieczny dla butelki, pojemnika lub systemu zamknięcia; i
 - (iii) poziom odpowiedniej ilości moczu do analizy w naczyniu do pobierania próbek

- q) zawiera system zamknięcia próbek częściowych, z zabezpieczeniem przed próbą manipulowania i z unikalnym systemem numerowania, przeznaczony do tymczasowego zamknięcia próbki o niewystarczającej objętości, zgodnie z załącznikiem E - Próbkę moczu o niewystarczającej objętości.

W przypadku pobierania próbek krwi:

- r) umożliwia pobieranie, przechowywanie i transportu krwi w oddzielnych probówkach i pojemnikach A i B;
- s) do analizy pod kątem substancji zabronionych lub metod zabronionych w pełnej krwi lub osoczu i/lub do określenia profilu parametrów krwi, próbki A i B muszą mieścić co najmniej 3 ml krwi i zawierać kwas wersenowy jako środek przeciwzakrzepowy;
- t) do analizy pod kątem substancji zabronionych lub metod zabronionych w surowicy próbki A i B muszą mieścić co najmniej 5 ml krwi i zawierać obojętny polimerowy żel do separacji surowicy oraz czynnik aktywujący krzepnięcie; oraz

[Komentarz do art. 6.3.4.s i t: Jeżeli w odpowiednim standardzie międzynarodowym, dokumencie technicznym lub wytycznych WADA wskazano konkretne próbki, możliwość użycia innych próbek, spełniających podobne kryteria musi przed ich użyciem do pobierania próbek zostać sprawdzona przez odpowiednie laboratorium/laboratoria oraz zatwierdzona przez WADA.]

- u) w przypadku transportu próbek krwi zapewnia, że urządzenie do przechowywania i transportu oraz rejestrator temperatury spełniają wymagania wymienione w załączniku I - Pobieranie, przechowywanie i transport próbek krwi badanych w ramach paszportu biologicznego zawodnika.

[Komentarz do art. 6.3.4: Zdecydowanie zaleca się, aby przed komercyjnym udostępnieniem sprzętu zainteresowanym stronom został on rozesłany wśród przedstawicieli środowiska antydopingowego, które może obejmować zawodników, organy odpowiedzialne za badania, organy odpowiedzialne za pobieranie próbek, pracownicy pobierający próbki oraz laboratoria w celu zaopiniowania i potwierdzenia, że sprzęt jest odpowiedni.]

7.0 Przeprowadzenie sesji pobierania próbek

7.1 Cel

Przeprowadzenie sesji pobierania próbek w sposób zapewniający uczciwość, bezpieczeństwo, możliwość bezbłędnej identyfikacji próbki, poszanowanie prywatności i godności zawodnika.

7.2 Informacje ogólne

Sesja pobierania próbek rozpoczyna się od całościowego określenia odpowiedzialności za przeprowadzenie sesji, a kończy się na pobraniu i zabezpieczeniu próbki oraz skompletowaniu dokumentacji z jej pobrania. Najważniejsze czynności to:

- a) przygotowanie do pobrania próbki;
- b) pobranie i zabezpieczenie próbki; oraz
- c) udokumentowanie pobrania próbki.

7.3 Wymagania przed pobraniem próbki

7.3.1 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek odpowiada za przeprowadzenie sesji pobierania próbek i przydziela konkretne obowiązki pracownikowi kontroli antydopingowej.

7.3.2 Pracownik kontroli antydopingowej dopilnuje, aby zawodnik został poinformowany o swoich prawach i obowiązkach określonych w art. 5.4.1.

7.3.3 Pracownik kontroli antydopingowej/opiekun informuje zawodnika, żeby nie przyjmował za dużej ilości płynów, ponieważ próbka musi mieć ciężar właściwy odpowiedni do analizy.

7.3.4 Pracownik kontroli antydopingowej określa kryteria dotyczące produktów, które mogą być zabronione w stacji kontroli antydopingowej. Kryteria te muszą zabraniać przynajmniej wnoszenia i spożywania alkoholu w stacji kontroli.

7.3.5 Zawodnik może wyjść ze stacji kontroli antydopingowej wyłącznie wtedy, gdy jest przez cały czas obserwowany przez pracownika kontroli antydopingowej/opiekuna oraz za zgodą pracownika kontroli antydopingowej. Pracownik kontroli antydopingowej rozpatrzy każdą uzasadnioną prośbę zawodnika o zgodę na wyjście ze stacji kontroli antydopingowej zgodnie z art. 5.4.4, 5.4.5 i 5.4.6 na okres do chwili, gdy będzie w stanie oddać próbkę moczu.

7.3.6 Jeżeli pracownik kontroli antydopingowej zezwoli zawodnikowi na opuszczenie stacji kontroli antydopingowej, pracownik ten uzgodni z zawodnikiem następujące warunki opuszczenia stacji kontroli antydopingowej:

- a) powód, dla którego zawodnik wychodzi ze stacji kontroli antydopingowej, oraz godzinę powrotu (lub powrót po zakończeniu uzgodnionego działania);
- b) to, że zawodnik musi cały czas być obserwowany;

- c) to, że zawodnik odda mocz dopiero po powrocie do stacji kontroli antydopingowej; oraz
- d) pracownik kontroli antydopingowej dokumentuje faktyczny czas wyjścia i powrotu zawodnika

7.4 Wymagania dotyczące pobierania próbek

7.4.1 Pracownik kontroli antydopingowej pobiera próbkę od zawodnika zgodnie z następującą procedurą/procedurami odpowiednimi do rodzaju pobieranej próbki:

- a) załącznik C: Pobieranie próbek moczu;
- b) załącznik D: Pobieranie próbek krwi;
- c) załącznik I: Pobieranie, przechowywanie i transport próbek krwi badanych w ramach paszportu biologicznego zawodnika.

7.4.2 Każde zachowanie zawodnika i/lub osób z nim związanych albo lub sytuacje nietypowe, które mogą mieć wpływ na proces pobrania próbki muszą być szczegółowo opisane przez pracownika kontroli antydopingowej. Jeżeli okaże się to zasadne, organ odpowiedzialny za badania stosuje procedurę opisaną w załączniku A – „Ocena potencjalnej niezgodności z przepisami” do Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami.

7.4.3 W razie jakichkolwiek wątpliwości dotyczących pochodzenia lub autentyczności próbki, zawodnik zostanie poproszony o oddanie dodatkowej próbki. Jeżeli zawodnik odmówi oddania dodatkowej próbki, pracownik kontroli antydopingowej opisuje szczegółowo okoliczności odmowy, a organ odpowiedzialny za badania stosuje procedurę opisaną w załączniku A – „Ocena potencjalnej niezgodności z przepisami” do Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami.

7.4.4 Pracownik kontroli antydopingowej musi umożliwić zawodnikowi udokumentowanie wszelkich wątpliwości dotyczących sposobu, w jaki przeprowadzono sesję pobierania próbek.

7.4.5 Następujące informacje na temat każdej sesji pobierania próbek muszą być obowiązkowo odnotowane:

- a) data i godzina powiadomienia zawodnika, imię, nazwisko i podpis pracownika kontroli antydopingowej/opiekuna, który powiadomił zawodnika;
- b) godzina zgłoszenia się zawodnika do stacji kontroli antydopingowej oraz każdego tymczasowego wyjścia i powrotu;

- c) data i godzina zamknięcia każdej pobranej próbki, data i godzina zakończenia całego procesu pobierania próbki (tzn. godzina, o której zawodnik podpisał oświadczenie w dolnej części protokołu kontroli antydopingowej);
- d) imię i nazwisko zawodnika;
- e) data urodzenia zawodnika;
- f) płeć zawodnika;
- g) sposób potwierdzenia tożsamości zawodnika (np. paszport, prawo jazdy, dokument akredytacyjny zawodnika), również w sytuacji, gdy tożsamość potwierdza strona trzecia;
- h) adres domowy zawodnika, adres poczty elektronicznej i numer telefonu;
- i) sport i dyscyplina uprawiana przez zawodnika (zgodnie z „Dokumentem technicznym: badania w poszczególnych dyscyplinach sportu”);
- j) imię i nazwisko trenera oraz (w stosownych przypadkach) lekarza zawodnika;
- k) numer kodu próbki oraz oznaczenie producenta sprzętu do próbek;
- l) rodzaj próbki (mocz, krew itd.);
- m) rodzaj badania (podczas zawodów lub poza zawodami);
- n) imię, nazwisko i podpis pracownika kontroli antydopingowej/opiekuna, który był świadkiem;
- o) imię, nazwisko i podpis osoby pobierającej próbkę krwi (w stosownych przypadkach);
- p) informacje o próbce częściowej, zgodnie z art. E.4.4;
- q) informacje na temat próbki wymagane przez laboratorium (tzn. w przypadku próbki moczu jej objętość i ciężar właściwy);
- r) lekarstwa i dodatki do żywności przyjmowane w ciągu ostatnich siedmiu dni oraz (w przypadku pobrania próbki krwi) informacje na temat transfuzji krwi w ciągu ostatnich trzech miesięcy, zgodnie z oświadczeniem zawodnika;
- s) w przypadku próbek krwi badanych w ramach paszportu biologicznego zawodnika pracownik kontroli antydopingowej/osoba pobierająca próbkę krwi zapisuje

informacje wskazane w załączniku I - Pobieranie, przechowywanie i transport próbek krwi badanych w ramach paszportu biologicznego zawodnika;

- t) wszystkie nieprawidłowości dotyczące procedur, np. wcześniejsze uprzedzenie zawodnika o badaniu;
- u) uwagi i wątpliwości zawodnika dotyczące sposobu przeprowadzenia sesji pobierania próbek, jeżeli zostały zgłoszone
- v) potwierdzenie przez zawodnika przetwarzania danych dotyczących pobrania próbki i opis przetwarzania tych danych zgodnie z Międzynarodowym standardem ochrony prywatności i danych osobowych;
- w) zgoda zawodnika lub brak zgody na wykorzystanie próbki/próbek do celów badawczych;
- x) imię, nazwisko i podpis przedstawiciela zawodnika (we właściwych przypadkach) zgodnie z art. 7.4.6;
- y) imię, nazwisko i podpis zawodnika;
- z) imię, nazwisko i podpis pracownika kontroli antydopingowej;
- aa) nazwa organu odpowiedzialnego za badania;
- bb) nazwa organu odpowiedzialnego za pobieranie próbek;
- cc) nazwa organu odpowiedzialnego za zarządzanie wynikami;
- dd) nazwa koordynatora badań antydopingowych (we właściwych przypadkach).

[Komentarz do art. 7.4.5: Wszystkie wyżej wymienione informacje nie muszą być zawarte łącznie w jednym protokole kontroli antydopingowej. M mogą być zebrane podczas sesji pobierania próbek i/lub na podstawie innych oficjalnych dokumentów, takich jak oddzielny druk powiadomienia i/lub sprawozdanie uzupełniające.]

7.4.6 Po zakończeniu sesji pobrania próbek zawodnik i pracownik kontroli antydopingowej podpisują odpowiednie dokumenty potwierdzając, że dokumentacja precyzyjnie opisuje sesję pobierania próbek od zawodnika, w tym wszystkie wątpliwości przez niego zgłoszone. Przedstawiciel zawodnika (jeżeli jest obecny i jest świadkiem procedury) również powinien podpisać dokumenty.

7.4.7 Pracownik kontroli antydopingowej przekazuje zawodnikowi kopię podpisaną przez niego dokumentacji z sesji pobierania próbek, drogą elektroniczną lub inną.

8.0 Bezpieczeństwo/czynności po wykonaniu badania

8.1 Cel

Zapewnienie bezpiecznego przechowywania wszystkich próbek pobranych w stacji kontroli antydopingowej, a także dokumentacji z sesji pobierania próbek, przed ich zabraniem ze stacji kontroli antydopingowej.

8.2 Informacje ogólne

Czynności po wykonaniu badania rozpoczynają się w momencie opuszczenia przez zawodnika stacji kontroli antydopingowej po oddaniu próbki/próbek, a kończą się z chwilą przygotowania wszystkich pobranych próbek oraz dotyczącej ich dokumentacji do transportu.

8.3 Wymagania dotyczące bezpieczeństwa/czynności po przeprowadzeniu badania

8.3.1 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek określi kryteria zapewniające, aby próbki były przechowywane w sposób zapewniający ich nienaruszalność, możliwość identyfikacji oraz bezpieczeństwo w okresie przed ich zabraniem ze stacji kontroli antydopingowej. Kryteria te obejmują co najmniej szczegółowe wskazanie i udokumentowanie miejsca przechowywania próbek, dane osoby/organu sprawującego pieczę nad próbkami oraz to, kto może mieć dostęp do próbek. Pracownik kontroli antydopingowej musi dopilnować, aby wszystkie próbki były przechowywane zgodnie z tymi kryteriami.

8.3.2 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek opracuje system rejestrowania łańcucha dozoru nad próbkami i nad dokumentacją z ich pobrania, aby zapewnić, że dokumentacja każdej próbki jest kompletna i przechowywana w zabezpieczony sposób. Musi to obejmować potwierdzenie, że próbki i dokumentacja z ich pobrania dotarły do zaplanowanego miejsca przeznaczenia. Laboratorium zgłasza organowi odpowiedzialnemu za badania wszelkie nieprawidłowości dotyczące stanu próbek po ich otrzymaniu, zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów.

[Komentarz do art. 8.3.2: Informacje dotyczące sposobu przechowywania próbki przed jej zabraniem ze stacji kontroli antydopingowej mogą zostać zapisane na przykład w raporcie pracownika kontroli antydopingowej.]

8.3.3 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek opracuje system pozwalający na przekazanie laboratorium analizującemu próbki, w stosownych przypadkach, instrukcji dotyczących rodzaju analiz, które powinny być wykonane. Ponadto organizacja antydopingowa przekazuje laboratorium informacje wymagane na mocy art. 7.4.5 c), f), h), j), k), l), m), q), r), w),

aa), bb) i cc) odnoszące się do sposobu zgłaszania wyników, celów statystycznych oraz wskazujące, czy wymagane jest dalsze przechowywanie próbek zgodnie z art. 4.7.3.

9.0 Transport próbek i dokumentacji

9.1 Cel

- a) zapewnienie bezpiecznego transportu próbek i związanych z nimi dokumentów do laboratorium przeprowadzającego analizy, w stanie odpowiednim do wykonania niezbędnych analiz, oraz
- b) zapewnienie, aby dokumentacja z sesji pobierania próbek została przesłana przez pracownika kontroli antydopingowej organowi odpowiedzialnego za pobieranie próbek w sposób bezpieczny i terminowy.

9.2 Informacje ogólne

9.2.1 Transport rozpoczyna się w momencie, gdy próbki i dokumentacja opuszczają są zabierane ze stacji kontroli antydopingowej, a kończy się potwierdzeniem odbioru próbek, wraz z dokumentacją z sesji pobierania próbek, przez wyznaczonego odbiorcę.

9.2.2 Najważniejsze czynności to zorganizowanie bezpiecznego transportu próbek i związanych z nimi dokumentów do laboratorium przeprowadzającego analizy oraz zorganizowanie bezpiecznego transportu dokumentacji z sesji pobierania próbek do organu odpowiedzialnego za badania.

9.3 Wymagania dotyczące transportu oraz przechowywania próbek i dokumentacji

9.3.1 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek zatwierdza system transportowy, który umożliwia transport próbek i dokumentacji w sposób zapewniający ich nienaruszalność, możliwość identyfikacji oraz bezpieczeństwo.

9.3.2 Próbkę są zawsze transportowane do laboratorium przeprowadzającego analizy z wykorzystaniem metody transportu zatwierdzonej przez organ odpowiedzialny za pobieranie próbek tak szybko. Są transportowane najszybciej, jak to możliwe po zakończeniu sesji pobierania próbek. Próbkę są transportowane w sposób zmniejszający do minimum możliwość ich rozkładu z powodu takich czynników jak opóźnienia czy znaczne zmiany temperatury.

[Komentarz do art. 9.3.2: Organizacje antydopingowe powinny omówić z laboratorium, które będzie badać próbki wymagania transportowe w odniesieniu do każdej przeprowadzanej akcji

pobierania próbek (np. gdy próbki są pobierane w warunkach niespełniających wymogów higieny lub gdy może dojść do opóźnień w dostarczeniu próbek do laboratorium), aby ustalić niezbędne warunki (np. czy konieczne jest schłodzenie lub zamrożenie próbek)].

9.3.3 Dokumentacji pozwalającej na zidentyfikowanie zawodnika nie dołącza się do próbek ani do dokumentów wysyłanych do laboratorium przeprowadzającego analizy.

9.3.4 Pracownik kontroli antydopingowej w najszybszym możliwym czasie po zakończeniu sesji pobierania próbek wysyła całą właściwą dokumentację z sesji pobierania próbek do organu odpowiedzialnego za pobieranie próbek, używając zatwierdzonej przez ten organ metody transportu (która może być metodą elektroniczną).

9.3.5 Organ odpowiedzialny za badania sprawdza łańcuch dozoru nad próbkami, jeżeli próbki wraz z towarzyszącą im dokumentacją z sesji pobierania próbek nie dotarły do wyznaczonego miejsca, lub gdy mogło dojść do naruszenia próbek albo ujawnienia tożsamości zawodnika, który oddał próbkę. W takim wypadku organ odpowiedzialny za badania podejmuje decyzję o ewentualnym unieważnieniu próbki.

9.3.6 Dokumentacja z sesji pobrania próbki i/lub każdego naruszenia przepisów antydopingowych jest przechowywana przez organ odpowiedzialny za badania i/lub organ odpowiedzialny za pobieranie próbek przez okres i zgodnie z warunkami określonymi w Międzynarodowym standardzie ochrony prywatności i danych osobowych.

[Komentarz do art. 9.3: Wymagania dotyczące transportu i przechowywania próbek i dokumentacji, zawarte w niniejszym dokumencie, odnoszą się w równym stopniu do wszystkich próbek moczu, krwi oraz próbek krwi badanych w ramach paszportu biologicznego zawodnika, to dodatkowe wymagania dotyczące standardowych próbek krwi określono w załączniku D - Pobieranie próbek krwi, a dodatkowe wymagania dotyczące próbek krwi badanych w ramach paszportu biologicznego zawodnika określono w załączniku I - Pobieranie, przechowywanie i transport próbek krwi badanych w ramach paszportu biologicznego zawodnika.]

10.0 Prawo własności próbek

10.1 Probki pobrane od zawodnika są własnością organu odpowiedzialnego za badania podczas danej sesji pobierania próbek.

10.2 Organ odpowiedzialny za badania może, w przypadku takiego wniosku, przenieść własność próbek na organ zarządzający wynikami lub na inną organizację antydopingową.

10.3 W pewnych okolicznościach WADA może przejąć obowiązek organu odpowiedzialnego za badania, zgodnie z Kodeksem oraz Międzynarodowym standardem dla laboratoriów.

10.4 Jeżeli organ odpowiedzialny za badania nie jest dysponentem paszportu, organ odpowiedzialny za badanie, który zainicjował pobranie próbki i kierował nim jest odpowiedzialny za dodatkowe badania analityczne próbki. Obejmuje to przeprowadzenie

dalszych procedur potwierdzających na wniosek automatycznie generowany w modelu adaptacyjnym paszportu biologicznego zawodnika w systemie ADAMS (np. GC/C/IRMS w przypadku podwyższonego poziomu T/E) albo wniosek jednostki zarządzającej paszportem biologicznym zawodnika (np. wniosek dotyczący GC/C/IRMS w przypadku nietypowych wartości wtórnych markerów w „profilu sterydowym na przestrzeni czasu”, albo pod kątem czynników stymulujących erytropoezę - w przypadku podejrzanych wartości markerów hematologicznych).

CZĘŚĆ TRZECIA: STANDARDY DOTYCZĄCE POZYSKIWANIA INFORMACJI I PROWADZENIA ŚLEDZTW

11.0 Zbieranie, ocena i wykorzystanie informacji

11.1 Cel

Organizacje antydopingowe muszą ze wszystkich dostępnych źródeł uzyskiwać, oceniać i przetwarzać informacje istotne dla zwalczania dopingu, które są pomocne w zniechęcaniu do stosowania dopingu, w jego wykrywaniu, w opracowaniu skutecznego, przemyślanego i proporcjonalnego planu rozkładu badań, planowaniu badań ukierunkowanych oraz prowadzeniu śledztw zgodnie z art. 5.7 Kodeksu. Celem art. 11 jest określenie standardów sprawnego i skutecznego zbierania, oceny i wykorzystywania pozyskanych informacji to tych celów.

[Komentarz do art. 11.1.1: Badania zawsze będą integralną częścią walki z dopingiem, ale samo badanie nie zawsze jest wystarczające do wykrycia i stwierdzenia, zgodnie z wymaganym standardem, wszystkich naruszeń przepisów antydopingowych określonych w Kodeksie. W szczególności użycie substancji zabronionych i metod zabronionych można często stwierdzić analizując próbki, ale inne naruszenia przepisów antydopingowych określone w Kodeksie (a często także użycie substancji i metod zabronionych) mogą być skutecznie stwierdzone dzięki gromadzeniu i ocenie informacji nie dotyczących analiz antydopingowych. Oznacza to, że organizacje antydopingowe muszą opracować sprawny i skuteczny system pozyskiwania i oceny informacji. WADA opracowała „Wytyczne w sprawie gromadzenia i wymiany informacji” wraz z analizą przypadków, aby pomóc organizacjom antydopingowym w lepszym zrozumieniu poszczególnych rodzajów dostępnych informacji „niezwiązanych z badaniami”, a także w celu zapewnienia sygnatariuszom wsparcia i wskazówek w działaniach na rzecz przestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych.]

11.2 Zbieranie informacji antydopingowych

11.2.1 Organizacje antydopingowe zrobią wszystko, co w ich mocy, aby pozyskać lub otrzymać informacje istotne dla zwalczania dopingu ze wszystkich dostępnych źródeł, w tym od zawodników i osób z personelu pomocniczego zawodników (w tym w wyniku udzielenia znaczącej pomocy zgodnie z art. 10.7.1 Kodeksu), od przedstawicieli społeczeństwa (np. za pomocą poufnej linii telefonicznej), pracowników pobierających próbki (poprzez sprawozdania z sesji pobierania próbek, raporty na temat konkretnych zdarzeń lub inne dokumenty), laboratoriów, firm farmaceutycznych, innych organizacji antydopingowych, WADA, krajowych związków sportowych, organów ścigania, innych organów regulacyjnych i dyscyplinarnych oraz środków masowego przekazu (w różnych formach).

11.2.2 Organizacje antydopingowe wprowadzają politykę i procedury, aby zagwarantować bezpieczne postępowanie z pozyskanymi lub otrzymanymi informacjami istotnymi dla zwalczania dopingu, uniemożliwić ujawnienie źródła informacji, zabezpieczyć się przed ryzykiem wycieku lub nieumyślnego ujawnienia informacji, a także aby informacje istotne dla zwalczania dopingu przekazane im przez organy ścigania, inne właściwe organy i/lub inne osoby trzecie były przetwarzane, wykorzystywane i ujawnianie wyłącznie w uzasadnionych celach antydopingowych.

11.3 Ocena i analiza informacji istotnych dla zwalczania dopingu

11.3.1 Organizacje antydopingowe oceniają wszystkie informacje istotne dla zwalczania dopingu bezpośrednio po ich otrzymaniu pod kątem ich istotności, rzetelności i dokładności, biorąc pod uwagę charakter źródła oraz okoliczności, w jakich informacje pozyskano lub otrzymano.

[Komentarz do art. 11.3.1: Jako podstawę oceny i analizy informacji antydopingowych można stosować różne modele. Istnieją też obszerne bazy danych oraz systemy prowadzenia spraw, które mogą pomóc w uszeregowaniu, przetwarzaniu, analizie i weryfikowaniu takich informacji].

11.3.2 Wszystkie informacje istotne dla zwalczania dopingu, pozyskane lub otrzymane przez organizację antydopingową powinny być porównane i przeanalizowane w celu określenia wzorców, trendów i związków, które mogą pomóc organizacji antydopingowej w opracowaniu skutecznej strategii antydopingowej i/lub ustaleniu (jeżeli informacje dotyczą określonego przypadku), czy istnieje rozsądny powód podejrzenia, że mogło dojść do naruszenia przepisów antydopingowych, który uzasadnia podjęcie dalszego śledztwa zgodnie z art. 12 Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami.

11.4 Przeznaczenie pozyskanych informacji

11.4.1 Pozyskane informacje istotne dla zwalczania dopingu będą wykorzystane między innymi jako pomoc w opracowaniu, ocenie i zmianie planu rozkładu badań i/lub ustaleniu, kiedy prowadzić badania ukierunkowane (w każdym przypadku zgodnie z art. 4) i/lub w celu opracowania akt konkretnej sprawy, do których można się odnieść w przypadku śledztwa, zgodnie z art. 12.

11.4.2 Organizacje antydopingowe powinny także opracować i wdrożyć politykę i procedury wymiany informacji (w stosownych przypadkach i zgodnie z obowiązującym prawem) z innymi organizacjami antydopingowymi (np. jeżeli pozyskane informacje dotyczą zawodników lub innych osób podlegających uprawnieniom tych organizacji antydopingowych) i/lub organami ścigania i/lub innymi właściwymi organami regulacyjnymi lub dyscyplinarnymi (np. gdy pozyskane informacje sugerują możliwość popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub naruszenie innych zasad postępowania).

11.4.3 Organizacje antydopingowe powinny opracować i wdrożyć politykę i procedury ułatwiające i zachęcające informatorów, zgodnie z polityką WADA dotyczącą zgłaszania nieprawidłowości, dostępną na stronie internetowej WADA.

12. Śledztwa

12.1 Cel

12.1. Celem art. 12 jest określenie standardów sprawnego i skutecznego prowadzenia śledztw, które muszą prowadzić organizacje antydopingowe zgodnie z Kodeksem, w tym:

- a) śledztw w przypadku wyników nietypowych, nietypowych wyników paszportowych lub niekorzystnych wyników paszportowych, zgodnie z Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami;
- b) śledztw w sprawach wszystkich innych informacji związanych z badaniami lub niezwiązanych z badaniami i/lub informacji o sytuacjach, w których istnieje uzasadniony powód, aby podejrzewać popełnienie naruszenia przepisów antydopingowych, zgodnie z Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami;
- c) śledztw w okolicznościach dotyczących niekorzystnego wyniku analizy i/lub związanych z takim wynikiem, aby uzyskać dalsze informacje na temat innych osób lub metod związanych z dopingiem (np. poprzez rozmowę z zawodnikiem);
- d) w sytuacji, gdy stwierdzono naruszenie przepisów antydopingowych przez zawodnika, prowadzenia śledztw w celu sprawdzenia, czy możliwy był udział osób z personelu pomocniczego zawodnika lub innych osób w tym naruszeniu, zgodnie z art. 20 Kodeksu.

12.1.1 W każdym przypadku śledztwo służy któremuś z następujących celów:

- a) wykluczenie ewentualnego naruszenia/udziału w naruszeniu;
- b) zebranie dowodów umożliwiających wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z art. 8 Kodeksu;
- c) zebranie dowodów naruszenia przepisów Kodeksu lub obowiązującego standardu międzynarodowego.

12.2 Badanie możliwych naruszeń przepisów antydopingowych

12.2.1 Organizacje antydopingowe zapewnią sobie zdolność badania w sposób zapewniający poufność i w sposób skuteczny informacji związanych z badaniami lub niezwiązanych z badaniami, sugerujących uzasadnione podejrzenie naruszenia przepisów antydopingowych, zgodnie z Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami.

[Komentarz do art. 12.2.1: W przypadku, gdy informacje na temat próby pobrania próbki od zawodnika wskazują na ewentualne unikanie pobrania próbki i/lub odmowę lub niepoddanie się pobraniu próbki po otrzymaniu właściwego powiadomienia, czyli naruszenie art. 2.3 Kodeksu, lub ewentualne manipulowania lub próbę manipulowania podczas kontroli antydopingowej, czyli naruszenie art. 2.5 Kodeksu, sprawa zostanie zbadana zgodnie z Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami.]

12.2.2 Organizacja antydopingowa zbiera i rejestruje wszystkie istotne informacje i dokumentację najszybciej, jak to możliwe, aby można je było wykorzystać jako dopuszczalny i wiarygodny materiał dowodowy w związku z ewentualnym naruszeniem przepisów antydopingowych i/lub ustalić dalszy tok postępowania, który może doprowadzić do pozyskania takich dowodów. Organizacja antydopingowa dopilnuje, aby śledztwa były zawsze prowadzone w sposób uczciwy, obiektywny i bezstronny. Przebieg śledztwa, ocenę informacji i dowodów przedstawionych w toku śledztwa oraz wynik śledztwa należy w pełni udokumentować.

[Komentarz do art. 12.2.2: Ważne jest, aby informacje były dostarczane i gromadzone przez prowadzącą śledztwo organizację antydopingową najszybciej, jak to możliwe oraz aby były one maksymalnie dokładne, gdyż im dłuższy jest okres pomiędzy zdarzeniem a śledztwem, tym większe ryzyko utraty pewnych dowodów. Śledztwa nie powinny być prowadzone przyjmując tylko jedno założenie, czyli jeden cel (np. wszczęcie postępowania o naruszenie przepisów antydopingowych przeciwko zawodnikowi lub innej osobie). Śledczy powinni być otwarci i rozważać wszystkie możliwe zakończenia każdego kluczowego etapu śledztwa oraz powinni starać się zgromadzić nie tylko wszelkie dostępne dowody wskazujące na zasadność działań w sprawie, ale także wszelkie dostępne dowody wskazujące na brak zasadności działań w sprawie].

12.2.3 Organizacja antydopingowa powinna wykorzystać wszystkie zasoby śledcze w dostępne w rozsądnych granicach do przeprowadzenia śledztwa. Może to obejmować np. uzyskanie informacji i pomocy organów ścigania i innych właściwych organów, w tym regulacyjnych. Organizacja antydopingowa powinna też jednak w pełni korzystać z dostępnych dla niej środków umożliwiających śledztwa, w tym programu paszportu biologicznego zawodnika, uprawnień śledczych przyznanych jej właściwymi przepisami (np. prawa do żądania przedstawienia właściwych dokumentów i informacji oraz prawa do przesłuchiwania potencjalnych świadków, zawodników lub innych osób będących przedmiotem śledztwa) oraz prawa do zawieszania okresu dyskwalifikacji nałożonej na zawodnika lub inną osobą w zamian za udzielenie znaczącej pomocy zgodnie z art. 10.7.1 Kodeksu.

12.2.4 Zawodnicy i osoby z personelu pomocniczego zawodnika mają obowiązek zgodnie z art. 21 Kodeksu współpracować w śledztwach prowadzonych przez organizacje antydopingowe.

Jeżeli tego nie robią, należy przeciwko nim podjąć działania dyscyplinarne zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jeżeli ich zachowanie prowadzi do zakłócania procesu śledztwa (np. poprzez udzielanie nieprawdziwych, wprowadzających w błąd lub niepełnych informacji i/lub niszczenie ewentualnych dowodów), organizacja antydopingowa powinna postawić im zarzut naruszenia art. 2.5 Kodeksu (Manipulowanie lub próba manipulowania).

12.3 Wyniki śledztwa

12.3.1 Organizacja antydopingowa powinna w sposób sprawny i bez zbędnej zwłoki podjąć decyzję o ewentualnym postawieniu zawodnikowi lub innej osobie zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych. Zgodnie z art. 13.3 Kodeksu, jeżeli organizacja antydopingowa nie podejmie takiej decyzji w terminie określonym przez WADA, WADA może wnieść odwołanie bezpośrednio do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu traktując sytuację tak, jakby organizacja antydopingowa wydała decyzję o braku naruszenia przepisów antydopingowych. Jak jednak stwierdzono w komentarzu do art. 13.3 Kodeksu, przed podjęciem takiego działania WADA musi skonsultować się z organizacją antydopingową i dać jej możliwość wyjaśnienia, dlaczego jeszcze nie wydała orzeczenia.

12.3.2 Jeżeli w oparciu o wyniki swojego śledztwa organizacja antydopingowa dojdzie do wniosku, że należy zawodnikowi lub innej osobie postawić zarzut naruszenia przepisów antydopingowych, powiadomi ona o swojej decyzji w sposób określony w Międzynarodowym standardzie zarządzania wynikami i rozpocznie postępowanie przeciwko zawodnikowi lub innej osobie zgodnie z art. 8 Kodeksu.

12.3.3 Jeżeli w oparciu o wyniki swojego śledztwa organizacja antydopingowa dojdzie do wniosku, że należy zawodnikowi lub innej osobie stawiać zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych:

12.3.3.1 powiadomi pisemnie WADA, federację międzynarodową i krajową organizację antydopingową zawodnika lub innej osoby o swojej decyzji i jej uzasadnieniu, zgodnie z art. 14.1.4 Kodeksu,

12.3.3.2 przekaże inne informacje o śledztwie, których w uzasadniony sposób zażądała WADA i/lub federacja międzynarodowa i/lub krajowa organizacja antydopingowa chcąc ustalić, czy odwołać się od tej decyzji.

12.3.3.3 W każdym przypadku rozważy, czy jakiekolwiek zebrane informacje zebrane i/lub wnioski wyciągnięte podczas śledztwa należy wykorzystać do opracowania planu rozkładu badań i/lub planu badań ukierunkowanych i/lub czy informacje takie powinny być udostępnione jakimkolwiek innemu organowi zgodnie z art. 11.4.2.

ZAŁĄCZNIK A – ZMIANY DOTYCZĄCE ZAWODNIKÓW Z UPOŚLEDZENIAMI

A.1 Cel

Zapewnienie, aby tam, gdzie to możliwe podczas pobierania próbek uwzględniano szczególne potrzeby zawodników z upośledzeniami, bez naruszania uczciwego przebiegu sesji pobierania próbek.

A.2 Zakres

Stwierdzenie, czy zmiany są konieczne rozpoczyna się od określenia sytuacji, w których próbki pobierane są od zawodników z upośledzeniami, a kończy się na wprowadzeniu niezbędnych zmian w procedurach i sprzęcie do pobierania próbek, tam, gdzie jest to konieczne i możliwe.

A.3 Odpowiedzialność

A.3.1 Organ odpowiedzialny za badania albo (we właściwych przypadkach) organ odpowiedzialny za pobieranie próbek zapewni, jeśli to możliwe, aby pracownik kontroli antydopingowej otrzymał wszelkie informacje oraz sprzęt do pobierania próbek, które są niezbędne do przeprowadzenia sesji pobierania próbek od zawodnika z upośledzeniem, w tym dokładne informacje na temat tego upośledzenia, które mogą wpływać na procedurę postępowania podczas sesji pobierania próbek.

A.3.2 Pracownik kontroli antydopingowej odpowiada za pobranie próbki.

A.4 Wymagania

A.4.1 Wszystkie aspekty dotyczące powiadamiania zawodników z upośledzeniami i pobierania od nich próbek należy wykonać zgodnie ze standardowymi procedurami powiadamiania i pobierania próbek, chyba że konieczne są zmiany z uwagi na upośledzenie zawodnika.

[Komentarz do art. A.4.1: Organ odpowiedzialny za badania w przypadku zawodnika z upośledzeniem umysłowym decyduje, czy należy uzyskać zgodę na badanie od przedstawiciela zawodnika i informuje o tym organ odpowiedzialny za pobieranie próbek oraz osoby pobierające próbki.]

A.4.2 Planując lub organizując pobieranie próbek organ odpowiedzialny za pobieranie próbek i pracownik kontroli antydopingowej ustalają, czy pobieranie próbek obejmować będzie zawodników z upośledzeniami i czy w związku z tym konieczne będą zmiany

standardowych procedur powiadamiania lub pobierania próbek, w tym zmiany sprzętu do pobierania próbek i zmiany w stacji kontroli antydopingowej.

A.4.3 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek i pracownik kontroli antydopingowej są upoważnieni do wprowadzania zmian wymaganych sytuacją, gdy jest to możliwe i pod warunkiem, że takie zmiany nie wpłyną na możliwość identyfikacji, bezpieczeństwo i nienaruszalność próbki. Pracownik kontroli antydopingowej konsultuje z zawodnikiem, jakie zmiany mogą być konieczne ze względu na jego upośledzenie. Wszystkie takie zmiany muszą być dokumentowane.

A.4.4 W czasie sesji pobierania próbek zawodnikowi z upośledzeniem umysłowym, fizycznym lub narządów zmysłu może pomagać jego przedstawiciel lub osoby pobierające próbki, pod warunkiem, że zawodnik oraz pracownik kontroli antydopingowej wyrazili na to zgodę.

A.4.5 Pracownik kontroli antydopingowej może podjąć decyzję o użyciu innego sprzętu lub innej stacji kontroli antydopingowej do pobierania próbek, aby umożliwić zawodnikowi oddanie próbki, pod warunkiem, że nie wpłynie to na możliwość identyfikacji, bezpieczeństwo i nienaruszalność próbki.

A.4.6 Zawodnicy, którzy używają urządzeń do zbierania lub odprowadzania moczu muszą usunąć zalegający mocz z tych urządzeń przed oddaniem próbki moczu do analizy. Jeżeli to możliwe, istniejące urządzenia do zbierania lub odprowadzania moczu powinny być zastąpione nowym, nieużywanym cewnikiem lub układem odprowadzającym mocz przed pobraniem próbki. Cewnik lub układ odprowadzający mocz nie jest wymaganą częścią sprzętu do pobierania próbek, jaki musi zapewnić organ odpowiedzialny za pobieranie próbek. Posiadanie niezbędnych urządzeń do tego celu jest obowiązkiem zawodnika.

A.4.7 W przypadku zawodników z upośledzeniem wzroku lub upośledzeniem umysłowym pracownik kontroli antydopingowej i/ lub zawodnik może wskazać, że podczas sesji pobierania próbek będzie obecny jego przedstawiciel. Podczas sesji pobierania próbek przedstawiciel zawodnika i/lub przedstawiciel pracownika kontroli dopingowej może obserwować pracownika kontroli dopingowej/opiekuna, który jest świadkiem podczas oddawania próbki moczu przez zawodnika. Taki przedstawiciel/przedstawiciele nie mogą bezpośrednio obserwować oddawania próbki moczu, chyba że prosi o to zawodnik.

A.4.8 Pracownik kontroli antydopingowej rejestruje wszystkie zmiany w standardowych procedurach pobierania próbek, wprowadzone dla zawodników z upośledzeniami, w tym zastosowane zmiany opisane w powyższych punktach.

ZAŁĄCZNIK B – ZMIANY DOTYCZĄCE ZAWODNIKÓW NIEPEŁNOLETNICH

B.1 Cel

Zapewnienie, aby tam, gdzie to możliwe podczas pobierania próbek uwzględniano szczególne potrzeby zawodników niepełnoletnich, bez naruszania uczciwego przebiegu sesji pobierania próbek.

B.2 Zakres

Stwierdzenie, czy zmiany są konieczne rozpoczyna się od określenia sytuacji, w których próbki pobierane są od zawodników niepełnoletnich, a kończy się na wprowadzeniu niezbędnych zmian w procedurach i sprzęcie do pobierania próbek, tam, gdzie jest to konieczne i możliwe.

B.3 Odpowiedzialność

B.3.1 Organ odpowiedzialny za badania zapewni, jeśli to możliwe, aby pracownik kontroli antydopingowej otrzymał wszelkie informacje niezbędne do przeprowadzenia sesji pobierania próbek od zawodnika niepełnoletniego. Dotyczy to w niezbędnych przypadkach również potwierdzenia, że rodzice wyrazili konieczną zgodę na badanie zawodnika, który jest niepełnoletni.

B.3.2 Pracownik kontroli antydopingowej odpowiada za pobranie próbki.

B.4 Wymagania

B.4.1 Wszystkie aspekty dotyczące powiadamiania zawodników niepełnoletnich i pobierania od nich próbek należy wykonać zgodnie ze standardowymi procedurami powiadamiania i pobierania próbek, chyba że konieczne są zmiany z uwagi na niepełnoletność zawodnika.

B.4.2 Planując lub organizując pobieranie próbek organ odpowiedzialny za pobieranie próbek i pracownik kontroli antydopingowej ustalają, czy pobieranie próbek obejmować będzie zawodników niepełnoletnich i czy w związku z tym konieczne będą zmiany standardowych procedur powiadamiania lub pobierania próbek.

B.4.3 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek i pracownik kontroli antydopingowej są upoważnieni do wprowadzania zmian wymaganych sytuacją, gdy jest to możliwe i pod warunkiem, że takie zmiany nie wpłyną na możliwość identyfikacji,

bezpieczeństwo i nienaruszalność próbek. Wszystkie takie zmiany muszą być dokumentowane.

B.4.4 Zawodnik, który jest niepełnoletni powinien być powiadomiony o badaniu w obecności swojego pełnoletniego przedstawiciela, obecnego na miejscu oprócz pracownika kontroli antydopingowej/opiekuna. Zawodnik może zażądać obecności swojego przedstawiciela podczas całej sesji pobierania próbek. Nawet jeżeli zawodnik niepełnoletni nie zażądał obecności swojego przedstawiciela, pracownik kontroli antydopingowej lub opiekun (w zależności od sytuacji) rozważy, czy podczas powiadomienia zawodnika powinna być obecna osoba trzecia.

B.4.5 Jeżeli zawodnik, który jest niepełnoletni odmówi obecności przedstawiciela podczas pobierania próbek, musi to zostać jasno udokumentowane przez pracownika kontroli antydopingowej. Nie unieważnia to badania, ale musi być odnotowane.

B.4.6 Pracownik kontroli antydopingowej określi, kto może być obecny podczas pobierania próbek od zawodnika niepełnoletniego, oprócz przedstawiciela pracownika kontroli dopingowej/opiekuna, który będzie obecny. Przedstawiciel zawodnika niepełnoletniego może być obecny podczas oddawania próbek (i może obserwować pracownika kontroli antydopingowej w czasie, gdy zawodnik niepełnoletni oddaje próbkę moczu, ale nie może bezpośrednio obserwować oddawania próbek moczu, chyba że zawodnik niepełnoletni o to poprosi). Przedstawiciel pracownika kontroli antydopingowej/opiekuna obserwuje wyłącznie tego pracownika kontroli antydopingowej/opiekuna, ale nie obserwuje bezpośrednio oddawania próbek.

B.4.7 Preferowanym miejscem prowadzenia badań u zawodników niepełnoletnich poza zawodami jest miejsce, w którym podczas sesji pobierania próbek prawdopodobnie będzie dostępny (pełnoletni) przedstawiciel zawodnika, czyli np. ośrodek treningowy.

B.4.8 Organ odpowiedzialny za badania lub (we właściwym przypadku) organ odpowiedzialny za pobieranie próbek podejmie decyzję o sposobie postępowania w przypadku, gdy podczas badania zawodnika niepełnoletniego nie jest obecny jego pełnoletni przedstawiciel (na przykład zapewniając obecność więcej niż jednej osoby pobierającej próbki podczas sesji pobierania próbek od zawodnika niepełnoletniego), a także pomoże niepełnoletniemu zawodnikowi znaleźć przedstawiciela, jeżeli zawodnik o to poprosi.

ZAŁĄCZNIK C – POBIERANIE PRÓBEK MOCZU

C.1 Cel

Pobranie próbki moczu od zawodnika w sposób:

- a) zgodny z uznawanymi w skali międzynarodowej typowymi środkami ostrożności w opiece zdrowotnej, w sposób niezagrażający zdrowiu i bezpieczeństwu zawodnika oraz pracowników pobierających próbki;
- b) pozwalający na pobranie próbki o odpowiednim ciężarze właściwym i objętości umożliwiającej wykonanie badania. Niespełnienie tych wymagań nie dyskwalifikuje próbki i próbka może być poddana analizie. Ustalenie, czy próbka może być poddana analizie jest decyzją podejmowaną przez odpowiednie laboratorium, w porozumieniu z organem odpowiedzialnym za badania próbek pobranych podczas danej sesji pobierania próbek;

[Komentarz do art. C.1.b: Pomiary pod kątem ciężaru właściwego odpowiedniego do analizy oraz objętości odpowiedniej do analizy muszą być przeprowadzone na początku, aby ocenić, czy próbka spełnia wymagania umożliwiające przeprowadzenie jej analizy. Ze względu na precyzję wyposażenia laboratorium mogą wystąpić rozbieżności między odczytami pomiaru w terenie a końcowymi odczytami laboratoryjnymi. Odczyt laboratoryjny będzie uważany za ostateczny, a takie rozbieżności (jeżeli wystąpią) nie mogą być dla zawodnika powodem żądania unieważnienia lub innego zakwestionowania niekorzystnego wyniku analizy.]

- c) pozwalający stwierdzić, że próbką nie manipulowano, nie zamieniono jej na inną próbkę, nie zanieczyszczono jej ani w żaden inny sposób nie próbowano jej zmienić;
- d) zapewniający, że próbka będzie wyraźnie i dokładnie oznaczona; oraz
- e) pozwalający na bezpieczne zamknięcie próbki w zestawie zabezpieczonym przed próbami manipulowania.

C.2 Zakres

Pobranie próbki moczu rozpoczyna się od sprawdzenia, czy zawodnik został poinformowany o wymogach związanych z pobraniem próbki, a kończy w momencie usunięcia moczu pozostałego po sesji pobrania próbki od zawodnika.

C.3 Odpowiedzialność

C.3.1 Pracownik kontroli antydopingowej odpowiada za właściwe pobranie, oznaczenie i zamknięcie każdej próbki.

C.3.2 Pracownik kontroli antydopingowej/opiekun ma obowiązek bezpośredniego obserwowania procesu oddawania próbki moczu.

C.4 Wymagania

C.4.1 Pracownik kontroli antydopingowej sprawdza, czy zawodnik został poinformowany o wymaganiach dotyczących pobierania próbki, w tym o wszystkich zmianach przewidzianych w załączniku A – Zmiany dotyczące zawodników z upośledzeniami.

C.4.2 Pracownik kontroli antydopingowej zapewni, aby zawodnikowi przedstawiono wybór odpowiednich naczyń do oddawania próbek. Jeżeli rodzaj upośledzenia zawodnika wymaga użycia przez niego dodatkowego lub innego sprzętu, jak przewidziano w załączniku A - Zmiany dotyczące zawodników z upośledzeniami, pracownik kontroli antydopingowej zbada ten sprzęt aby mieć pewność, że nie wpłynie on na uczciwość procesu oddania próbki.

C.4.3 Po wybraniu przez zawodnika odpowiedniego naczynia do oddania próbki oraz innego sprzętu do oddania próbki, w których umieszczona będzie próbka moczu, pracownik kontroli antydopingowej prosi zawodnika o sprawdzenie, czy wszystkie zamknięcia sprzętu są nienaruszone oraz czy nie ma jakichkolwiek oznak manipulowania nimi. Jeżeli zawodnik nie jest zadowolony z wybranego sprzętu, może wybrać inny. Jeżeli zawodnik nie jest zadowolony z żadnego dostępnego sprzętu, fakt ten zostanie odnotowany przez pracownika kontroli antydopingowej. Jeżeli pracownik kontroli antydopingowej nie zgadza się z opinią zawodnika, że wszystkie dostępne egzemplarze sprzętu są niezadowolające, pracownik prosi zawodnika, aby przystąpił do dalszego etapu sesji pobierania próbek. Jeżeli pracownik kontroli antydopingowej zgadza się z zawodnikiem, że dostępne egzemplarze sprzętu są niezadowolające, pracownik kończy sesję pobierania próbki moczu od zawodnika oraz odnotowuje ten fakt.

C.4.4 Zawodnik kontroluje naczynie do oddawania próbki oraz każdą oddaną próbkę (lub próbkę częściową) do czasu zamknięcia naczynia z próbką, chyba że zawodnik z uwagi na swoje upośledzenie potrzebuje pomocy, jak przewidziano w załączniku A - Zmiany dotyczące zawodników z upośledzeniami. W wyjątkowych okolicznościach w czasie sesji pobierania próbek zawodnikowi dodatkowej pomocy może udzielić przedstawiciel zawodnika lub pracownik pobierający próbkę, jeżeli zawodnik oraz pracownik kontroli antydopingowej wyrazili na to zgodę.

C.4.5 Pracownik kontroli antydopingowej/opiekun, który jest świadkiem oddawania próbki moczu musi być tej samej płci, co zawodnik oddający próbkę, a odpowiednich przypadkach decyduje o tym płeć uczestników wydarzenia sportowego, w którym uczestniczył zawodnik.

C.4.6 Gdy jest to wykonalne, pracownik kontroli antydopingowej/opiekun upewni się, że zawodnik dokładnie umył ręce bezpośrednio przed oddaniem próbki lub założył odpowiednie (np. jednorazowe) rękawiczki na czas oddawania próbki.

C.4.7 W celu oddania próbki moczu pracownik kontroli antydopingowej/opiekun i zawodnik przechodzą w miejsce zapewniające prywatność.

C.4.8 Pracownik kontroli antydopingowej/opiekun muszą mieć możliwość niezakłóconego obserwowania procesu oddawania próbki moczu przez zawodnika oraz muszą cały czas obserwować próbkę do chwili jej bezpiecznego zamknięcia. Aby móc obserwować oddawanie próbki moczu pracownik kontroli antydopingowej/opiekun poleca zawodnikowi zdjąć lub przytrzymać ubranie w taki sposób, aby nie utrudniało obserwacji czynności oddawania moczu.

C.4.9 Pracownik kontroli antydopingowej/opiekun zapewni, aby naczynie do oddawania próbki zostało wypełnione moczem zawodnika do pełna. Następnie zawodnik może opróżnić pęcherz oddając mocz do toalety. Pracownik kontroli antydopingowej sprawdzi, pokazując to zawodnikowi, że oddana została odpowiednia ilość moczu do analizy.

C.4.10 Jeżeli ilość oddanego moczu jest niewystarczająca, pracownik kontroli antydopingowej przeprowadza procedurę oddania próbki częściowej, przewidzianą w załączniku E – Próbkę moczu – niewystarczająca ilość.

C.4.11 Jeżeli ilość moczu oddanego przez zawodnika jest wystarczająca, pracownik kontroli antydopingowej poleca zawodnikowi wybrać zestaw pojemników zawierający butelki/pojemniki A i B, zgodnie z załącznikiem C.4.3.

C.4.12 Po wybraniu zestawu pojemników pracownik kontroli antydopingowej i zawodnik sprawdzają, czy wszystkie numery kodu próbki są zgodne oraz czy kod próbki został poprawnie zapisany przez pracownika kontroli antydopingowej w protokole kontroli antydopingowej. Jeżeli zawodnik lub pracownik kontroli antydopingowej stwierdzą, że numery się różnią, pracownik kontroli antydopingowej poleca zawodnikowi wybranie innego zestawu zgodnie z załącznikiem C.4.3. Pracownik kontroli antydopingowej odnotowuje ten fakt.

C.4.13 Zawodnik wlewa odpowiednią ilość moczu do analizy (minimum 30 ml) do butelki/pojemnika B, a następnie pozostałą część moczu wlewa do butelki/pojemnika A (minimum 60 ml). Odpowiednia ilość moczu do analizy to wymagane minimum. Jeżeli oddana ilość moczu jest większa niż odpowiednia ilość moczu do analizy, pracownik kontroli antydopingowej poleca zawodnikowi napełnienie butelki/pojemnika A do objętości zalecanej przez producenta. Jeżeli nadal pozostanie jakaś ilość moczu, pracownik kontroli antydopingowej poleca zawodnikowi wlanie jej do butelki/pojemnika B do objętości zalecanej przez producenta. Pracownik kontroli antydopingowej poleca zawodnikowi pozostawienie pewnej niewielkiej ilości moczu w naczyniu do oddawania próbki, wyjaśniając mu, że celem jest umożliwienie pracownikowi kontroli antydopingowej zbadanie moczu pozostałego w naczyniu do oddawania próbki, zgodnie z art. C.4.15.

C.4.14 Zawodnik zamyka butelki/pojemniki A i B zgodnie z instrukcją otrzymaną od pracownika kontroli antydopingowej. Pracownik kontroli antydopingowej sprawdza, w obecności przyglądającego się zawodnika, czy butelki/pojemniki zostały właściwie zamknięte.

C.4.15 Pracownik kontroli antydopingowej bada mocz pozostały w naczyniu do oddawania próbki, aby ustalić, czy próbka ma ciężar właściwy odpowiedni do analizy. Jeżeli z odczytu urządzenia wynika, że próbka nie ma ciężaru właściwego odpowiedniego do analizy, pracownik kontroli antydopingowej postępuje zgodnie z załącznikiem F – Próbki moczu, które nie spełniające wymagań w zakresie ciężaru właściwego odpowiedniego do analizy.

C.4.16 Mocz należy wylać dopiero po zamknięciu butelek/pojemników A i B zgodnie i zbadaniu pozostałego moczu zgodnie z art. C.4.15.

C.4.17 Zawodnik musi mieć możliwość obserwowania czynności wylewania pozostałego moczu, który nie będzie poddawany analizie.

ZAŁĄCZNIK D – POBIERANIE PRÓBEK KRWI

D.1 Cel

Pobranie próbki krwi od zawodnika w sposób:

- a) zgodny z uznawanymi w skali międzynarodowej typowymi środkami ostrożności w opiece zdrowotnej, w sposób niezagrażający zdrowiu i bezpieczeństwu zawodnika oraz pracowników pobierających próbki;
- b) pozwalający na pobranie próbki o jakości i w ilości spełniającej wytyczne laboratorium;
- c) pozwalający stwierdzić, że próbką nie manipulowano, nie zamieniono jej na inną próbkę, nie zanieczyszczono jej ani w żaden inny sposób nie próbowano jej zmienić;
- d) zapewniający, że próbka będzie wyraźnie i dokładnie oznaczona; oraz
- e) pozwalający na bezpieczne zamknięcie próbki w zestawie zabezpieczonym przed próbami manipulowania.

D.2 Zakres

Pobranie próbki krwi rozpoczyna się od sprawdzenia, czy zawodnik został poinformowany o wymogach związanych z pobraniem próbki, a kończy właściwym przechowaniem próbki przed jej wysłaniem do analizy do laboratorium, które będzie ją badało.

D.3 Odpowiedzialność

D.3.1 Pracownik kontroli antydopingowej odpowiada za:

- a) właściwe pobranie, oznaczenie i zamknięcie każdej próbki; oraz
- b) właściwe przechowywanie oraz wysłanie wszystkich próbek zgodnie z odpowiednimi wytycznymi dotyczącymi badań.

D.3.2 Osoba pobierająca krew odpowiada za pobranie próbki krwi, udzielanie odpowiedzi na związane z tym pytania podczas pobierania próbki oraz właściwe usunięcie zużytego sprzętu do pobierania próbek krwi, który nie będzie potrzebny do dokończenia sesji pobierania próbki.

D.4 Wymagania

D.4.1 Procedury dotyczące krwi muszą być zgodne z lokalnymi standardami oraz wymaganiami prawnymi dotyczącymi stosowania środków bezpieczeństwa w opiece zdrowotnej, jeżeli te standardy i wymagania są wyższe niż określone poniżej.

D. 4.2 Sprzęt do pobierania próbek krwi składa się z:

- a) probówki/probówek na krew, które spełniają wymagania art. 6.3.4; i/lub
- b) pojemników A i B do bezpiecznego transportu probówek; i/lub
- c) unikalnych etykiet na probówki z numerem kodu próbki; i/lub
- d) innych rodzajów sprzętu, które mają być używane w związku z pobieraniem krwi, jak określono w art. 6.3.4 oraz wytycznych WADA dotyczących pobierania próbek.

D.4.3 Pracownik kontroli antydopingowej zapewni, aby zawodnik został odpowiednio poinformowany o wymogach związanych z pobieraniem próbki, w tym o wszystkich zmianach przewidzianych w załączniku A – Zmiany dotyczące zawodników z upośledzeniami.

D.4.4 Pracownik kontroli antydopingowej/opiekun oraz zawodnik przechodzą do miejsca, w którym pobierana będzie próbka.

D.4.5 Pracownik kontroli antydopingowej/osoba pobierająca krew sprawdza, czy zawodnikowi zapewniono wygodne warunki oraz prosi zawodnika, aby usiadł trzymając stopy na podłodze i pozostał w takiej pozycji przez co najmniej 10 minut przed pobraniem próbki.

D.4.6 Pracownik kontroli antydopingowej prosi zawodnika o wybranie zestawu do pobierania próbki i sprawdzenie, czy wybrany sprzęt nie nosi śladów manipulowania oraz czy zamknięcia są nienaruszone. Jeżeli zawodnik nie jest zadowolony z wybranego zestawu, może wybrać inny. Jeżeli zawodnik nie jest zadowolony z żadnego zestawu a inne nie są dostępne, fakt ten musi być odnotowany przez pracownika kontroli antydopingowej. Jeżeli pracownik kontroli antydopingowej nie zgadza się ze zdaniem zawodnika, że wszystkie dostępne zestawy są niezadowalające, pracownik poleca zawodnikowi przystąpić do sesji pobierania próbek. Jeżeli pracownik kontroli antydopingowej zgadza się z argumentami przedstawionymi przez zawodnika, który twierdzi, że wszystkie dostępne zestawy są niezadowalające, kończy sesję pobierania próbki krwi od zawodnika oraz odnotowuje ten fakt.

D.4.7 Po wybraniu zestawu do pobierania próbki pracownik kontroli antydopingowej i zawodnik sprawdzają, czy wszystkie numery kodu próbki są zgodne oraz czy kod próbki został poprawnie zapisany przez pracownika kontroli antydopingowej w protokole kontroli antydopingowej. Jeżeli zawodnik lub pracownik kontroli antydopingowej stwierdzą, że numery się różnią, pracownik kontroli antydopingowej poleca zawodnikowi wybranie innego zestawu. Pracownik kontroli antydopingowej odnotowuje ten fakt.

D.4.8 Osoba pobierająca krew wybiera najlepsze miejsce, którego nakłucie nie powinno mieć negatywnego wpływu na zawodnika lub jego wyniki. Powinna to być ręka, która nie jest dominująca, chyba, że osoba pobierająca krew uzna, że ręka dominująca jest bardziej odpowiednia. Osoba pobierająca krew oczyszcza skórę sterylnym środkiem odkażającym oraz,

jeżeli to konieczne, zakłada opaskę uciskową. Osoba pobierająca krew pobiera próbkę krwi z żyły powierzchownej do probówki. Opaska uciskowa, jeżeli została założona, jest natychmiast zdejmowana po wykonaniu wkłucia.

D.4.9 Ilość pobranej krwi powinna być wystarczająca do potrzeb analizy laboratoryjnej zgodnie z Wytycznymi WADA w sprawie pobierania próbek.

D.4.10 Jeżeli ilość krwi, którą można pobrać od zawodnika przy pierwszej próbie jest niewystarczająca, osoba pobierająca krew powtarza procedurę. Maksymalnie można wykonać trzy pobrania krwi. Jeżeli te trzy próby nie dały wystarczającej ilości krwi, osoba pobierająca krew informuje o tym pracownika kontroli antydopingowej. Pracownik kontroli antydopingowej kończy pobieranie próbki krwi, odnotowując powody przerwania pobierania.

D.4.11 Osoba pobierająca krew nakłada wacik na miejsce wkłucia.

D.4.12 Osoba pobierająca krew usuwa użyty sprzęt do pobierania próbek krwi, który nie będzie potrzebny do dokończenia sesji pobierania próbki, zgodnie z wymaganiami lokalnych standardów postępowania z krwią.

D.4.13 Jeżeli próbka wymaga dalszego przetworzenia na miejscu, np. odwirowania lub oddzielenia surowicy (na przykład jeżeli próbka ma być użyta w związku z programem paszportu biologicznego zawodnika), to gdy krew przestanie do probówki spływać, osoba pobierająca krew wyjmuje probówkę z podstawki i miesza w niej krew ręcznie, odwracając probówkę delikatnie co najmniej trzy razy. Zawodnik pozostaje w miejscu pobrania próbki i obserwuje próbkę do czasu jej zamknięcia w zestawie zabezpieczonym przed próbami manipulowania.

D.4.14 Zawodnik zamyka próbkę w zestawie zabezpieczonym przed próbami manipulowania zgodnie ze wskazówkami pracownika kontroli antydopingowej. Pracownik kontroli antydopingowej sprawdza, w obecności przyglądającego się zawodnika, czy próbkę zamknięto prawidłowo. Zawodnik i osoba pobierająca krew/pracownik kontroli antydopingowej podpisują protokół kontroli antydopingowej.

D.4.15 Zamknięta próbka jest przechowywana w sposób zapewniający jej nienaruszalność, możliwość identyfikacji i bezpieczeństwo przed transportem ze stacji kontroli antydopingowej do laboratorium, które będzie ją badało.

D.4.16 Próbkę krwi należy przewozić zgodnie z art. 9 oraz wytycznymi WADA dotyczącymi pobierania próbek. Przestrzeganie procedury transportu jest obowiązkiem pracownika kontroli antydopingowej. Próbkę krwi należy przewozić w urządzeniu, które przez cały czas zapewnia nienaruszalność próbek, w chłodnym i stabilnym środowisku, gdzie temperatura mierzona jest za pomocą rejestratora oraz wyeliminowany jest wpływ zmian temperatury zewnętrznej. Urządzenie do transportu należy przewozić bezpiecznymi środkami transportu, przy użyciu metody zatwierdzonej przez organ odpowiedzialny za badania lub organ odpowiedzialny za pobieranie próbek.

[Komentarz do art. D.4: Wymagania określone w niniejszym załączniku mają zastosowanie do próbek krwi pobieranych w celu badań standardowych, jak również w celu badań w ramach paszportu biologicznego zawodnika. Dodatkowe wymagania mające zastosowanie wyłącznie do paszportu biologicznego zawodnika znajdują się w załączniku I.]

ZAŁĄCZNIK E – PRÓBKİ MOCZU O NIEWYSTARCZAJĄCEJ OBJĘTOŚCI

E.1 Cel

Zapewnienie postępowania zgodnego z odpowiednimi procedurami w sytuacjach, gdy oddana ilość moczu nie jest ilością odpowiednią do analizy.

F.2 Zakres

Procedura rozpoczyna się od poinformowania zawodnika, że oddana ilość moczu nie jest ilością odpowiednią do analizy, a kończy się z chwilą oddania przez zawodnika moczu w wystarczającej ilości.

E.3 Odpowiedzialność

Pracownik kontroli antydopingowej odpowiada za stwierdzenie, że objętość próbki jest niewystarczająca oraz za pobranie dodatkowej próbki (próbek) w celu uzyskania łącznej próbki o wystarczającej objętości.

E.4 Wymagania

E.4.1 Jeżeli pobrana próbka ma niewystarczającą objętość, pracownik kontroli antydopingowej informuje zawodnika, że zostanie pobrana dodatkowa próbka, zgodnie z wymogami określonymi dla odpowiedniej ilości moczu do analizy.

E.4.2 Pracownik kontroli antydopingowej poleca zawodnikowi wybrać sprzęt na próbkę częściową, zgodnie z załącznikiem C.4.3.

E.4.3 Następnie pracownik kontroli antydopingowej poleca zawodnikowi otworzyć wybrany sprzęt, przelać do niego niewystarczającą ilość moczu (chyba że procedury organu odpowiedzialnego za pobieranie próbek pozwalają na pozostawienie niewystarczającej ilości moczu w pierwotnie użytym naczyniu do pobierania próbek) i zamknąć pojemnik zgodnie ze wskazówkami pracownika kontroli antydopingowej. Pracownik kontroli antydopingowej sprawdza, w obecności przyglądającego się zawodnika, czy pojemnik (lub oryginalne naczynie do pobierania próbek) został dokładnie zamknięty.

E.4.4 Pracownik kontroli antydopingowej wpisuje numer i objętość próbki częściowej o niewystarczającej objętości do protokołu kontroli antydopingowej, a zawodnik potwierdza ich dokładne wpisanie. Pracownik kontroli antydopingowej sprawuje kontrolę nad zamkniętą próbką częściową.

E.4.5 Zawodnik oczekujący na oddanie dodatkowej próbki znajduje się pod stałą obserwacją i może przyjmować płyny zgodnie z art. 7.3.3.

E.4.6 Kiedy zawodnik jest gotowy do oddania dodatkowej próbki, procedura pobierania próbki jest powtarzana zgodnie z opisem w załączniku C – Pobieranie próbek moczu, aż do otrzymania wystarczającej ilości moczu poprzez połączenie pierwszej próbki i dodatkowej próbki/dodatkowych próbek.

E.4.7 Po oddaniu każdej próbki pracownik kontroli antydopingowej i zawodnik sprawdzają, czy nie naruszono zamknięcia na pojemniku zawierającym poprzednio pobraną próbkę częściową/próbki częściowe. Wszelkie nieprawidłowości dotyczące możliwości naruszenia zamknięcia muszą być odnotowane przez pracownika kontroli antydopingowej oraz zbadane zgodnie z załącznikiem A – Ocena potencjalnej niezgodności z przepisami do Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami.

E.4.8 Następnie pracownik kontroli antydopingowej poleca zawodnikowi złamać plomby i połączyć próbki pilnując, aby dodatkowe próbki były dolewane do pierwszej próbki w kolejności, w jakiej były pobrane, aż do uzyskania odpowiedniej ilości moczu do analizy.

E.4.9 Następnie pracownik kontroli antydopingowej i zawodnik kontynuują procedurę opisaną w art. C.4.12 lub C.4.14, w zależności od sytuacji.

E.4.10 Pracownik kontroli antydopingowej sprawdza pozostały mocz zgodnie z załącznikiem C.4.15, aby stwierdzić, czy spełnia on wymagania dotyczące ciężaru właściwego odpowiedniego do analizy, zgodnie z załącznikiem F.

E.4.11 Mocz należy wylać tylko wówczas, gdy obie butelki, A i B, zostały całkowicie napełnione zgodnie z załączniku C.4.14, a pozostały mocz został sprawdzony zgodnie z załącznikiem C.4.15. Minimalna wymagana ilość to odpowiednia ilość moczu do analizy.

ZAŁĄCZNIK F – PRÓBKI MOCZU, KTÓRE NIE MAJĄ CIĘŻARU WŁAŚCIWEGO ODPOWIEDNIEGO DO ANALIZY

F.1 Cel

Jeżeli próbka moczu nie ma ciężaru właściwego odpowiedniego do analizy, postępuje się zgodnie z odpowiednimi procedurami.

F.2 Zakres

Procedura rozpoczyna się od poinformowania zawodnika przez pracownika kontroli antydopingowej o konieczności pobrania dodatkowej próbki, a kończy się z chwilą pobrania próbki, która ma ciężar właściwy odpowiedni do analizy, lub też podjęcia dalszych właściwych działań przez organ odpowiedzialny za badania, jeżeli są one potrzebne.

F.3 Odpowiedzialność

F.3.1 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek odpowiada za wprowadzenie procedur pozwalających na pobranie odpowiedniej próbki w sytuacji, gdy pierwotnie pobrana próbka nie ma ciężaru właściwego odpowiedniego do analizy

F.3.2 Pracownik kontroli antydopingowej odpowiada za pobieranie dodatkowych próbek, aż do uzyskania odpowiedniej próbki.

F.4 Wymagania

F.4.1 Pracownik kontroli antydopingowej stwierdza, że wymagania dotyczące ciężaru właściwego odpowiedniego do analizy nie zostały spełnione.

F.4.2 Pracownik kontroli antydopingowej informuje zawodnika, że konieczne jest pobranie od niego dodatkowej próbki.

F.4.3 W czasie oczekiwania na oddanie dodatkowej próbki moczu zawodnik pozostaje pod stałą obserwacją. Jest on informowany, że nie powinien przyjmować płynów, gdyż może to opóźnić możliwość oddania odpowiedniej próbki. W niektórych okolicznościach przyjmowanie płynów po oddaniu nieodpowiedniej próbki może być potraktowane jako naruszenie art. 2.5 Kodeksu.

[Komentarz do art. F.4.3: Obowiązkiem zawodnika jest oddanie próbki o ciężarze właściwym odpowiednim do analizy. Pracownik pobierający próbki poinformuje o tym wymaganiu zawodnika oraz, we właściwych przypadkach, personel pomocniczy zawodnika podczas powiadomienia o

badaniu, aby zawodnik nie przyjmował nadmiernej ilości płynów do czasu oddania pierwszej próbki. Jeżeli pierwsza oddana przez zawodnika próbka nie ma ciężaru właściwego odpowiedniego do analizy zawodnik jest informowany, aby nie przyjmował płynów do chwili oddania próbki o ciężarze właściwym odpowiednim do analizy.]

F.4.4 Gdy zawodnik jest w stanie oddać dodatkową próbkę moczu, pracownik kontroli antydopingowej powtarza procedury pobierania próbek opisane w załączniku D – Pobieranie próbek moczu.

F.4.5 Pracownik kontroli antydopingowej pobiera dodatkowe próbki do czasu spełnienia wymogu dotyczącego ciężaru właściwego odpowiedniego do analizy, albo do czasu gdy stwierdzi, że występują wyjątkowe okoliczności, z powodu których nie można kontynuować sesji pobierania próbek. Takie wyjątkowe okoliczności muszą być odpowiednio udokumentowane przez pracownika kontroli antydopingowej.

[Komentarz do art. F.4.5: Organy odpowiedzialne za pobieranie próbek i pracownicy kontroli antydopingowej powinni upewnić się, że mają odpowiedni sprzęt spełniający wymagania określone w załączniku F. Pracownik kontroli antydopingowej powinien czekać tak długo, jak to konieczne, aby pobrać dodatkową próbkę o ciężarze właściwym odpowiednim do analizy. Organ odpowiedzialny za badania może opracować wytyczne dla pracownika kontroli antydopingowej pozwalające mu ustalić, czy występują okoliczności wyjątkowe, które uniemożliwiają kontynuowanie sesji pobierania próbek].

F.4.6 Pracownik kontroli antydopingowej odnotowuje, że pobrane próbki należą do tego samego zawodnika oraz zapisuje kolejność, w jakiej zostały oddane.

F.4.7 Pracownik kontroli antydopingowej kontynuuje następnie sesję pobierania próbek opisaną w art. C.4.17.

F.4.8 Pracownik kontroli antydopingowej wysyła do laboratorium do analizy wszystkie pobrane próbki, bez względu na to, czy spełniają one wymaganie dotyczące ciężaru właściwego odpowiedniego do analizy, czy też nie.

F.4.9 Jeżeli od zawodnika pobrano dwie (2) próbki podczas jednej sesji pobierania próbek, laboratorium zbada obie próbki. W przypadku, gdy podczas jednej sesji pobierania próbek pobrano trzy (3) lub więcej próbek, laboratorium ustali kolejność i przeprowadzi analizę pierwszej próbki oraz kolejnej następnej próbki o największym ciężarze właściwym, wpisanej w protokole kontroli antydopingowej. Laboratorium we współpracy z organem odpowiedzialnym za badania może określić, czy pozostałe próbki wymagają analizy.

ZAŁĄCZNIK G – WYMAGANIA DOTYCZĄCE PRACOWNIKÓW POBIERAJĄCYCH PRÓBKĘ

G.1 Cel

Zapewnienie, że pracownicy pobierający próbki nie pozostają w konflikcie interesów oraz że mają odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie w przeprowadzaniu sesji pobierania próbek.

G.2 Zakres

Wymagania dotyczące pracowników pobierających próbki rozpoczynają się od uzyskania niezbędnych kompetencji, a kończą na uzyskaniu akredytacji.

G.3 Odpowiedzialność

Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek odpowiada za wszystkie działania określone w niniejszym załączniku.

G.4 Wymagania – kwalifikacje i szkolenie

G.4.1 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek

- a) określa niezbędne kompetencje oraz kwalifikacje dla osób, które mają pełnić funkcję pracownika kontroli antydopingowej, opiekuna oraz osoby pobierającej krew; oraz
- b) określa zakresy obowiązków dla wszystkich pracowników pobierających próbki, w których określone są ich zadania. Wymagania minimalne są następujące:
 - i) pracownikami pobierającymi próbki nie mogą być osoby niepełnoletnie
 - ii) osoby pobierające próbki krwi muszą mieć odpowiednie kwalifikacje i umiejętności praktyczne wymagane do pobrania próbki krwi z żyły.

G.4.2 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek zapewni, aby pracownicy pobierający próbki podpisali umowę dotyczącą konfliktu interesów, poufności oraz kodeksu postępowania.

G.4.3 Pracownicy pobierający próbki, którzy mają jakikolwiek interes w uzyskaniu określonego wyniku sesji pobierania próbek nie mogą brać udziału w takiej sesji. Zakłada się, że pracownik pobierający próbki ma interes w uzyskaniu określonego wyniku, jeżeli:

- a) jest powiązany z uczestnictwem w danym sporcie lub funkcjami administracyjnymi w tym sporcie na poziomie, na którym przeprowadzane są badania;
- b) jest powiązany z jakimkolwiek zawodnikiem albo zaangażowany w sprawy osobiste jakiegokolwiek zawodnika, od którego może być pobrana próbka podczas sesji;
- c) jego członek rodziny aktywnie uczestniczy w codziennych zajęciach w danym sporcie na poziomie, na którym przeprowadzane są badania (np. w funkcji administracyjnej, trenerskiej, sędziego, zawodnika, medycznej);
- d) jest związany z firmą, ma udziały finansowe lub osobiste interesy związane z danym sportem, w którym prowadzone są badania zawodników;
- e) uzyskuje lub może uzyskać, bezpośrednio lub pośrednio, korzyści osobiste i/lub zawodowe od osoby trzeciej w związku z decyzjami podjętymi przez siebie podczas pełnienia oficjalnych funkcji; i/lub
- f) wydaje się, że jego interesy prywatne lub osobiste zmniejszają zdolność do uczciwego sprawowania obowiązków w sposób niezależny i służący założonemu celowi.

G.4.4 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek wprowadzi system, dzięki któremu pracownicy pobierający próbki zostaną właściwie przeszkoleni do wykonywania swoich obowiązków.

G.4.4.1 program szkolenia dla pracowników pobierających krew obejmuje naukę wszystkich wymaganych aspektów procesu prowadzenia badań oraz zapoznanie się z odpowiednimi standardowymi środkami ostrożności związanymi z ochroną zdrowia.

G.4.4.2 Program szkolenia dla pracowników kontroli antydopingowej obejmuje:

- a) wszechstronne szkolenie teoretyczne na temat poszczególnych rodzajów badań, z jakimi ma do czynienia pracownik kontroli antydopingowej;
- b) obserwację, najlepiej w warunkach rzeczywistych, wszystkich czynności prowadzonych w ramach sesji kontroli antydopingowej, za które odpowiada pracownik kontroli antydopingowej i które określono w niniejszym Międzynarodowym standardzie badań i śledztw; oraz
- c) prawidłowe przeprowadzenie, w warunkach rzeczywistych, jednej pełnej sesji pobierania próbek pod kierunkiem wykwalifikowanego pracownika kontroli antydopingowej lub osoby mającej podobne kwalifikacje. Obserwacja sesji w warunkach rzeczywistych nie obejmuje obserwowania samego procesu oddawania moczu.

G.4.4.3 Program szkoleniowy dla opiekunów obejmuje naukę wszystkich wymaganych aspektów sesji pobierania próbek, w tym między innymi postępowania w

sytuacjach niezgodności z przepisami, postępowania z zawodnikami niepełnoletnimi i/lub zawodnikami z upośledzeniami.

G.4.4.4 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek, który pobiera próbki od zawodników innej narodowości niż pracownicy pobierający próbki (np. na międzynarodowym wydarzeniu sportowym lub w sytuacji badania poza zawodami) powinien zapewnić właściwe przeszkolenie tych pracowników w zakresie wykonywania obowiązków w odniesieniu do tych zawodników.

G.4.4.5 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek prowadzi rejestry dotyczące wykształcenia, szkolenia, umiejętności i doświadczenia wszystkich pracowników pobierających próbki.

G.5 Wymagania – akredytacja, przedłużenie akredytacji i delegowanie pracowników

G.5.1 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek wprowadzi system akredytowania oraz przedłużania akredytacji pracowników pobierających próbki.

G.5.2 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek dopilnuje, aby przed udzieleniem akredytacji pracownicy pobierający próbki ukończyli program szkoleń oraz znali wymagania określone w niniejszym Międzynarodowym standardzie badań i śledztw (w tym, jeżeli zastosowanie ma art. G.4.4.4, wymagania dotyczące pobierania próbek od zawodników innej narodowości niż pracownicy pobierający próbki).

G.5.3 Akredytacja jest ważna przez maksymalnie dwa lata. Przed przedłużeniem akredytacji pracownicy pobierający próbki muszą zostać poddani ocenie wiedzy i umiejętności (teoretycznych i/lub praktycznych), a także powtórzyć pełny program szkolenia jeżeli roku poprzedzającym przedłużenie akredytacji nie wykonywali czynności związanych z pobieraniem próbek.

G.5.4 Jedynie pracownicy pobierający próbki, którzy mają akredytację uznawaną przez organ odpowiedzialny za pobieranie próbek są upoważnieni przez organ odpowiedzialny za badania do przeprowadzania czynności związanych z pobieraniem próbek w imieniu tego organu.

G.5.5 Organ odpowiedzialny za pobieranie próbek opracuje system monitorowania pracy pracowników pobierających próbki w okresie ich akredytacji, w tym określi i wdroży kryteria cofnięcia akredytacji.

G.5.6 Pracownicy kontroli antydopingowej mogą osobiście wykonywać czynności związane z sesją pobierania próbek, z wyjątkiem pobierania krwi, chyba że mają do tego szczególne kwalifikacje lub mogą zlecić opiekunom wykonanie konkretnych czynności, które mieszczą się w zakresie obowiązków określonych przez organ odpowiedzialny za pobieranie próbek.

ZAŁĄCZNIK H – BADANIA PODCZAS WYDARZEŃ SPORTOWYCH

H.1. Cel

Zapewnienie procedury stosowanej w przypadkach, gdy organizacja antydopingowa zwróciła się z wnioskiem o pozwolenie na przeprowadzenie badań podczas wydarzenia sportowego, chociaż nie udało jej się osiągnąć porozumienia co do tych badań z organem zarządzającym danym wydarzeniem sportowym. Podczas rozpatrywania takich wniosków celem WADA jest:

- a) zachęcanie do współpracy i koordynacji działań między różnymi organizacjami antydopingowymi, aby zapewnić optymalną skuteczność ich programów badań;
- b) zapewnienie właściwego zarządzania zadaniami każdej organizacji antydopingowej; oraz
- c) unikanie zamieszania w działaniach oraz niepotrzebnego nękania zawodników.

H.2. Zakres

Procedura rozpoczyna się od tego, że organizacja antydopingowa, która nie jest odpowiedzialna za rozpoczęcie badań lub kierowanie badaniami podczas wydarzenia sportowego kontaktuje się pisemnie z organem zarządzającym wydarzeniem sportowym w celu uzyskania zgody na przeprowadzenie badań, a kończy się wydaniem przez WADA decyzji w sprawie tego, kto będzie odpowiedzialny za przeprowadzenie badań podczas wydarzenia sportowego.

H.3. Odpowiedzialność

Obie organizacje antydopingowe ubiegające się o pozwolenie na przeprowadzanie badań podczas wydarzenia sportowego oraz organ zarządzający tym wydarzeniem powinni ze sobą współpracować i jeśli to możliwe koordynować badania prowadzone podczas wydarzenia. Jeżeli jest to niemożliwe, obie organizacje antydopingowe przedstawią swoją argumentację WADA we wskazanym terminie. WADA musi wówczas ocenić okoliczności i wydać decyzję zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym załączniku.

H.4 Wymagania

Każda organizacja antydopingowa, która nie jest odpowiedzialna za rozpoczęcie badań lub kierowanie badaniami podczas wydarzenia sportowego zgodnie z art. 5.3.2 Kodeksu, ale która mimo tego chce przeprowadzić badania podczas tego wydarzenia musi przed skontaktowaniem się z WADA zwrócić się pisemnie o zgodę do organu zarządzającego wydarzeniem, odpowiednio uzasadniając swój wniosek.

H.4.1 Wniosek jest wysyłany do organu zarządzającego wydarzeniem sportowym co najmniej 35 dni przed rozpoczęciem wydarzenia sportowego (tzn. 35 dni przed rozpoczęciem okresu podczas zawodów, rozumianego zgodnie z definicją zawartą w przepisach federacji międzynarodowej odpowiedzialnej za dany sport).

H.4.2 Jeżeli organ zarządzający wydarzeniem sportowym odrzuci wniosek lub nie udzieli odpowiedzi w ciągu 7 dni od jego otrzymania, wnioskująca organizacja antydopingowa może wysłać do WADA (z kopią do organu zarządzającego wydarzeniem sportowym) pisemny wniosek wraz z pełnym uzasadnieniem, precyzyjnym opisem sytuacji oraz całą korespondencją między organem zarządzającym wydarzeniem a wnioskującą organizacją antydopingową. Wniosek musi dotrzeć do WADA nie później niż 21 dni przed rozpoczęciem wydarzenia sportowego.

H.4.3 Po otrzymaniu wniosku WADA niezwłocznie zwraca się do organu zarządzającego wydarzeniem sportowym, aby wyraził swoje stanowisko w sprawie tego wniosku oraz przedstawił przyczyny odmowy. Organ zarządzający wydarzeniem sportowym udzieli WADA odpowiedzi w ciągu 7 dni od otrzymania od niej pisma.

H.4.4 Po otrzymaniu odpowiedzi organu zarządzającego wydarzeniem sportowym lub jeżeli organ ten nie udzielił odpowiedzi w terminie 7 dni, WADA w ciągu kolejnych 7 dni wyda uzasadnioną decyzję. Dokonując rozstrzygnięcia WADA bierze pod uwagę między innymi:

- a) plan rozkładu badań dla wydarzenia sportowego, w tym liczbę i rodzaj badań zaplanowanych podczas wydarzenia;
- b) rodzaje substancji zakazanych, pod kątek których będą analizowane pobrane próbki;
- c) ogólny program działań antydopingowych realizowany w danym sporcie;
- d) problemy logistyczne, jakie powstałyby w przypadku wyrażenia zgody na przeprowadzenie badań podczas wydarzenia sportowego przez organizację antydopingową;
- e) wszelkie inne powody wskazane przez wnioskującą organizację antydopingową i/lub organ zarządzający wydarzeniem sportowym, który nie wyraził zgody na przeprowadzenie badań; oraz
- f) wszelkie inne dostępne informacje, jakie WADA uzna za istotne.

H.4.5 Jeżeli organizacja antydopingowa, która nie jest organem zarządzającym wydarzeniem sportowym w kraju, w którym jest ono organizowane posiada lub otrzyma informacje dotyczące możliwego stosowania dopingu przez zawodnika/zawodników, którzy mają brać udział w tym wydarzeniu, organizacja jak najszybciej przekaże te informacje organowi zarządzającemu wydarzeniem. Jeżeli organ zarządzający wydarzeniem nie planuje żadnych badań, a organizacja

antydingowa jest w stanie sama je przeprowadzić, to organ zarządzający wydarzeniem oceni, czy on sam lub organizacja antydingowa mogą przeprowadzić te badania, niezależnie od tego, czy organizacja antydingowa przekazała im informacje w terminie trzydziestu pięciu (35) dni przed rozpoczęciem wydarzenia. Jeżeli organ zarządzający wydarzeniem nie współpracuje z organizacją antydingową, która przekazała informacje, albo zdecyduje, że nie będzie zamprować badań lub nie upoważni organizacji antydingowej do ich przeprowadzenia podczas wydarzenia, organizacja antydingowa niezwłocznie powiadomi o tym WADA.

H.4.6 Jeżeli WADA stwierdzi, że należy udzielić zgody na przeprowadzenie podczas wydarzenia sportowego badań zgodnych z wnioskiem organizacji antydingowej albo zaproponowanych przez WADA, WADA może umożliwić organowi zarządzającemu wydarzeniem sportowym ich przeprowadzenie, chyba że uzna to za niewykonalne i/lub nieodpowiednie w danych okolicznościach.

ZAŁĄCZNIK I - POBIERANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT PRÓBEK KRWI BADANYCH W RAMACH PASZPORTU BIOLOGICZNEGO ZAWODNIKA

I.1 Cel

Pobranie w odpowiedni sposób próbki krwi zawodnika, która ma być wykorzystana do pomiaru poszczególnych zmiennych parametrów krwi w ramach programu paszportu biologicznego zawodnika.

I.2 Wymagania

I.2.1 W planowaniu należy uwzględnić informacje o miejscu pobytu zawodnika, aby zapewnić, że pobranie próbki nie nastąpi w ciągu dwóch (2) godzin od treningu, udziału w zawodach lub innej podobnej aktywności fizycznej. Jeżeli zawodnik trenował lub uczestniczył w zawodach mniej niż dwie (2) godziny przed powiadomieniem go o wyborze do badania, pracownik kontroli dopingowej lub inny wyznaczony pracownik pobierający próbki będzie towarzyszył zawodnikowi aż do upływu dwóch godzin.

I.2.2 Jeżeli próbka została pobrana w ciągu dwóch (2) godzin od treningu lub zawodów, pracownik kontroli antydopingowej rejestruje charakter, czas trwania i intensywność wysiłku, aby przekazać te informacje jednostce zarządzającej paszportem biologicznym zawodnika, a następnie ekspertom.

I.2.3 Pomimo, że w ramach paszportu biologicznego zawodnika wystarczająca jest jedna próbka krwi, to zaleca się pobranie dodatkowej próbki B do ewentualnej późniejszej analizy pod kątem substancji zabronionych i metod zabronionych w krwi pełnej (np. wykrycie transfuzji krwi homologicznej i/lub środków stymulujących erytropoezę).

I.2.4 W przypadku badań poza zawodami próbki moczu A i B należy pobierać razem z próbką/próbkami krwi, aby umożliwić przeprowadzenie badań analitycznych na obecność środków stymulujących erytropoezę, chyba konkretna przemyślana strategia badań przewiduje inaczej.

[Komentarz do art. I.2.4: Wytyczne WADA dotyczące pobierania próbek opisują te procedury i zawierają praktyczne informacje na temat łączenia badań w ramach paszportu biologicznego zawodnika z badaniami „tradycyjnymi”. W „Wytycznych dotyczących pobierania próbek” zawarto tabelę, która określa konkretne terminy pobierania próbek przy łączeniu poszczególnych rodzajów badań (na przykład badania w ramach paszportu biologicznego zawodnika i badania pod kątem hormonu wzrostu, badania w ramach paszportu biologicznego zawodnika i badania pod kątem transfuzji krwi homologicznej, itp.), a także które rodzaje próbek mogą być odpowiednie do jednoczesnego transportu.]

I.2.5 Próbkę należy przechowywać w postaci schłodzonej od chwili pobrania aż do analizy, z wyjątkiem sytuacji, gdy próbka jest badana niezwłocznie w miejscu pobrania. Za procedurę przechowywania odpowiedzialny jest pracownik kontroli dopingowej.

I.2.6 Urządzenie do przechowywania i transportu próbek powinno zapewniać utrzymanie ich niskiej temperatury podczas przechowywania. Próbek krwi pełnej nie wolno zamrażać w żadnym momencie. Przy wyborze urządzenia do przechowywania i transportu pracownik kontroli antydopingowej bierze pod uwagę czas przechowywania, liczbę próbek, które mają być przechowywane w urządzeniu oraz warunki panujące w otoczeniu (wysokie lub niskie temperatury). Należy stosować jedno z następujących urządzeń do przechowywania próbek:

- a) lodówka;
- b) wyposażona w izolację lodówka typu turystycznego;
- c) worek izotermiczny; lub
- d) każde inne urządzenie, które ma wyżej wymienione właściwości.

I.2.7 W celu rejestrowania temperatury w okresie od pobrania do jej analizy należy używać rejestratora temperatury, z wyjątkiem przypadków, gdy próbka jest analizowana niezwłocznie w miejscu pobrania. Rejestrator temperatury musi umożliwiać:

- a) zapis temperatury w stopniach Celsjusza przynajmniej raz na minutę;
- b) zapis czasu w strefie czasowej GMT;
- c) zapis temperatury w czasie, w formie jednej linijki tekstu na każdy pomiar, w formacie „RRRR-MM-DD GG: MM T”; oraz
- d) mieć unikalny numer identyfikacyjny z co najmniej sześciu znaków.

I.2.8 Po powiadomieniu zawodnika, że został wybrany do pobrania próbki i po wyjaśnieniu mu przez pracownika kontroli antydopingowej/osobę pobierającą próbki krwi praw i obowiązków zawodnika, pracownik kontroli antydopingowej/osoba pobierającą próbki prosi zawodnika, aby usiadł trzymając stopy na podłodze i pozostał w takiej pozycji przez co najmniej 10 minut przed pobraniem próbki krwi.

[Komentarz do art. I.2.8: Zawodnik podczas dziesięciu (10) minut poprzedzających pobranie próbki nie powinien w żadnej chwili wstawać. Sytuacja, gdy zawodnik siedzi przez dziesięć (10) minut w poczekalni, a następnie jest wzywany do pomieszczenia, w którym jest pobierana krew jest niedopuszczalna.]

I.2.9 Pracownik kontroli antydopingowej/osoba pobierająca próbki krwi zbiera i zapisuje niżej wymienione dodatkowe informacje w druku uzupełniającym do paszportu biologicznego zawodnika, w protokole kontroli antydopingowej w ramach paszportu biologicznego zawodnika, albo w innym powiązanym formularzu sprawozdawczym, który podpisuje zawodnik i pracownik kontroli antydopingowej/osoba pobierająca próbki krwi:

- a) Czy zawodnik przed pobraniem krwi pozostawał w pozycji siedzącej przez co najmniej dziesięć (10) minut, trzymając stopy na podłodze?
- b) Czy próbkę pobrano bezpośrednio po co najmniej trzech (3) kolejnych dniach intensywnych zawodów wytrzymałościowych, takich jak kolarski wyścig etapowy?

c) Czy w ciągu dwóch (2) godzin poprzedzających pobranie krwi zawodnik uczestniczył w sesji treningowej lub zawodach?

d) Czy w ciągu ostatnich dwóch (2) tygodni zawodnik trenował, uczestniczył w zawodach lub przebywał na wysokości powyżej 1500 metrów n.p.m.? Jeżeli tak lub nie jest to pewne, należy odnotować nazwę i lokalizację miejsca, w którym przebywał zawodnik oraz okres jego pobytu. Należy podać szacunkową wysokość n.p.m., jeżeli jest znana.

e) Czy w ciągu ostatnich dwóch (2) tygodni zawodnik korzystał z jakiegokolwiek formy symulatora wysokości, takiej jak komora wysokościowa, maska do treningu wysokościowego itp.? Jeżeli tak, to należy zanotować jak najwięcej informacji o rodzaju urządzenia i sposobie jego stosowania (np. częstotliwość użycia, czas trwania, intensywność).

f) Czy w ciągu ostatnich trzech (3) miesięcy zawodnik przeszedł jakąkolwiek transfuzję krwi? Czy w ciągu ostatnich trzech (3) miesięcy wystąpiła u niego utrata krwi w wyniku wypadku, choroby lub oddania krwi? Jeżeli tak, należy zanotować szacunkową objętość tej krwi.

g) Czy zawodnik był narażony na ekstremalne warunki środowiskowe w ciągu ostatnich dwóch (2) godzin przed pobraniem krwi, w tym pobyt w jakimkolwiek sztucznym środowisku ciepłym, takim jak sauna? Jeżeli tak, należy zanotować szczegóły.

I.2.10 Pracownik kontroli antydopingowej/osoba pobierająca próbki krwi uruchamia rejestrator temperatury i umieszcza go w urządzeniu do przechowywania próbek. Ważne jest, aby rozpocząć rejestrację temperatury przed pobraniem próbki.

I.2.11 Urządzenie do przechowywania próbek powinno znajdować się w stacji kontroli antydopingowej i powinno być zabezpieczone.

I.2.12 Pracownik kontroli antydopingowej/osoba pobierająca próbki krwi prosi zawodnika, aby wybrał sprzęt do pobierania próbek zgodnie z załącznikiem D.4.6. Jeżeli próbówka/probówki nie są z góry oznakowane, to przed pobraniem próbki pracownik kontroli antydopingowej osoba pobierająca próbki krwi umieszcza na próbkach unikalny numer kodu próbki a zawodnik sprawdza, czy numery kodu są zgodne.

I.3. Procedura pobierania próbek

I.3.1 Procedura pobierania próbek krwi do celów paszportu biologicznego zawodnika jest zgodna z procedurą opisaną w załączniku D.4, w tym uwzględnia okres pozostawiania w pozycji siedzącej przez dziesięć (10) minut lub dłużej, ale obejmuje następujące dodatkowe elementy:

a) osoba pobierająca próbki krwi zapewnia, aby prawidłowo napełniono próbówkę; oraz

b) gdy krew przestanie do próbówki spływać, osoba pobierająca krew wyjmuje próbówkę z podstawki i miesza w niej krew ręcznie, odwracając próbówkę delikatnie co najmniej trzy razy.

I.3.2 Zawodnik i pracownik kontroli antydopingowej/osoba pobierająca próbki krwi podpisują druk uzupełniający do protokołu kontroli antydopingowej/paszportu biologicznego zawodnika, w protokole kontroli antydopingowej, jeżeli jest to wymagane.

I.3.3 Próbkę krwi zostaje zamknięta i umieszczona w urządzeniu do przechowywania próbek, wyposażonym w rejestrator temperatury.

I.4. Wymagania dotyczące transportu

I.4.1 Próbki krwi należy transportować w urządzeniu, które zapewnia ich niezmiennosć w czasie pomimo zmian temperatury zewnętrznej.

I.4.2 Przestrzeganie procedury transportu jest obowiązkiem pracownika kontroli dopingowej. Urządzenie do transportu należy przewozić bezpiecznymi środkami transportu, przy użyciu metody zatwierdzonej przez organ odpowiedzialny za pobieranie próbek.

I.4.3 Rzetelny wynik markerów stosowanych w module hematologicznym paszportu biologicznego zawodnika jest gwarantowany, jeżeli wskaźnik stabilności parametrów krwi (ang.: blood stability score, BSS) wynosi mniej niż 85. Wskaźnik ten oblicza się następująco:

$$BSS = 3 * T + CAT$$

gdzie CAT oznacza czas od pobrania do analizy (w godzinach), a T średnią temperaturę (w stopniach Celsjusza) mierzona przez rejestrator temperatury w okresie między pobraniem próbki a jej analizą.

I.4.4 W odniesieniu do wskaźnika stabilności parametrów krwi, pracownik kontroli antydopingowej/osoba pobierająca próbki krwi mogą wykorzystać poniższą tabelę, aby oszacować maksymalny czas transportu próbki do laboratorium lub do laboratorium zatwierdzonego przez WADA w przypadku paszportu biologicznego zawodnika. Czas ten określany jest jako „czas od pobrania do odbioru” (ang.: collection to reception time, CRT) dla konkretnej średniej temperatury T:

T [°C]	od pobrania do odbioru [h]
15	35
12	41
10	46
9	48
8	50
7	53
6	55
5	58
4	60

I.4.5 Pracownik kontroli antydopingowej/osoba pobierająca próbki krwi jak najszybciej przewozi próbkę do laboratorium lub do laboratorium zatwierdzonego przez WADA w przypadku paszportu biologicznego zawodnika.

I.4.6 Organ odpowiedzialny za badania lub organ odpowiedzialny za pobieranie próbek niezwłocznie wprowadza do systemu ADAMS:

- a) protokół kontroli antydopingowej, zgodnie z art. 4.9.1 b);
- b) druku uzupełniający do paszportu biologicznego zawodnika i/lub dodatkowe informacje dotyczące paszportu biologicznego zawodnika, zebrane w odpowiednim raporcie;
- c) opisując łańcuch dozoru nad próbką, wpisuje numer identyfikacyjny rejestratora temperatury (bez wskazań czasu) oraz strefę czasową (w formacie czasu GMT) miejsca, w którym przeprowadzono badanie.